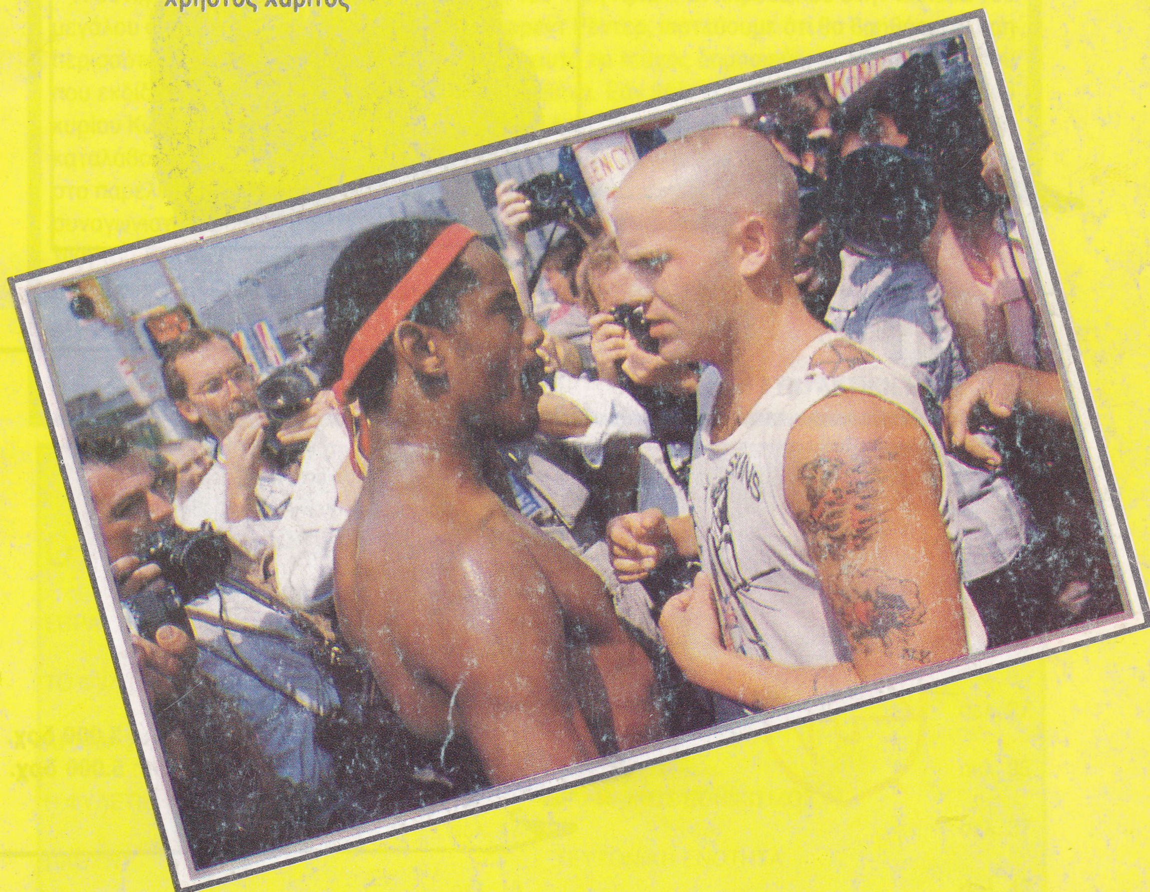
δρχ. 200 Τεύχος 25

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

μηνιαιο ανενταχτο περιοδικο πολιτικου και κοινωνικου προβληματισμου

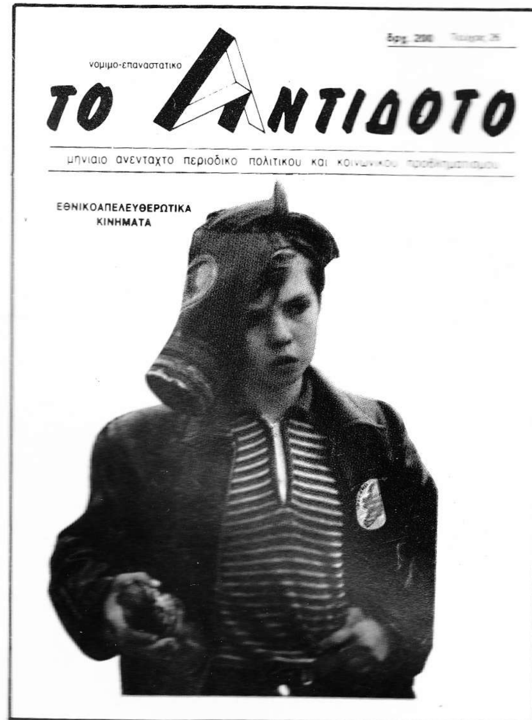
ΟΥΤΕ ΦΥΛΕΤΙΚΟ ΜΙΣΟΣ
ΟΥΤΕ ΠΟΛΥΦΥΛΕΤΙΚΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ
Χρήστος Χαρίτος

Η διαφορά των δύο αυτών φυλών, των λευκών και των νέγρων, στις πνευματικές τους ιδιότητες είναι τόσο μεγάλη, όσο και το χρώμα τους.

Εμμανουήλ Καντ

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

μηνιαίο ανένταχτο περιοδικό
πολιτικού και κοινωνικού προβληματισμού

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ
Γιάννης Σορώτος

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
Τ.Θ. 30205 - 100 33 ΑΘΗΝΑ
Ετήσια Συνδρομή Εσωτερικού: **3.000 δρχ.**
Ετήσια Συνδρομή Εξωτερικού: **5.000 δρχ.**
Τιμή τεύχους: **Δρχ.: 200**

EDITORIAL

Σ' αύτό το τεύχος του **το ΑΝΤΙΔΟΤΟ** έχει ως θέμα τον Φυλετισμό. Ο Φυλετισμός ως κοσμοθεωρία και βιοθεωρία έχει διαστρεβλωθεί τρομερά από την προπαγάνδα του κυρίαρχου σ υστήματος. Παράλληλα έχει γίνει και λάθος αντιληπτός από πολλούς εθνικιστές και εθνικοσοσιαλιστές. Εμείς πιστεύουμε ότι δίνουμε τη σωστή διάσταση των Φυλετικών αξιών. Σ' αυτό το τεύχος έχουμε μιά παρουσίαση **των SACRAMENT,** του πρώτου Ελληνικού Φυλετικού «χέβι μέταλ» συγκροτήματος, τό οποίο έχει αρχίσει να δίνει συναυλίες και σε πολλά αθηναϊκά σχολεία. Πάντα οι πρωτοποριακές ενέργειες των νέων ανθρώπων, που έχουν σχέσι με την ιδεολογία μας, θα βρίσκουν θερμό συμπαραστάτη και το ΑΝΤΙΔΟΤΟ.

Μαζί με τους SACRAMENT, έχουμε επίσης την χαρά να φιλοξενούμε τον καταξιωμένο πατριώτη συγγραφέα, τον κύριο Δημ. Σούτζο. Η εμπιστοσύνη του προς το περιοδικό μας-σας, μας τιμά ιδιαίτερα και ελπίζουμε σε περαιτέρω συνεργασία μαζί του.

Η συνεργασία επίσης με το περιοδικό μας, του Άρη Αρίων, αντιπροσώπου στην Ελλάδα του μεγάλου αγωνιστή-αναθεωρητή κυρίου Μάνφρεντ Ρέντερ, πιστεύουμε ότι θα βοηθήσει ακόμη περισσότερο την προσπάθεια που κάνουμε. Σ' αυτό το τεύχος δημοσιεύουμε το δελτίο τύπου που εκδίδη **Η «ΤΕΥΤΟΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ»,** στην Αθήνα. Εάν θέλετε γράψτε τους. Η εργασία του κυρίου Κώστα Χατζηαντωνίου για την ζωή και το έργο του Πάουντ, προσφέρει αρκετά ώστε να καταλάβουμε την πολυτάραχη προσωπικότητά του μεγαλύτερου ποιητή του αιώνα μας που στο παρελθόν (τεύχος 4) είχαμε αναφερθεί. Η εμπιστοσύνη και βοήθεια τόσων νέων φίλων και συναγωνιστών, μας επιτρέπει να ανεβάσουμε ακόμη περισσότερο την ποιότητα και την αισθητική του ΑΝΤΙΔΟΤΟΥ.

Μέσα στο 1990 έχουμε σκοπό να κάνουμε ένα μεγάλο άλμα και ελπίζουμε να σας έχουμε κοντά μας.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΟΥΤΕ ΦΥΛΕΤΙΚΟ ΜΙΣΟΣ ΟΥΤΕ ΠΟΛΥΦΥΛΕΤΙΚΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

«Από την Δεξιά μέχρι την Αριστερά επικρατεί η ίδια άποψις. Οι δημοκρατικές αντιλήψεις περί ισότητος του Ζαν Ζακ Ρουσσώ ή του Καρλ Μάρξ είναι οι μόνες ανεγνωρισμένες πηγές. Αλλοίμονο στο κόμμα, τ' οποίο θα διεκήρυττε ότι το πολιτικό του πρόγραμμα στηρίζεται στο επιστημονικό δεδομένο της βιολογικής ανισότητας των ανθρώπων».

Πιέρ Κρέμπς

Το να μισήσεις ή να θελήσεις να ερευνήσεις φυλετικά θέματα σήμερα, όπως την επίδραση της κληρονομικότητος στον δείκτη ευφυΐας του ανθρώπου, το πόσο καθοριστικός είναι ο βιολογικός παράγοντας πάνω στο πολιτιστικό επίπεδο κάθε έθνους, επιφέρει πολλά προβλήματα σ' αυτόν που θα το επιχειρήσει. Διότι αμέσως οι «πάντες», από φιλελεύθερους και μαρξιστές έως την Ουνέσκο και άλλους «Διεθνείς» και «Παγκόσμιους» οργανισμούς, που εργάζονται «αφιλοκερδώς» για την «ειρήνη» και την «ισότητα» των λαών, θα σε κατηγορήσουν ως «ρατσιστή» και φορέα επικίνδυνων πολιτικά και κοινωνικά αντιλήψεων! Η μόνη νόμιμα αποδεκτή θέση, είναι ότι οι άνθρωποι και όλες οι φυλές είναι «ίσες» μεταξύ τους. Όποιος επιχειρήσει να θεσπίσει ποιοτικά κριτήρια, να προβεί σε αναγκαίες διαφοροποιήσεις, κρίνεται ως εχθρός της «ανθρωπότητας» και της «συνύπαρξης όλων των λαών». Δεν είμαστε εμείς που αρνούμαστε την ισότητα λαών και ανθρώπων. Είναι η ίδια η Φύσις που το αρνείται, είναι η ίδια η Ζωή! Είναι οι μεγαλύτεροι Βιολόγοι, Γενετιστές, Ανθρωπολόγοι, Ψυχολόγοι, Κοινωνιολόγοι, που με τις άριστα επιστημονικά τεκμηριωμένες εργασίες τους, αρνούνται την ύπαρξη οποιασδήποτε «ισότητος». Η Ουνέσκο λοιπόν όταν λέει πως «δεν υπάρχει καμμία απόδειξη κατά της ισότητας των φυλών», απλώς διαστρέφει την αλήθεια! Στην πραγματικότητα τίποτα δεν αποδεικνύει την ύπαρξη ισότητας στα άτομα και στα έθνη. **Η διαφοροποίησις είναι νόμος στην ιστορία και στον πολιτισμό. Αυτή εξασφαλίζει τον πολιτιστικό πλούτο της ανθρωπότητας.** Αν τώρα, οι φιλελεύθεροι με την ισοπεδωτική ιδεολογία τους, θέλουν να καταστρέψουν την φυσική εξέλιξι αιώνων, δεν έχουν παρά νά το δηλώσουν δημόσια. Για να κατανοήσουν οι Ευρωπαϊκοί λαοί, τι πράγματι αντιπροσωπεύει ο φιλελευθερισμός! Από κοινού, μαρξιστές και δεξιοί, υποστηρίζουν πως αν αποδεκτούμε τη διαφοροποίησι, θα οδηγηθούμε σε μεταγενέστερα στάδια στον «ρατσισμό» και στη φυλετική βία και στο φυλετικό μίσος.

Η δικαιολογία τους είναι γελοία. Ακριβώς τ' αντίθετο γίνεται στην πραγματικότητα. Η κατασκευασμένη από τους πολιτικούς του συστήματος φυλετική «ισότητα» είναι αυτή που οδηγεί στη φυλετική βία και στο μίσος. Και αυτό συμβαίνει για τον απλούστατο λόγο ότι οι λευκοί πολίτες της Ευρώπης, των ΗΠΑ και της Ν. Αφρικής, δεν έχουν καμμία διάθεσι (και καλά κάνουν) να εξισωθούν με παντελώς ξένα φυλετικά και πολιτιστικά σύνολα, όπως αυτά των εγχρώμων. Επομένως αντιδρούν. Και η αντίδρασή τους δεν μπορεί να είναι παρά δυναμική. Ποιός ευθύνεται λοιπόν για τη φυλετική βία; Ο Ευρωπαίος πολίτης που υπερασπίζεται το έθνος και τον πολιτισμό του, τις παραδόσεις και ένα συγκεκριμένο τρόπο ζωής, ή οι πολιτικοί της Ευρώπης και το σύστημα που τους αναπα-

ράγει, που άνοιξαν διάπλατα τις πόρτες της Ευρώπης, της πατρίδας των Λευκών, στον κάθε έγχρωμο μετανάστη και στον κάθε «πολιτικό πρόσφυγα»; Ασφαλώς λοιπόν φταίνε το σύστημα και οι πολιτικοί του. Κατηγορηματικά δηλώνουμε ότι δεν νοιώθουμε κανένα μίσος εναντίον των εγχρώμων. Έχουμε επίσης όλη την καλή διάθεση να τους βοηθήσουμε να ξεπεράσουν τα προβλήματά τους, μια που δεν είναι ικανοί να τα λύσουν μόνοι τους. Αλλά αυτή η βοήθεια πρέπει να δοθεί στις πατρίδες τους. Ακόμη και τώρα που ζουν κατά εκατομμύρια στις Ευρωπαϊκές πόλεις, τι κέρδισαν; Απολύτως τίποτα. τους χρησιμοποιεί το κεφάλαιο και οι καπιταλιστές, δίνοντάς τους μίνιμουμ μεροκάματα με ανύπαρκτα συνδικαλιστικά δικαιώματα και χωρίς ιατρική περίθαλψη. Φυσικά γι' αυτά τα ζητήματα όλοι οι «αντιρατσιστές» που φωνάζουν για τα δικαιώματα των μειονοτήτων σιωπούν ένοχα. Βλέπετε στην κοινοβουλευτική οπερέτα, ο κάθε παλιάτσος παίζει το δικό του ρόλο. **Η δεξιά το δικό της, η αριστερά το δικό της!** Ποιό φυλετικό μίσος θα υπήρχε άραγε εκ μέρους του Γάλλου της Μασσαλίας, του Βέλγου της Αμβέρσας, του Άγγλου του Λονδίνου, του Αμερικάνου του Μισισσιπή, εναντίον των εγχρώμων αν οι τελευταίοι δεν κατέστρεφαν με τη μαζική είσοδό τους τη φυλετική και πολιτιστικήισορροπία και αρμονία των χωρών και πόλεών τους;

Καμμία. Δέν μπορούν όμως να συνυπάρξουν αρμονικά φυλετικά σύνολα που τα χωρίζει η ιστορία, ο πολιτισμός, η οικονομική εξέλιξις, ο διαφορετικός τρόπος ζωής. Δεν είμαστε διατεθειμένοι να επιτρέψουμε για κανένα λόγο (λες και θα μπορούσε να βρεθεί λόγος που να το επέτρεπε), την νεγροποίηση των Λευκών Πατρίδων μας. Η άποψις ότι «όλοι οι άνθρωποι είμαστε αδέλφια μεταξύ μας», υπάρχει στα παρηκμασμένα μυαλά του μαρξισμού - καπιταλισμού, και αποτελεί πάγια πολιτική της Μασσονίας και του Σιωνισμού, που έχουν διαβρώσει όλους τους «διεθνείς» οργανισμούς. Επίσης η «φυλετική ισότητα» δεν έχει τίποτα το κοινό με τη «δημοκρατία». Γιατί οι «δημοκράτες-αντιρατσιστές» της Γαλλίας, δέν δέχονται τη θέσι του Λεπέν για διεξαγωγή δημοψηφίσματος όσον αφορά την είσοδο των εγχρώμων στη Γαλλία; Μήπως γιατί φοβούνται ότι ο Γαλλικός λαός, κι όχι αυτός που έχει τη Γαλλική υπηκοότητα, θα δώσει ένα τεράστιο ράπισμα στα μούτρα του διεθνιστικού κατεστημένου; Πώς είναι δυνατόν, ο ιδιοκτήτης ενός καθαρόαιμου αλόγου ή σκύλου να διαλέγει με πολύ αυστηρά κριτήρια τον σύντροφο του ζώου του, ενώ την ίδια ώρα μιλάμε για «ισότητα» στη φυλετική σύνθεσι της ανθρωπότητος;

Για να δώσουμε τέλος στο δημιουργούμενο από το σύστημα φυλετικό μίσος, πρέπει να φτιάξουμε φυλετική ομοιογενείς κοινωνίες και κράτη. Η διαφοροποίησις είναι οντολογικό γεγονός. Η «ισότητα» είναι Σιωνιστικό κατασκεύασμα. Η απόδειξις του ψεύδους της πρέπει ν' αποτελέσει για μας τους φυλετιστές σκοπό ζωής.

Χρήστος Χαρίτος

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ

Η τιμή των πρώτων 11 τευχών του ΑΝΤΙΔΟΤΟΥ είναι 100 δραχμές.

Οποιαδήποτε προσαύξηση που γίνεται πέρα από την τιμή αυτή, είτε από περίπτερα, είτε από βιβλιοπωλεία δεν είναι επιτρεπτή.

Γι' αυτό το λόγο παρακαλούμε τους αναγνώστες να μην πληρώνουν στην τιμή άνω των 100 δραχμών τα περιοδικά από το 1 μέχρι το 11.

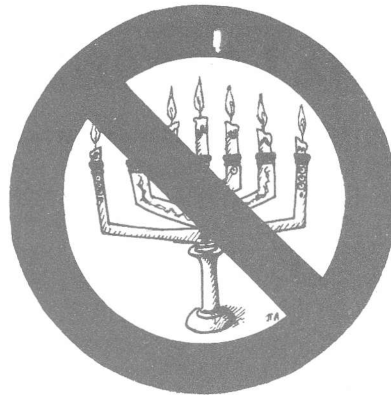
Ο ΕΒΡΑΙΟΣΙΩΝΙΣΤΙΚΟΣ ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

«Όταν ο Κύριος και Θεός σας θα σας φέρει στη γη σας την οποία θα κατοικήσετε, θα καταστρέψει πολλούς λαούς, έθνη πολύ περισσότερο ισχυρά και πολυάνθρωπα από εσάς. Και ο Κύριος και Θεός θα σας τους παραδώσει και θα τους βάλετε κάτω από τα ξίφη σας μέχρις ότου να μη μείνει τίποτα απ' αυτούς. Δεν θα κάνετε καμμία συμφωνία μαζί τους και δεν θα δείξετε κανένα έλεος σ' αυτούς. Ούτε θα φτιάξετε γάμους μαζί τους. Δεν θα δώσετε την κόρη σας στο γυιό τους, ούτε θα πάρετε την κόρη τους για το γιό σας» (Βίβλος Δευτερονόμιο, κεφ. 7. στ. 1-3). «Εσείς θα εξολοθρεύσετε όλους τους λαούς τους οποίους ο Κύριος και θεός θα σας παραδώσει. Το μάτι σας δεν θα χαρισθεί σε κανέναν απ' αυτούς. Δεν θα τους φοβηθήτε γιατί ο Κύριος και Θεός σας θα είναι ανάμεσά σας και η δύναμι του Θεού είναι τρομερή. Αυτός θα εξολοθρεύσει αυτά τα έθνη βαθμιαίως. Δεν θα είστε σε θέσι να τα καταστρέψετε όλα μαζί. Αλλά ο Κύριος και θεός σας θα σας τους παραδώσει ενώπιόν σας και θα τους σφάξετε μέχρις πλήρους καταστροφής τους. Ο Θεός θα σας παραδώσει τους Βασιλείς τους και θα εξαφανίσετε τα ονόματά τους από τη γη. Κανένας άνθρωπος δεν θα είναι σε θέσι να σας αντισταθεί εκτός αν τους λυπηθείτε» (Βίβλος, Δευτερονόμιο, κεφ. 7, στ. Β, 21-24). Ο Θεός διέταξε τους Εβραίους: *«Κάντε σκλάβους και σκλάβες από τα έθνη που σας περιβάλλουν. Και από τους ξένους που ζουν προσωρινά ανάμεσά σας ή έχουν γεννηθεί στη γη σας, θα τους έχετε υπηρέτες. Και κληρονομικού δικαίου θα τους έχετε για την ευημερία σας και θα τους έχετε υπό την εξουσία σας για πάντα» (Βίβλος, Λευϊτικό, κεφ. 25, στ. 44-46). «Εσείς οι Εβραίοι είστε οι εκλεκτοί ενώ τ' άλλα έθνη του κόσμου δεν είναι σωστό ν' αποκαλούνται άνθρωποι αλλά ζώα» (Ταλμούδ της Βαβυλώνος, Baba Metzia, 114,2). « Η Εβραϊκή ψυχή είναι πιό πολύτιμη και πιο ευχάριστη στο Θεό απ' όλες τις ψυχές όλων των ανθρώπων της γης που κατάγονται από τον διάβολο και είναι ίδιες με τις ψυχές των ζώων». Sefa Tal. fol 4). «Τι είναι πόρνη; Κάθε γυναίκα που δεν είναι Εβραία». Eben-HaEser, 6 και 8). «Ο Θεός εμφανίστηκε στη γη στο πρόσωπο των Εβραίων. Jew, Judas, Judah, Jevall, Jehova (δηλ. Θεός) είναι το ίδιο πράγμα. Ο Εβραίος είναι ο ζωντανός Θεός ή ενσάρκωσι του Θεού, ο ουράνιος άνθρωπος, ο Adam Kadmon. Οι άλλοι ονομαζόμενοι άνθρωποι είναι γήινα όντα κατώτερης ράτσας. Υπάρχουν μόνο για να υπηρετούν τους Εβραίους, είναι κατώτερα ζώα». (Cabala, Pentadeucum Fol 97, 3η στήλη). «Ο Μεσσσίας θα*

δώσει στους Εβραίους την κυριαρχία σ' όλο τον κόσμο. Όλοι οι λαοί θα υφίστανται την κυριαρχία τους» (Ταλμούδ της Βαβυλώνος, Schabb, Fol 120, 1η στήλη). «Οι εβραίοι θά είναι οι μόνοι πλούσιοι. Τα πλούτη των λαών θα είναι στα χέρια τους». (Ταλμούδ, Pesachim, Fol 11b). «Όταν ο Μεσσίας έλθει, κάθε Εβραίος θα έχει 2.800.000 υπηρέτης». (Jalqut Simeoni, Fol 56 και Bachai, Fol 168).

«Όταν ο Μεσσίας έλθει ο θησαυρός του Ισραήλ θα είναι τόσο μεγάλος ώστε θα χρειασθούν 300 μουλάρια για να μεταφέρουν τα κλειδιά των κιβωτίων όπου θα φυλάγωνται οι θησαυροί που πάρθηκαν από τους άλλους» (Ταλμούδ, Pesachim, Fol 118b, 119, και Sanhedvim, Fol 110b). Αξίζει επίσης να παραθέσουμε και τα κατωτέρω. Ο Ραββίνος Πεβώ γράφει προς τον Μάρξ: «Ο Εβραϊκός λαός στο σύνολό του είναι ο ίδιος ο Μεσσίας. Θα κυριαρχήσει σ' όλο τον κόσμο, 'επιτυγχάνοντας την ένωσι όλων των ανθωπίνων ρόλων, το γκρέμισμα των συνόρων και των μοναρχιών και όλης της σημερινής διαιρέσεως. Θα δημιουργήσει μια παγκόσμια δημοκρατία που θα δώσει το δικαίωμα του πολίτου σ' όλους τους Εβραίους. Σ' αυτή τη νέα τάξι της ανθρωπότητας τα παιδιά του Ισραήλ διεσπαρμένα σ' όλο τον κόσμο, παιδιά της ίδιας φυλής και με την ίδια παραδοσιακή μόρφωσι θα είναι τα κυρίαρχα στοιχεία παντού, χωρίς αντίρρησι, ειδικά αν πετύχουν να επιβάλουν την ηγεσία των Εβραίων επί των εργατικών μαζών. Μ' αυτό τον τρόπο και με το πρόσχημα της νίκης του προλεταριάτου, τα δημοκρατικά καθεστώτα όλου του κόσμου θα βρεθούν σ' εβραϊκά χέρια. Η ατομική ιδιοκτησία θ' αρπαχθεί από κυβερνήσεις της εβραϊκής φυλής που θα διαχειρίζονται παντού το δημόσιο πλούτο. Μ' αυτό τον τρόπο, οι υποσχέσεις του Ταλμόδ ότι κατά τον ερχομό του Μεσσία οι

Εβραίοι θα έχουν στα χέρια τους τον πλούτο των λαών, θα επαληθευθούν» (Sallurte «Η μυστική καταγωγή του Μπολσεβικισμού», Παρίσι 1930).

Πραγματικά δεν μπορούν να βρεθούν λόγια ώστε να σχολιάζουν τις παραπάνω«θεϊκές» «φιλοσοφίες».

Είναι όμως πρωτοφανές για την παγκόσμια ιστορία, ένα έθνος, όπως το εβραϊκό, να έχει δημιουργήσει μια ολόκληρη θεολογική παραφιλολογία ώστε να δικαιολογεί στον εαυτό του, την ανά τους αιώνες εκγληματική και υπομονετική για όλα τ' άλλα έθνη συμπεριφορά του. Όλοι σήμερα οι δολοφόνοι και ψυχροί εγκληματίες της Ιργκούν, της Σάμπρα και Σατίλα, έχουν πάρει «άφεσι αμαρτιών» από τους ραβίνους στις Εβραϊκές συναγωγές, διότι το μόνο που κάνανε, σκοτώνοντας και αφανίζοντας απροστάευτους Άραβες, ήταν να εκπληρώνουν τον νόμο και το λόγο του Γιαχβέ!! **ΣΙΩΝΙΣΤΕΣ ΦΟΝΙΑΔΕΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ,** λίγη υπομονή. Έχει ο καιρός γυρίσματα...

Εμβάσματα-Επιταγές

στο όνομα: Νίκος Κρέσπης

Τ.Θ. 30205-100 33 Αθήνα

ΤΟ ΦΥΛΕΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Μετά την ήττα των Ευρωπαϊκών δυνάμεων από τους «ανθρωπιστές» συμμάχους, ο φυλετισμός θεωρείται «ταμπου» για τις δημοκρατικές μας κοινωνίες. Ο φυλετιστής θεωρείται «φασίστας», «ιμπεριαλιστής», «μισάνθρωπος», ενώ ο φυλετισμός διαστρεβλώθηκε από το σημερινό κατεστημένο και έγινε συνώνυμο της εκμετάλλευσης, και των στρατοπέδων συγκέντρωσης.

Σήμερα στα σχολεία της Ευρώπης και της Αμερικής διδάσκεται εσφαλμένα η αντίληψη, που θεωρεί σαν μοναδικό και καθοριστικό παράγοντα για την διαμόρφωση της προσωπικότητας το περιβάλλον.

Ακόμα διδάσκεται με προτροπή της Unesco (όργανο για την «κουλτούρα» του σιωνιστικού ΟΗΕ) στα σχολεία όλου του κόσμου, η άποψη ότι, όλες οι φυλές δεν διαφέρουν πουθενά παρά μόνο στο χρώμα.

Οι πιο νεαροί αναγνώστες του «Αντίδοτου» (κάτω των 20 ετών) ας θυμηθούν εκείνο το απαράδεκτο κείμενο της «Ιστορίας του ανθρωπίνου Γένους» (το πιο αντιπατριωτικό βιβλίο «Ιστορίας»), το οποίο ούτε λίγο ούτε πολύ, θεωρούσε τις επιμειξίες ωφέλιμες και αναγκαίες!!

Ως γνωστόν οι ιδιότητες όλων των εμβίων όντων του πλανήτη μας μεταβιβάζονται μέσω του κώδικα που βρίσκεται στο D.N.A..

Πάνω στα χρωματοσώματα βρίσκονται τα γονίδια τα οποία, το καθένα απ' αυτά αντιστοιχεί σε μιά πρωτεΐνη. Δηλαδή κάθε ιδιότητα αντιστοιχεί σε μια πρωτεΐνη. Για να γίνει εμφανής μια ιδιότητα πρέπει να συντρέχουν 3 προυποθέσεις: γονίδιο, περιβάλλον και εξάσκηση.

Αν δεν υπάρχει όμως το γονίδιο, όσο καλό κι αν είναι το περιβάλλον και όση εξάσκηση να γίνει, δεν θα γίνει εμφανής η ιδιότητα γιατί απλούστατα δεν υπάρχει το αντίστοιχο γονίδιο. Βλέπουμε επομένως ότι χωρίς το γονίδιο το περιβάλλον δεν παίζει κανέναν απολύτως ρόλο.

Απορρίπτουμε επομένως τον ισχυρισμό ότι το περιβάλλον είναι το Α και το Ω για την διαμόρφωση του χαρακτήρα και των γνωρισμάτων και ιδιαιτεροτήτων των ανθρώπων και των φυλών.

Όλοι γνωρίζουμε ότι κανένας πολιτισμός της μαύρης φυλής δεν έφτασε. Το επίπεδο των πολιτισμών των λευκών φυλών ή έστω των ασιατικών (κίτρινων), παρότι η μαύρη Ήπειρος διέθετε: (1) ισάξιους ή και πλουσιότερους φυσικούς πόρους μ' αυτούς της Ευρώπης (2) πλουσιότερους ορυκτούς πόρους και (3) δεν είχε τις συχνές ανακατατάξεις του Ευρωπαϊκού χώρου με τα κύματα των βάρβαρων εξ Ανατολών, τις εκστρατείες και τους συνεχείς πολέμους, οι οποίοι κάθε άλλο παρά βοηθούσαν την ομαλή ανάπτυξη του εκάστοτε πολιτισμού.

Σαν δικαιολογία αναφέρουν οι επαγγελματίες «αντιρατσιστές», την απομόνωση της Αφρικής από τον υπόλοιπο κόπο για ολόκληρους αιώνες. Μα και η Αμερική ήταν άγνωστη, αλλά οι πολιτισμοί που αναπτύχθηκαν εκεί (βλέπε Ίνκας, Μάγια Αζτέκοι) είναι άξιοι θαυμασμού από κάθε άποψι. Το ίδιο ισχύει και για την Ιαπωνία, η οποία ήταν απομονωμένη και άγνωστη ακόμα και για τους Κινέζους οι οποίοι ήταν οι πιο κοντινοί τους γείτονες. Εν τούτοις ο πολιτισμός της ήταν μοναδικός με εκπληκτικά δείγματα πνευματικής ανωτερότητας, ενώ οι ηθικοί τους νόμοι (μπουσίντο είναι άξιοι θαυμασμού ακόμα και σήμερα).

Οι καθαρά, νεγροειδείς φυλές πως απάντησαν; Με καλύβες φτιαγμένες από άχυρο και λάσπη, με όπλα της εποχής του λίθου, με «κομψοτεχνήματα» από πέτρες και ξύλο και ανύπαρκτο πνευματικό πολιτισμό. Δεν ενδιαφέρθηκαν να καλλιεργήσουν συστηματικά τη γη, να ασχοληθουν με το εμπόριο, να φτιάξουν μόνιμες κατοικίες. Έμειναν οχυρωμένοι στις δεισιδαιμονίες τους, στο φόβο, στις προκαταλήψεις και τη μαγεία.

Κάθε φυλή επίσης, ακόμη και λευκή.... φυλή έχει κάποια συχνότητα στις φυλετικές νόσους. Φυλετικές νόσοι είναι οι νόσοι εκείνοι που κληρονομούνται σε μεγαλύτερη συχνότητα σε μια φυλή από ότι σε κάποια άλλη. Έτσι οι νέγροι της Αφρικής πάσχουν κυρίως από την έλλειψη ενός ενζύμου του G-6-PD που βρίσκεται στο αίμα με κίνδυνο μόλυνσης από δυσανεξία λακτόζης, μια νόσο με αρκετά μεγάλη συχνότητα και η οποία

προκαλεί φουσκώματα και διαταραχές του στομάχου και του εντέρου σε περίπτωση λήψεις γάλακτος ή υποπροϊόντων του γάλακτος.

Ακόμη στους μαύρους και στους Σημίτες (Άραβες αλλά κυρίως Εβραίους), είναι διαδιδομένοι ψυχικές νόσοι που οφείλονται σε κληρονομίσιμα γονίδια π.χ. νόσος Alcheimer που είναι μία μορφή ανίας. Επίσης πολλές ψυχωνευρωτικές διαταραχές σε μεγάλο βαθμό συναντιώνται στους σημιτικής καταγωγής λαούς. Οι λευκοί έχουν και αυτοί τις δικές τους φυλετικές νόσους, όπως την κυστική ίνωση που είναι κληρονομίσιμη ασθένεια (το αντίστοιχο γονίδιο είναι αυτοσωμικό υπολειπόμενο).

Οι φυλετιστές όπως ο Γκομπινώ ή ο Τσάμπερλαιν καθώς και γνωστοί ψυχολόγοι όπως ο Κάρλ Γιούνγκ επισήμαναν σημαντικές διαφορές στην ψυχοσύνθεση μεταξύ των διαφόρων φυλών. Έτσι οι μαύροι χαρακτηρίζονται από έντονο αισθησιασμό (αυτό φαίνεται και στους χορούς τους), οι κίτρινοι από ένα πνεύμα υποταγής και μοιρολατρίας, ενώ οι λευκοί άνθρωποι είναι αγωνιστικοί, αποφασιστικοί με έντονα στοιχεία ηρωϊσμού, και αυταπάρνησης. Οι Σημιτικοί λαοί αντίθετα χαρακτηρίζονται περισσότερο από πνεύμα πρακτικό και εμπορικό. Οι εβραίοι ήσαν πάντοτε άριστοι έμποροι και τραπεζίτες.

Βλέπουμε λοιπόν ότι είναι επιστημονικά αντιδεοντολογικό νε εξισώνουμε όλες τις φυλές. Οι φυλετιστές άλλωστε δεν ζήτησαν να εκμεταλλευτούν καμμιά ψυχή. Ήσαν φανατικοί αντιαποικιοκράτες άλλωστε. Οι δημοκράτες «ανθρωπιστές» μαζί με τους ιεραπόστολους ήσαν οι πρόδρομοι των αποικοκρατών. Μετά τους ιεραπόστολους κατέφθαναν και οι αποικοκράτες που ήθελαν φτηνά εργατικά χέρια.

Οι έγχρωμοι εργάτες που ζουν τώρα στη Δύση είναι θύματα το ίδιο με τους λευκούς εργάτες που εκτοπίζουν, αφού οι συνθήκες διαβιώσεως τους και ο μισθός τους είναι εξευτελιστικός.

Η μόνη ισότητα που βλέπω είναι η ισότητα στην εκμετάλλευση. Αυτοί είναι λοιπόν οι «ανθρωπιστές» δημοκράτες που φυλάκισαν το 1981 το Bulldog και τον an Stuart για «απολογία στο ρατσισμό» ενώ μετατρέπουν την Ευρώπη σαν ένα μωσαϊκό από όλες τις φυλές του κόσμου. Στη Γαλλία πρόσφατα οι μεικτοί γάμοι θεωρούνται πολλοί της μόδας. Φαίνεται πως για τους αστούς το κέρδος έχει μεγαλύτερη αξία από ότι η φυλετική καθαρότητα.

Οι επιμειξίες λοιπόν ωφελούν. Αυτά μαθαίνουν τώρα τα νέα παιδιά στα σχολεία. Στα σχολεία όπου η λευκή Φυλή λέγεται απλά καυκασοειδής και όχι Ινδοευρωπαϊκή η Αρία, γιατί ως γνωστόν δεν πρέπει να καλλιεργούνται «φιλοναζιστικές» αντιλήψεις! Ας δούμε όμως το μεγαλύτερο «επιχείρημα» για την «Χρησιμότητα των επιμειξίων». Μαζεύονται στις επιμειξίες, έτσι λένε, τα καλύτερα χαρακτηριστικά από κάθε φυλή και βγαίνει ο καλύτερος τύπος. Αυτό βέβαια μας θυμίζει και λίγο εκτροφεία αλόγων, όπου γίνονται επιμειξιές αλόγων από διαφορετικές ράτσες. Γνωρίζετε ότι οι τυχόν «αποτυχίες» που βγαίνουν από τα πειράματα εξαφανίζονται;

Υπάρχουν όμως άπειρα γονίδια στον άνθρωπο, επομένως δεν γνωρίζουμε αν συνδυαστούν τα κατάλληλα γονίδια. Η πιθανότητα πάντως να γίνει αυτό, είναι πάρα πολύ μικρή σχεδόν απειροελάχιστη. Μην ξεχνάτε ότι ο μιγάς νιώθει δυστυχισμένος αφού δεν ξέρει σε ποιά φυλή ανήκει.

Είναι γελοίο να υποστηρίζει κανείς ότι η διατήρηση της φυλετικής καθαρότητας μπορεί να προελάσει συμπτώματα σαν αυτά που εμφανίζονται σε μικρές κοινότητες όπως Σαρακατσαναίοι όπου γίνονται γάμοι μόνο μεταξύ ατόμων της ίδιας κοινότητας. Ο πληθυσμός της χώρας μας και των λοιπών Ευρωπαϊκών χωρών είναι αρκετά μεγάλος και φυσικά δεν δημιουργεί τέτοιους κινδύνους.

Σήμερα η Ευρώπη λόγω των υπαρχουσών αντιλήψεων που προαναφέραμε αντιμετωπίζει οξύ φυλετικό πρόβλημα. Η Φρανκφούρτη θεωρείται δεύτερη σε μέγεθος ΤΟΥΡΚΙΚΗ πόλη. Κατάντησε δηλαδή αυτή η πόλη να έχει περισσότερους Τούρκους (χώρια τους άλλους αλλοδαπούς) παρά Γερμανούς. Βέβαια όσοι επισημάνουν αυτούς τους κινδύνους πηγαίνουν για δεκαετή «δημοκρατική» και «αντιρατσιτική» επιμόρφωση σε κάποια φυλακή υψηλής ασφαλείας. Φαίνεται ότι οι καπιταλιστές έχουν ανάγκη από φτηνά εργατικά χέρια και μικρό κόστος παραγωγής το οποίο θα μεγάλωνε αν χρησιμοποιούσαν «ακριβούς» Γερμανούς εργάτες.

Η Γαλλία, η Αγγλία και η Ολλανδία καθώς

και το Βέλγιο, γέμισαν από έγχρωμους οι οποίοι στην πλειονότητά τους κατάγονται από τις παλιές τους αποικίες: Ινδία, Αίγυπτος, Πακιστάν, Αντίλλες, Τζαμάϊκα Κογκό κ.ά.

Στά γκέτο των μαύρων και των ινδών ευδοκιμούν μολυσματικές ασθένειες, οι συνθήκες ζωής είναι άθλιες ενώ οι ίδιοι έχουν εκτοπίσει τους ντόπιους από τις δουλειές αφού δεν ζητούν ούτε κοινωνική ασφάλιση, ούτε περίθαλψη, παρά ένα πιάτο φαΐ. Οι αλλοδαποί αυτοί έρχονται πολλές φορές παράνομα μέσω κάποιων ταξιδιωτικών πρακτορείων, τα οποία τους γδύνουν στην κυριολεξία για να τους φέρουν στην Ευρώπη. Όπως καταλαβαίνετε η ιδεολογία των αστών οδηγεί στη δουλεία και στην εκμετάλλευση. Η αστική υποκρισία σε όλο της το μεγαλείο. Φαίνεται ότι ο Ευρωπαίος εργάτης πρέπει να ζεί από το επίδομα ανεργίας, για να μπορεί ο Εβραίος και «Άριος» καπιταλιστής να έχει φτηνά χέρια και μεγάλο κέρδος.

Οι μισθοί της πείνας οδηγούν τους δυστυχισμένους εμιγκρέδες στην πορνεία, στα ναρκωτικά και στο δουλεμπόριο. Σε κάθε ευρωπαϊκή πόλη υπάρχουν από 3-4 Χάρλεμ που το καθένα φιλοξενεί και από μία φυλετική μειονότητα. Η εικόνα γνωστή τη βλέπετε στα αστυνομικά σήριαλ Made in U.S.A.!

Η χώρα μας δεν αποτελεί εξαίρεση από όσα συμβαίνουν στην Ευρώπη. Χιλιάδες Τούρκοι εμιγκρέδες (και ίσως πράκτορες της Μ.Ι.Τ.), πέτυχαν να ζουν παρασιτικά στη χώρα μας. Το ίδιο συμβαίνει με Πέρσες, Κούρδους και Ιρακινούς «πολιτικούς πρόσφυγες», οι οποίοι επιδίδονται σε εμπόριο ναρκωτικών.

Πολλοί απ' αυτούς ζουν πλουσιοπάροχα στη χώρα μας από τέτοιου είδους ασχολίες.

Γέμισε η χώρα μας Χιλιανούς, Γιουγκοσλάβους πορτοφολάδες, ενώ στη Δυτική Θράκη η «μουσουλμανική» μειονότητα όπως τη βάφτισαν οι πολιτικάντηδες κατόρθωσε να ελέγχει τα πάντα ειδικά στη Ροδό-

ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΨΥΧΟΠΑΘΕΙΣ ΡΑΤΣΙΣΤΕΣ
ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΑΜΥΝΑ ΤΗΣ ΛΕΥΚΗΣ ΦΥΛΗΣ

πη και στην Κομοτηνή. Δεν είναι υπερβολή πως οι Έλληνες εκεί σε λίγο θα είναι η μειονότητα με επικίνδυνες συνέπειες για την ακεραιότητα της χώρας μας. Μην ξεχνάτε πως πολλοί μειονοτικοί φέρνουν από την μητέρα «Τουρκία» όπιο και χασίς.

Γύφτοι, Αλλοδαποί, Τούρκοι συνθέτουν ένα μωσαϊκό 500.000 ανθρώπων που ζουν μόνιμα στη χώρα μας. Οι έξυπνοι δε πολιτικοί μας, για να δείξουν στους Ευρωπαίους εταίρους της Ε.Ο.Κ. πόσο εμπέδωσαν τον «αντιρατσισμό», εσκέπτοντο να τους δώσουν και ίσα πολιτικά δικαιώματα.

Δεν μας έφταναν δηλαδή οι μειονοτικοί της Θράκης θα έχουμε από το 1992 συμπολίτες μας Ζαϊρινούς, Λιβανέζους, Κογκολέζους...

Όλοι βέβαια θα γνωρίζετε ότι στα ελληνικής ιδιοκτησίας πλοία, υπηρετούν ξένοι ναυτικοί, κυρίως από χώρες του Τρίτου κόσμου. Οι ξένοι αυτοί ναυτικοί όχι μόνο πληρώνονται με πολύ χαμηλό μισθό, αλλά είναι και θύματα εκμετάλλευσης των αετονύχηδων, ναυτιλιακών πρακτόρων και εφοπλιστών. Η όλη διαδικασία ναυτολόγησης δεν θα ήταν υπερβολή αν χαρακτηρίζονταν σαν σκλαβοπάζαρο. Την ίδια μταχείριση έχουν και οι κοπέλλες από την Άπω Ανατολή (Ταϊβάν, Χόνγκ-Κονγκ, Φιλλιπίνες, Ταϋλάνδη) που δουλεύουν είτε σαν οικιακοί βοηθοί είτε συν «μπαργούμαν» σε κακόφημα Κέντρα.

Το επιμύθιο της όλης υπόθεσης: 300.000 Έλληνες άνεργοι 500.000 αλλοδαποί σε ελληνικές εργασίες 1.200.000 άνεργοι με τα επίσημα στοιχεία).

Το φυλετικό όμως πρόβλημα ήδη οξυμένο στη χώρα μας και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, θα οξυνθεί ακόμα περισσότερο. Οι ξένοι θα μπορούν όπως γνωρίζετε με την Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση να έρχονται στη χώρα μας να εργάζονται να στήνουν επιχειρήσεις και να εκτοπίζουν τους Έλληνες εργαζομένους και επαγγελματίες. Το κυριότερο όμως ότι θα βιασθεί η κουλτούρα και η φυλετική ταυτότητα όλων των Ευρωπαϊκών χωρών. Γιατί και ανάμεσα στους Ευρωπαίους υπάρχουν διάφορες νοοτροπίας π.χ. Βόρειοι-Μεσογειακοί, που μεταφράζεται σε διαφορές γονιδίων.

Η κατάσταση όπως βλέπετε είναι πολύ σο-

ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΝΤΑΙ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

βαρή. Πρέπει οι Ευρωπαίοι να καταλάβουν ότι σε λίγο θα είναι η μειονότητα, ότι η ενωμένη Ευρώπη δεν θα είναι τίποτα άλλο παρά μια Βαβέλ ασυννενοησίας που θα εξυπηρετεί μόνο τα συμφέροντα του Σιωνισμού και την κεφαλαιοκρατών και όχι τα συμφέροντα των λαών και των εργαζόμενων όπως ευαγγελίζεται.

Σε λίγο, στις Η.Π.Α. (πρότυπο για τους αντιρατσιστές), θα γίνεται πόλεμος μεταξύ των διάφορων φυλών και μειονοτήτων.

Η Αμερική κύριοι «αντιρατσιστές» δεν σέβεται τις φυλές αλλά τις εκμεταλλεύεται. Λευκοί, μαύροι, ινδιάνοι κ.ά. είναι το κρέας στην κρεατομηχανή της Coca-Cola της Pepsi και της I.B.M. Αυτή τη στιγμή, οι Λευκοί (Αγγλοσάξωνες, Γερμανοί, Πολωνοί, Έλληνες Ιταλοί) καταπιέζονται προς χάριν των μειοτήτων. Αυτό δεν είναι καθόλου υπερβολή. Γνωρίζετε όγι για να πάρει κάποιος έδρα ή αξίωμα σε ορισμένες πολιτείες πρέπει να είναι είτε εβραίος, είτε μιγάς, είτε νέγρος ή να «συμπαθεί» όλους αυτούς. Το ίδιο θα γίνει και στο μέλλον στην Ηνωμένη Ευρώπη.

Φυλετισμός δεν είναι εκμετάλλευση, δεν είναι καταπίεση. Είναι ο ανθρωπισμός στην αληθινή του διάσταση, αφού αναγνωρίζει ότι ο κάθε άνθρωπος έχει από τη γέννησή του κάποια γνωρίσματα που τον κάνουν διαφορετικό από κάποιον άλλο διαφορετικής φυλής. Ο φυλετισμός δεν θέλει να εκμεταλλευτεί κανένα. Ο φυλετισμός σέβεται αυτά που έφτιαξε η Φύση και ο Θεός. Αντίθετα η Δημοκρατία και ο Καπιταλισμός φυσικά, και ο Μαρξισμός, τα καταπατούν προς Χάρη του κέρδους!

Σπύρος Τζανόπουλος

***Πηγές:** «Φυλετισμός και φυλετικοί νάνοι», Χρυσή Αυγή του Φιλ. Τζίμα «Γενετική» του Σταμάτη Αλαχιώτη.*

Ευχαριστώ για τη βοήθειά το φίλο μου Ν.Π.

Το άρθρο αφιερώνεται στα στελέχη του «Buldog» και του N.F. που γνώρισαν τον «πλουραλισμό» και την «δημοκρατία» στα Θατσερικά κάτεργα.

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΟΜΗΣ ΤΟΥ ΦΥΛΕΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ (IV)

γράφει ο Πενθεύς

ΑΡΧΑΙΑ ΣΠΑΡΤΗ

Όπως τα αγόρια έτσι και τα κορίτσια της Σπάρτης ήσαν υποχρεωμένα να ακολουθήσουν ένα παράλληλο πρόγραμμα αγωγής[1] που περιλάμβανε πέρα από μια άρτια πολιτικο-ιδεολογική επιμόρφωση, επίπονες γυμναστικές ασκήσεις και αθλητικά αγωνίσματα. Με μικρή απόκλιση λάθους μπορούμε να υποθέσουμε ότι όπως και τα αγόρια, έτσι και τα κορίτσια ήσαν οργανωμένα σε ομάδες (Λάκαινα παρθένων άγέλα).

Όταν επρόκειτο να αγωνιστούν ή να χορέψουν, γνώριζαν πως να συνταχθούν και οι επιδόσεις τους στον στίβο συναγωνίζονταν επάξια εκείνες των αγοριών.

Παρακολουθούσαν τους αγώνες των αγοριών και μάλιστα είχαν το δικαίωμα να ασκουν μεγαλόφωνα κριτική για οποιοδήποτε αγωνιζόμενο έφηβο, να του ζητοκραυγάζουν ή να του μέμφονται.

Ἔστι δ' ὅτε καί σκώμματα λέγουσαι πρός ἕκαστον εὐχρήστως ἐπελαμβάνοντο τῶν ἁμαρτανομένων' καί πάλιν είς τούς ἀξίους αὐτῶν ἐγκώμια μετ' ᾠδῆς πεποιημένα διεξιοῦσαι, φιλοτιμίαν πολλήν καί ζῆλον ἐνεποίουν τοῖς νεανίσκοις. (Λυκ.14)

Φαίνεται λοιπόν ξεκάθαρα ότι η παρουσία των κοριτσιών στα αγωνίσματα αυτά πέρα από το ψυχαγωγικό σκοπό είχαν κύρια ένα αμφίδρομο επιμορφωτικό χαρακτήρα.

Οι νέες προσπαθούσαν να αντλήσουν διδάγματα από την τεχνική και τις επιδόσεις των αγοριών τα δε αγόρια μπροστά σ' ένα τόσο εκδηλωτικό κοινό προσπαθούσαν να βελτίωσουν ακόμη περισσότερο τις επιδόσεις τους και να διασφαλίσουν τη καλύτερη έξωθεν μαρτυρία. Μια σαφή αντιστροφή των ρόλων παρουσιάζεται στις περιπτώσεις ορισμένεν θρησκευτικών τελετών και πομπών, όπου τα κορίτσια γυμνά, χόρευαν και τραγουδούσαν παρουσία των αγοριών, γινόμενα τα ίδια αντικείμενα κριτικής και θαυμασμού.

Όπως διαβεβαιώνει ο Πλούταρχος:

«Ἡ δέ γύμνωσις τῶν παρθένων οὐδέν αἰσχρόν εἶχεν, αἰδοῦς μέν παρούσης, ἀκρασίας δ' ἀκούσης, ἀλλ' ἐθισμόν ἀφελείας καί ζῆλον εὐεξίας ἐνειργάζετο, καί φρονήματος τό θῆλυ παρέγευεν οὐκ ἀγενοῦς, ὡς μηδέν ἧττον αὐτῷ καί ἀρετῆς καί φιλοτιμίας μετουσίαν οὖσαν». (Λυκ. 14).

Κάποιοι νεώτεροι μελετητές που από σεμνοτυφία αμφισβητούν τη γύμνωση των παρθένων, φαίνεται να αγνοούν επιδεικτικά την αναγκαιότητα του μέτρου. Ο Νομοθέτης, όπως άλλωστε και ο Πλάτωνας στη Πολιτεία του (5,458 d) είχε διαβλέψει πολύ ορθά ότι οι νέοι προσειλκύοντο από ερωτική παρά από γεωμετρική ανάγκη και κατά συνέπεια έπρεπε να καλλιεργηθούν όλοι εκείνοι οι αναγκαίοι μηχανισμοί που θα εμπόδιζαν

---

1. Γιά τόν Λυκούργο η αγωγή αυτή απέβλεπε κύρια στη καταπολέμιση της μαλθακότητας, στη δημιουργία σκληραγωγημένων κορμιών που θα μπορούσαν να ανταπεξέλθουν «καλώς άμα καί ραδίως» στους πόνους τοῦ τοκετού, φέρνοντας στον κόσμο γερά παιδιά. Για τον Ξενοφώντα η αγωγή αυτή είχε σαν αποκλειστικό σκοπό την γέννηση εύρωστων παιδιών. Για τον Πλάτωνα τέλος η σκληραγωγία των γυναικών αποσκοπούσε στη δημιουργία εφεδρικής πολεμικής δύναμης που σε περίπτωση μεγάλου εσωτερικού ή εξωτερικού κινδύνου θα έπρεπε να πολεμήσει στο πλευρό των ανδρών. Βέβαια δεν υπάρχει καμμιά επίσημη μαρτυρία αναφορικά με τη συμμετοχή των γυναικών στα πεδία των μαχών και πρέπει να σημειώσουμε ότι ακόμη και μετά την εισβολή των Θηβαίων στη Λακωνική (Αριστ. Πολ. 1269 Β) η πολιτεία δίστασε να τοποθετήσει τις γυναίκες στη πρώτη γραμμή μάχης.

την εμφάνιση εκφυλιστικών φαινομένων μέσα στους ανδροκρατούμενους καταυλισμούς.

Δια του γυμνώματος των κορμιών η Πολιτεία επέτρεπε ή καλύτερα διευκόλυνε τη σύναψη ερωτικών σχέσεων μεταξύ των δύο φύλων. Η ελεύθερη ερωτική σχέση ανάμεσα στους νέους και τις νέες της Σπάρτης κάθε άλλο παρά μειωτική μπορούσε να θεωρηθεί και μάλιστα η έκφραση «λακωνικός τρόπος» υποδήλωνε αυτή ακριβώς την ελευθερία.

Το ένδυμα της αγάμου ήταν είτε ο σχιστός χιτώνας (Πολυδ. V77) που άφηνε ακάλυπτους τους μηρούς (φαινομπρίδες) είτε το ιματίδιο δίχως ζώνη και δίχως χιτώνα κάτω από αυτό. Διατηρούσε τα μαλλιά της μακρυά και δεν χρησιμοποιούσε ποτέ καλλυντικά, κοσμήματα και αρώματα.

Αν και είχαν τη φήμη των πιο ωραίων γυναικών της Ελλάδας ένοιωσαν μεγαλύτερη υπερηφάνια για την πνευματική τους καλλιέργεια παρά για την ομορφιά τους.

Η επιστράτευση της Σπαρτιάτισας μέσα από το καθεστώς της αγωγής έπαυε από τι

στιγμή που παντρευόταν. Η ηλικία του γάμου της ήταν σαφώς καθορισμένη γιατί όπως αναφέρει ο Πλούταρχος οι άνδρες «ἐγάμουν δέ δι' ἁρπαγῆς, οὐ μικρᾶς οὐδ' ἀώρους πρός γάμον, ἀλλά καί ἀκμάζουσας καί πεπείρους».

Αφήνοντας ασχολίαστα τον θεσμό της αρπαγής, την άχαρη διαδικασία του γάμου και το ετεροενδυσιακό τυπικό που έχουν τις ρίζες τους στα βάθη των χρόνων, μπορούμε να πούμε ότι η Σπαρτιάτισσα από τι στιγμή του γάμου της και μετά ήταν δέσποινα του σπιτιού της και απολάμβανε από τους άνδρες μεγάλου σεβασμού και τιμών **«τοῦ προσήκοντος αὐτάς ἐθεράπευον καί δεσποίνας προσηγόρευον» (Λυκ. 14)**

Αν θυμηθούμε ότι ο Σπαρτιάτης μέχρι τα τριάντα του χρόνια ήταν υποχρεωμένος, έστω και παντρεμένος να ζει μαζί με τους άλλους συντρόφους της συσκηνίας του, μπορούμε να δούμε ξεκάθαρα τον βαθμό αυτοτέλειας της Σπαρτιάτισσας γυναίκας στην οικονομική και διοικητική διαχείρηση του σπιτιού της.

Στο σημείο αυτό πρέπει να επισημάνουμε μια μεγάλη αλήθεια. Η γυναίκα της ολιγαρχικής Σπάρτης απολάμβανεε ασυγκρίτως περισσότερα δικαιώματα από τη γυναίκα της Δημοκρατικής Αθήνας του 5ου π.Χ. αιώνα της οποίας ο ρόλος είχε πραγματικά υποβαθμιστεί σε βαθμό ανυπαρξίας.

Παρά το γεγονός ότι οι γυναίκες της Σπάρτης ζούσαν για μεγάλα χρονικά διαστήματα δίχως τη συντροφιά ων συζύγων τους, η συζυγική απιστία ήταν ένα φαινόμενο καθ' ολοκληρία άγνωστο.

Καί λόγος ἀπομνημονεύται Γεράδα τινός Σπαρτιάτου τῶν σφόδρα παλαιῶν, ὅς ἐρωτηθείς ὑπό ξένου, τί πάσχουσιν οἱ μοιχοί παρ' αὐτοῖς, εἶπεν' «οὐδείς ὦ ξένε γίνεται μοιχός παρ' ἡμῖν».

'Εκείνου δ' ὑπολαβόντος, **«ἐάν οὖν γένηται;»** «ταῦρον» ἔφη ὁ Γεράδας **«ἐκτίνει μέγαν, ὅς ὑπερκύψας τό Ταΰγετον ἀπό τοῦ Εὐρώτα πίεται»**. Θαυμάσαντος δ' ἐκείνου καί φήσαντος' **«πῶς δ' ἄν γένοιτο βοῦς τηλικοῦτος;»** γελάσας ὁ Γεράδας **«πῶς δ' ἄν ἔφη «μοιχός ἐν Σπάρτη γένοιτο;» (Λυκ. 15)**

Η ιδιόμορφη σχέση της γυναίκας μέσα στη Σπαρτιατική πολιτεία έχει τις ρίζες της στην στρατιωτικο-ποιμενική κοινωνία των πρώτων Δωριέων που κατέκτησαν στην Κοίλη Λακεδαίμονα. Ενισχύθηκε ακόμη περισσότερο από την αριστοκρατική δομή της σπαρτιατικής κοινωνίας και όταν ο Λυκούργος επιχείρησε να περιορίσει κάπως αυτές τις σκανδαλώδεις ελευθερίες των γυναικών συνάντησε τόσο μεγάλη αντίδραση που υποχρεώθηκε να παραιτηθεί των σχεδίων του **«μή κρατῶν της πολλῆς ἀνέσεως καί γυναικοκρατίας» (Αριστ. Πολ. 2, 1270).**

Ακόμη καί στις αρχές του 5ου π.Χ. αιώνα η Γοργώ, μοναχοκόρη του Βασιλιά Κλεομένη και σύζυγος του Βασιλιά Λεωνίδα μπορούσε να εξηγήσει το λόγο για τον οποίο μόνες αυτές απ' όλες τις άλλες Ελληνίδες εξουσιάζαν τους άνδρες τους με το σκεπτικό «μόναι γάρ τίκτομεν ἄνδρας».

Για το Λυκούργο ο γάμος ήταν μια πολύ σπουδαία υπόθεση για να την αφήσει ανεξέλεγκτη στο γενετήσιο ένστικτο. Ο γάμος δεν ήταν υπόθεση δύο ανθρώπων αλλά της πολιτείας ολόκληρης και είχε σαν στόχο τη δημιουργία μιας ανώτερης ανθρωπότητας μέσα από τη γέννηση πολλών και εύρωστων παιδιών.

Σεβόμενος τη παράδοση που ανάγεται στην εποχή της καθόδου των ινδοευρωπαίων στον Ελλαδικό χώρο, στήριξε το γάμο στη μονογαμία και στην αρχή της διατηρήσεως του κλήρου αλλά καλλιέργησε τη χαλαρότητα της σχέσεως σε μια προσπάθεια να αφαιρέσει «την κενην και γυναικώδη ζηλοτυπίαν» και να καταστήσει την τεκνοποίηση προνόμιο των αξιών.

Τοσαύτην δε τοίς γάμοις ἐπιστήσας αἰδῶ καί τάξιν, οὐδέν ἧττον ἐξέβαλε τήν κενήν καί γυναικώδη ζηλοτυπίαν, ἐν καλῷ καταστήσας ὕβριν μέν καί ἀταξίαν πᾶσαν εἴργειν ἀπό τοῦ γάμου, παίδων δέ καί τεκνώσεως κοινωνίαν (εἶναι) τοῖς ἀξίοις (λυκ. 15).

Πιστός στις φυλετικές πεποιθήσεις του ο Λυκοῦργος δείχνει κάθε κατανόηση γιά

όσους δεν μπορούν να αποκτήσουν γερά παιδιά αλλά τους αρνείται το δικαίωμα να φέρουν συνειδητά στον κόσμο πλάσματα δυστυχισμένα. Για τον νομοθέτη ο εγωισμός να θέλουν δικά τους παιδιά οι άμυαλοι, οι παρήλικες και οι ασθενικοί είναι ένα ξεκάθαρο έγκλημα. Αντίθετα δείχνει όλη του τη συμπάθεια για το σύζυγο εκείνο που έχοντας αυτογνωσία της ακαταλληλότητάς του γονιμοποιεί τη γυναίκα του με υγιές σπέρμα ενός άξιου άνδρα (Ξεν. Λακ. Πολ. I 7, Λυκ. 15) ή για τη σύζυγο εκείνη που γνωρίζοντας ότι δεν μπορεί να φέρει στον κόσμο γερά παιδιά, προτρέπει τον συζυγό της να τεκνοποιήσει με μια άξια γυναίκα (Ξεν. Λακ. Πολ. I 9, Λυκ. 15).

Το πόσο σημαντικός ήταν ο θεσμός του γάμου μέσα στο φυλετικό κράτος φαίνεται και από ένα άλλο όχι λιγότερο σπουδαίο γεγονός.

Όταν πέθαινε ένας Σπαρτιάτης που άφηνε πίσω του άγαμη θυγατέρα, τότε η αποκατάσταση της ήταν υπόθεση των ίδιων των βασιλέων. Αυτοί σύμφωνα με τον περί επικλήρων νόμο, την πάντρευαν με τον εγγύτερο εξ αρρενογονίας συγγενή της. Αν όμως υπήρχαν πολλοί μνηστήρες τότε ο ένας εκ των βασιλέων απεφάσιζε να τη παραχωρήσει στο καλύτερο.

Η παρέμβαση του φυλετικού κράτους στη σύναψη ή στη διάλυση ενός γάμου, οι ρήτρες της αγαμίου, της οψιγαμίου και της κακογαμίου γραφής είναι αυστηρότατα μέτρα της Σπαρτιατικής Πολιτείας για την προστασία εκείνης της διαιώνισης που αιώνες αργότερα, ο Νίτσε, περιφρονώντας τη γενετήσια παρόρμηση θα ονομάσει χαρακτηριστικό του ευγενικού γάμου.

Ο παρεμβατισμός του κράτους σε ένα γάμο που δεν ανταποκρίνεται στις φυλετικές και αισθητικές αντιλήψεις του είναι πολύ γνωστός τόσο από τον Πολυδεύκη όσο και από τον Πλούταρχο. Και φυσικά δεν γνωρίζει εμπόδια. Ένας βασιλίας ο Λεωνίδας Β (254-236 π.Χ.) έχασε τον θρόνο του γιατί τόλμησε να παντρευτεί μια μη Σπαρτιάτισα και ένας άλλος βασιλίας, ο Αρχίδαμος υποχρεώθηκε να πληρώνει το πρόστιμο της κακογαμίας γραφής γιατί είχε την απρονοησία να παντρευτεί μια γυναίκα, υπερβολικά κοντή για ένα βασιλέα. Θεωρητικά ο Σπαρτιάτης μπορούσε να πανρευτεί από τη στιγμή που αποκτούσε πλήρη πολιτικά δικαιώματα, αλλά μέχρι τα 30 του χρόνια ο γάμος αυτός δεν ήταν επίσημος αλλά είχε την έννοια αρραβώνα με συμβίωση. Αν και μετά τα 30 του χρόνια ο Σπαρτιάτης παρέμενε ανύπαντρος τότε η πολιτεία του θεωρούσε άτιμο. Ο άγαμος αποκλειόταν από της δημόσιες θέσεις και τα δημόσια θεάματα. Ήταν υποχρεωμένος να πληρώνει πρόστιμο για την αγαμία του και κατά, τη διάρκεια των εορταστικών εκδηλώσεων περιεφέροντο στους δρόμους γυμνοί και οι γυναίκες τους έβριζαν και τους χτυπούσαν. Οι άρχοντες τους υποχρέωναν να γυρίζουν στους δρόμους του χειμώνα και να ψέλνουν **«ὡς δίκαια πάσχοιεν, ὅτι τοῖς νόμοις ἀπειθοῦσι» (Λυκ. 15).** Ο Δημοσθένης στον λόγο του κατά Λεωχάρους αναφέρει ότι η περιφρόνηση για τον άγαμο δεν σταματούσε με το θάνατό του. Οι συμπολίτες του τοποθετούσαν πάνω στο τάφο του μαύρο αγγείο για να διαιωνίσουν την ντροπή του. Ένας επιφανής άγαμος ήταν αναμφισβήτητα ο στρατηγός και διπλωμάτης Δερκυλλίδας. Στενός συνεργάτης του Αγησιλάου έχοντας στους ώμους του συνεχή και ένδοξη εκστρατευτική δράση εικοσιτριών χρόνων, ανεκλήθη στη Σπάρτη το 388 π.Χ. Σε κάποια συγκέντρωση ο σεβάσμιος στρατηγός ζήτησε από κάποιο πολύ νεώτερο, να του παραχωρήσει τη θέση του και όταν έκπληκτος από την αρνητική απάντηση που παίρνει ζητά να μάθει την αιτία, ο νεαρός Σπαρτιάτης του υπενθυμίζει: «ούδέ γάρ έμοί σύ τόν ύπείξοντα γεγέννηκας».

Η συνέχεια στο επόμενο τεύχος

Η ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΨΗ

Κάθε εθνικοσοσιαλιστής διακρίνεται για την αγάπη που τρέφει για τα παιδιά του, το λαό του και τη φυλή του. Αποδέχεται την **φυλετική υπευθυνότητα** ως τη δημιουργική ενέργεια που εμπεριέχεται στους Νόμους της Φύσης.

Ο Εθνικοσοσιαλισμός προσπαθεί ν' αποτρέψει την καταστροφή οποιασδήποτε πολιτιστικής δημιουργίας (ανεξαρτήτως προέλευσης), διατηρώντας την πολιτιστική και περιβαλλοντολογική τάξη του πλανήτη και κάθε μορφή ζωής. Όπου είτε πρόκειται για μικροοργανισμούς, έντομα, άγρια ζώα ή ανθρώπινα όντα διαφορετικών φυλών η αντιμετώπιση είναι η ίδια. Άλλωστε η αγάπη του Εθνικοσοσιαλισμού προς την **Φυσική Ισορροπία** και την ευπρέπεια δεν θα μπορούσε ποτέ να επιτρέψει κάτι αντίθετο προς αυτό.

Το πρόβλημα το οποίο αντιμετωπίζουμε σήμερα είναι η επιβίωση και η προσπάθεια για την ανάκαμψη της φυλής μας. Δεν πρόκειται να επιλυθεί αυτό το πρόβλημα όσο διαβιούν μαζί στον ίδιο χώρο-χώρα φυλές που εκφράζουν διαφορετικές πολιτιστικές αξίες, παραδόσεις και γενετικές καταβολές. Είναι αναπόφευκτο, ότι όσο θα καταστρέφεται η φυλετική καθαρότητα της όποιας φυλής, θα επέρχεται όλο και μεγαλύτερη πνευματική υποβάθμιση, χάνοντας τελικά η κάθε φυλή την ιστορική της ταυτότητα και πολιτιστική της κληρονομιά. Γι' αυτό η ανάπτυξη της φυλετικής υπευθυνότητας και συνείδησης είναι αναγκαία για όλους.

Η μόνη λύση στο πρόβλημα τούτο – το οποίο εντείνεται καθημερινά, είναι η απομάκρυνση όλων των μη-Λευκών από τις χώρες της Ευρώπης και η επανεγκατάστασή τους στις χώρες των προγόνων τους, – καθώς επίσης και το αντίστροφο – η επανεγκατάσταση των φυλετικά καθαρών Λευκών στις πατρίδες τους για να μην αλλοιώνουν την πολιτιστική ομορφιά και γενετική ιδιαιτερότητα των άλλων φυλών της γης.

Είναι δικαίωμα και καθήκον κάθε **αληθινού οικολόγου** να προστατεύσει και να διατηρήσει το Ανθρώπινο οικο-σύστημα όπου ζει. Είναι ακατανόητο πως μερικοί αυτοαποκαλούμενοι οικολόγοι «ενδιαφέρονται» για την ασφάλεια και τη διατήρηση κάποιων ρατσών ζώων και αδιαφορούν για τον Άνθρωπο!

Η επιβίωση της Λευκής φυλής καταδεικνύεται ως ένα από τα μεγαλύτερα σύγχρονα προβλήματα. Γι' αυτό **απορρίπτουμε** ολοκληρωτικά την παρουσία των μη-Λευκών στην Ευρώπη, οι οποίοι μας φέρνουν πολιτιστική και φυλετική ρύπανση. Ένας καθαρός πολιτισμός προϋποθέτει και την ύπαρξη ενός καθαρού φυλετικά περιβάλλοντος.

Ο αγώνας προς τούτη την κατεύθυνση ήδη έχει αρχίσει με γνώμονα πάντα **την αγάπη** για όλα τα πλάσματα και όχι το μίσος.

ΑΡΗΣ ΑΡΙΩΝ

ΕΖΡΑ ΠΑΟΥΝΤ

Ὁ μαχητής... Ὁ ποιητής... Ὁ ἄνθρωπος...

Ὁ μεγάλος ποιητής τοῦ αἰώνα μας Ἔζρα Πάουντ γεννήθηκε στίς 30 Ὀκτωβρίου 1885 στό Χέϊλυ τῆς Πολιτείς Ἀϊντάχο τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, καί πέρασε τά πρῶτα παιδικά του χρόνια στό Γουήνκοουτ τῆς Πενσυλβάνια.

Δεκατριῶν χρόνων ταξίδευσε στήν Εὐρώπη και ἐπισκέφτηκε τήν πόλη τῶν καναλιῶν, τή Βενετία, πού χαράχτηκε βαθειά στή μνήμη του καί τή διεπότισε μέ λατρεία γιά τήν Ἰταλική γῆ.

Τό 1901 ἄρχισε σπουδές στό Πανεπιστήμιο τῆς Πενσυλβάνια καί δυό χρόνια ἀργότερα στό Χάμιλτον Κόλλετζ. Τό 1905 ἐπιδίδεται σέ μεταπτυχιακές σπουδές, στή συγκριτική λογοτεχνία, καί τό 1907 προσλαμβάνεται ὡς καθηγητής Ἰταλικῆς στό Γουάμπες κόλλετζ τῆς Ἰντιάνα ἀπ' ὅπου ἀπολύεται μετά τέσσερες μῆνες. Τό 1908 ἐγκαθίσταται στήν Ἀγγλία ἐνῶ στή Βενετία εκδίδεται ἡ πρώτη του ποιητική συλλογή: «A Lume spento» (Μέ τά κεριά σβηστά) ὅπου ξεχωρίζει τό ἐγκώμιο τῆς Ἰζόλδης ὡς αἰτιολόγηση μιᾶς βαθειᾶς ἐσωτερικῆς ἀνάγκης δημιουγίας:

«Μάταια ἀγωνίστηκα,
νά μάθω τήν καρδιά μου νά ὑποκλίνεται˙
μάταια τῆς εἶπα
ὑπάρχουν πολλοί τραγουδιστές μεγαλύτεροι ἀπό σένα».

Τόν ἑπόμενο χρόνο δίδει σειρά διαλέξεων στό Regent St. Polytechnic Institute, ἐνῶ τυπώνονται οἱ συλλογές «Ἀναγαλλιάσματα» καί «Parsonae». Στίς «Personae» ὁ Πάουντ ἀνιχνεύει τήν πραγματική μας ταυτότητα πίσω ἀπό τίς κοινωνικές συμβατικότητες, τίς μάσκες (Personal), με ἀφετηρία τήν ποίηση καί τούς ἀνυπέρβλητους δημιουργούς τῆς προαναγεννησιακῆς Εὐρώπης, ὅπως ὁ προθηγκιανός ποιητής Ἀρνώ ντέ Μαρέϊγ ἤ ὁ Μπερτράν ντέ Μπορν.

Ξεχωρίζουν ἐδῶ, τό «Ἀλταφόρτε», ἕνας ὕμνος στή ζωή στή μάχη, στον πόλεμο («Δέν ὑπάρχει τραγοῦδι – σάν τῶν σπαθιῶν μέ τά σπαθιά ὅταν πολεμοῦν – Καμμιά κραυγή σάν τῆς μάχης τῆς χαρά») καί ἡ ἐξαίσια «Μπαλλάντα τοῦ Ὄμορφου Συντρόφου» ὕμνος στόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, τόν Ἐσταυρωμένο Ἰησοῦ.

Τό 1910 ὁ Πάουντ ἐκδίδει τό πρῶτο του δοκίμιο, «ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΩΝ ΝΕΟΛΑΤΙΝΩΝ», ὅπου ἀποκαλύπτεται ἡ σπουδαία, ἄγνωστη λογοτεχνία τῆς προαναγεννησιακῆς Λατινικῆς Εὐρώπης. Πρόκειται γιά ἕνα ἔργο ὅπου δεσπόζουν ἡ αἴσθηση τῆς Μεσογειακῆς λογοτεχνικῆς παράδοσης καί τό μεταφραστικό πάθος.

Τήν ἐποχή αὐτή συνδέται μέ τούς ποιητές Τ.Ε. Χιούμ καί Φ.Σ. Φλίντ ἀπό τούς ὁποίους μυεῖται στήν Ἰαπωνική ποιητική παράδοση, ὁ ἔντομος εἰκονιστικός χαρακτῆρας τῆς ὁποίας, θά καταστήσει τόν Πάουντ πρωτοπόρο τῶν Εἰκονιστῶν (Imagistes). Κορυφαῖο δεῖγμα τῆς τάσεως αὐτῆς ἀποτελεῖ ἡ συλλογή «LUSTRA» σύνθεση ἑλληνικῶν λατινικῶν καί ἰαπωνικῶν παραδοσιακῶν στοιχείων. Δηκτικός και συχνά κυνικός ὁ Πάουντ ἐπιδίδεται σε μια καθολική ἀμφισβήτηση, ἀντίδραση στον ποιητικό κονφορμισμό τῶν ἀστικῶν σαλονιῶν: ***«Σᾶς ἱκετεύω καλοί μου κριτικοί...*** –γράφει– ***...μήν ἀρχίσετε νά μοῦ προμηθεύετε ἀκροατές».***

Περιπαίζει κάθε ἀστική συμβατικότητα, τήν κοσμική ψευδοηθική, τήν ὑποκριτική οἰκογένεια τή συμνοτυφία, τούς δοκησίσοφους, τόν ἡδονισμό. Καταγγέλει πώς ***«ὅταν μιλᾶς γιά τελειότητα γίνεσαι ἀντιπαθής»*** καί δηκτικά ἀποφαίνεται:

«Ὅταν ἐξετάζω τίς περίεργες συνήθειες τῶν σκυλιῶν ἀναγκάζομαι νά συμπεράνω ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι τό ἀνώτερο ζῶον. Ὅταν ἐξετάζω ὅμως τίς περίεργες συνήθειες τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογῶ ὅτι τά χάνω»!

Τό 1911 ἐπισκέπτεται τούς γονεῖς του στήν Ἀμερική καί ἐκδίδει τά «Canzoni». Συνδέεται μέ τόν μεγάλο ποιητή Οὐΐλλιαμ Γέητς **καί** μελετᾶ ἐμβριθῶς τίς σημειώσεις τοῦ εἰ**δικοῦ τῆς** Ἰαπωνικῆς Τέχνης Ἔρνεστ Φενολλόζα. Ἀπ' αὐτές τίς σημειώσεις θά γεννηθεῖ ἡ «ΚΑΤΑΪ» μιά συλλογή ὅπου ξεχωρίζουν τό «τραγοῦδι τῶν Τοξοτῶν τοῦ Σοῦ» ***(«Νά πού κόβουμε τούς πρώτους βλαστούς τῆς φτέ-***

ρης καί λέμε: Πότε θά έπιστρέψουμε στόν Τόπο μας; Εΐμαστε δώ γιατί έχουμε τούς Κέν-Νίν έχρθούς μας – δέν μας άφήνουν σέ ήσυχία αύτοί οί Μογγόλοι») καθώς καί «Ό Θρήνος τού φρουρού τών συνόρων».

«Έρημα πεδία μάχης
καί δέν ύπάρχουν πάνω τους παιδιά
νά κάμουν πόλεμο
δεν υπάρχουν πιά οί άντρες
γιά τήν έπίθεση καί γιά τήν άμυνα».

Το 1914 παντρεύεται την Ντόροθυ Σέϊκσπιαρ ένώ τόν ϊδιο χρόνο έκδίδει τήν άνθολογία «Des Imagistes» μέ ποιήματα εικονιστών ποιητών και συνεγάζεται μέ τό άγγλικό κίνημα τών Βορτικιστών (Στροβιλιστών).. Άπό τόν «Τρίτο Χαιρετισμό» τοῦ Blast, προφητικός ό Πάουντ άπευθύνεται σ' αύτούς πού σ' ολόκληρη τή ζωή του πολέμησε, γιά νά τούς καταγγείλλει:

«Είναι παλιά σας συνήθεια νά ξεκάνετε τούς καλούς συγγραφείς, έσείς ή τούς τρελλαίνετε ή κλείνετε τά μάτια σάν αύτοκτονοΰν, ή πάλι βρίσκετε δικαιολογία γιά νά ναρκωτικά τους, καί μιλάτε γιά παραφροσύνη καί μεγαλοφυΐα, όμως έγώ δέν θά τρελλαθώ γιά νά σάς εύχαριστήσω, δέν θά σάς κολακέψω μ' έναν πρώϊμο θάνατο ώ, όχι, έγώ θ' άντέξω ώς τό τέλος...»

Τό 1915 γνωρίζεται μέ τόν Τ.Σ. Έλλιοτ καί συμπεριλαμβάνει ποιήματά του στήν «καθολική Άνθολογία». Τόν βοηθεί, όπως καί τόν Τζέημς Τζόϋς νά καθιερωθοΰν ένώ άρχίζει νά δουλεύει τό πρώτο άπό τά περίφημα «ΚΑΝΤΟ».

Τό 1918 κυκλοφορεί τό «Quia Pauper Amavi» μέ τά πρώτα τρία Κάντο καί τήν «Ύποταγή στόν Σέξτο Προπέρτιο» μιά άδυσώπητη έπίθεση στήν Παρακμή, μιά άναφορά πίστεως στό άπολλώνειο έλληνικό' φως καί μιά διακήρυξη άνυποχώρητου άγώνος:

«Άν δέν έχω τή δύναμη, καί μόνον ή άπόπειρα θ' άξιζε τόν έπαινο. Σέ πράγματα σπουδαία ή άπλή βούληση νά ένεργήσεις είναι άρκετή».

Δυό χρόνια άργότερα έκδίδει τόν «ΧΙΟΥ ΣΕΛΓΟΥΗΝ ΜΩΜΠΕΡΛΥ» κορυφαία στιγμή δημιουργίας και ώριμότητος τοϋ ΠΑΟΥΝΤ.

Τό μέγα αύτό έργο άρχίζει μέ μιά είρωνική, έπιτάφια ώδή τοΰ ποιητοϋ γιά τόν έαυτό του.

«άσυντόνιστος μέ τήν έποχή του άγωνίστηκε νά ξαναφέρει στή ζωη, τή νεκρή τέχνη τής ποίησης».

Κατηγορεί τήν άρριζη κοινωνία τής Άμερικής ώς «χώρα μισοάγρια», στηλιτεύει τήν παρακμή, τόν μοντερνισμό, τή φανταχτερή φτήνεια πού γεννά ή έμποροκρατία, τό χρήμα ώς αίσθητικό μέτρο, τήν μαστρωπεία τοΰ τύπου, τήν άπάτη τής Ίσότητος, τή δημοκρατία πού αύτοκαταστρέφεται:

«Όλοι οί άνθωποι είναι Ίσοι
Γλυτώσαμε άπό τόν Πεισίστρατο
καί διαλέγουμε έναν άπατεώνα ή έναν εύνούχο νά μάς κυβερνήσει».

Άπέναντι στόν σύγχρονο έκφυλισμό ό Πάουντ άντιπαραβάλλει τό κλασσικό, έλληνογενές, Ίδεώδες καταγγέλει τή χωρίς νόημα θυσία έκατομμυρίων νέων στόν Α παγκόσμιο πόλεμο (πρώτη πράξη εύρωπαϊκής αύτοκαταστροφής) γιά κίβδηλες άξίες, γιά κοινωνίες έμποροκρατικές, χάριν ύποκριτών καί τοκογλύφων. Μέ πάθος ένάντια στή Βρεττανική Άλβιώνα πού σαπίζει ύψώνει τή φωνή του:

«Μυριάδες οί νεκροί κι άνάμεσά τους άριστοι γιά μιά ξεδοντιασμένη γριά σκύλλα γιά έναν κακοφτιαγμένο πολιτισμό».

Ό Πάουντ δέν άρκεΐται στά φαινόμενα άναζητεί καί άποκαλύπτει τά αΐτια τής αίσθητικής παρακμής τό κλίμα τών άπατεώνων, τών ψευτών, τών εύνούχων μέσα άπό χαρακτηριστικούς τύπους:

Ό περιπλανώμεενος Ίουδαίος, ό καιροσκόπος λογοτέχνης, ό ψευδοδιανοούμενος πού έπιζητεί τό χρήμα και τήν κοινωνική άνοδο.

Τό 1921 ό Πάουντ έγκαθίσταται στό Παρίσι καί γνωρίζεται μέ τόν Χεμινγουέη ό όποΐος μαθητεύει κοντά του καί θά πεί άργότερα:

«Μοϋ έδειξε πώς νά γράφω καί πώς νά μή γράφω».

Τό 1922 συνθέτει τήν όπερα «Φρανσουά Βιγιόν» ένώ γνωρίζεται μέ τήν Άμερικανίδα βιολίστρια Όλγα Ράντζ. Ό Τ.Σ. Έλλιοτ τοΰ άφιερώνει τήν «Έρημη Χώρα». Τό 1925 κυκλοφορεί τό «Άπόσπασμα άπό XIV Κάντο». Άποκτά κόρη, τήν Μαίρη καί τόν έπόμενο χρόνο έναν γυιό, τόν Όμαρ.

Συγκεντρώνει τά ποιήματά του (έκτός τών 16 Κάντο) σ' έναν γενικό τόμο (Personae).

Τό 1926 έγκαθίσταται στήν Ίταλία, στό Rapallo τής Λιγυρίας όπου θά ζήσει είκοσι σχεδόν χρόνια ύποστηρίζοντας θερμά τό Φασιστικό Καθεστώς. Τό 1927 θά βραβευθεί άπό τό «The Dial» και τρία χρόνια άργότερα κυκλοφορεί τό «Άπόσπασμα άπό XXX Κάντο».

έναν ύμνο στήν 'Ιταλία τῶν Μέσων Αἰώνων καί τής 'Αναγέννησης.

Τό 1933, στίς 30 τοῦ Γενάρη συναντᾶται μέ τόν Benito Mussolini μέ τόν ὁποῖο θά συνδεθεῖ μέ μεγάλη φιλία, ὥστε στό βιβλίο του «Τζέφφερσον καί Μουσσολίνι» νά παραλληλίζει τόν ἱδρυτή τοῦ 'Αμερικανικοῦ Ἔθνους μέ τόν 'Ιταλό Ντοῦτσε ὡς δημιουργό τῆς νέας, μεγάλης 'Ιταλίας.

Τό 1934 συναντᾶ στό Παρίσι τούς φίλους Τζ. Τζόϋς καί Χεμινγουέη. Οἱ δρόμοι τους ἔχουν πιά χωρίσει.... Εἰσηγεῖται τήν ἵδρυση μιᾶς νέας Κοινωνίας τῶν 'Εθνῶν (τῆς Κοινωνίας τῶν Λαῶν) στή θέση τῆς ΚΤΕ «δούλης τῆς Βρεττανίας, τῶν 'Ιουδαίων καί τῆς πλουτοκρατίας». Κυκλοφορεῖ τό «ἀπόσπασμα τῶν Κάντο XXXI-XLI». Πρόκειται γιά ἕνα δριμύ κατηγορῶ κατά τῶν πολιτικάντηδων, τῶν καιροσκόπων, τῶν οἰκονομολόγων, τῶν συμμοριτῶν τοῦ Τύπου μιά ψυχρή περιγραφή τῆς Σήψεως μ' ἕνα λεξιλόγιο που σοκάρει. Τό 1937 κυκλοφορεῖ τήν «πέμπτη Δεκάδα τῶν Κάντο» καί ἀρθρογραφεῖ συνεχῶς ἐναντίον τῆς Βρεττανίας καί τοῦ Πολέμου, νοιώθοντας νά πλησιάζει ἡ Σφαγή... Τό 1939 ἐπισκέπτεεται μετά εἰκοσιοκτώ χρόνια τήν 'Αμερική ὅπου ἀναγορεύεται Δόκτωρ τῶν Γραμμάτων. Τόν ἑπόμενο χρόνο κυκλοφοροῦν τά «ΚΑΝΤΟ LII-LXXI» μιά ἀχανής περιδιάβαση στό χῶρο τῆς μακράς ἄγνωστης κινεζικῆς παράδοσης καί πολιτισμοῦ, μιά τάση φυγής μπροστά στήν πολεμική Τραγωδία.

'Αρχίζει τακτικές προπαγανδιστικές ἐκπομπές στόν Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ρώμης, γεγονός πού τοῦ στερεί τήν εἴσοδο στήν 'Αμερική.

Τό 1943 καταδικάζεται ἐρήμην ἐπί ἐσχάτη προδοσία ἀπό τό Δικαστήριο τῆς Κολούμπια.

Τόν Μάϊο τοῦ 1944 κατόπιν γερμανικῆς διαταγῆς φεύγει ἀπ' τό Ραπάλλο καί ἐγκαθίσταται στό Σάντ 'Αμπρότζιο ἀποστέλλει στόν Μουσολίνι τά Κάντο 72, 73, γραμμένα στήν 'Ιταλική. Συγκλονίζεται στήν εἴδηση τοῦ ἀπαγχονισμοῦ τοῦ Duce.

Πρωτομαγιά τοῦ 1945 συλλαμβάνεται ἀπό κομμουνιστές παρτιζάνους γιά νά παραδοθεῖ τελικά στόν 'Αμερικανικό Στρατό κατοχῆς. 'Εγκλείεται στό τρομερό DTC, στρατόπεδο συγκεντρώσεως στήν Πίζα καί φυλακίζεται στά συρματοπλεγμένα κλουβιά (1,80X1,95) τῶν μελλοθανάτων.

Στέγη ἀπό πισσόχαρτο καί προβολείς τή νύχτα ειδικά πάνω στό κλουβί του. Προσπαθεῖ νά «κοιμηθεῖ» χάμω στό τσιμέντο καί ἔχει γιά τουαλέττα ἕνα τενεκεδένιο δοχεῖο σέ μιά γωνιά τοῦ κλουβιοῦ. Μετά τρείς ἑβδομάδες τόν βγάζουν σχεδόν ἡμιθανῆ. Προσπαθεῖ νά ἀναστηλώσει τή ψυχή του, θυμᾶται τόν «Τρίτο Χαιρετισμό» τοῦ 1914 καί ψιθυρίζει «θ' ἀντέξω ὡς τό τέλος...»

■ *'Ο Πάουντ ὅταν ἔκανε τίς ἐκπομπές. Μπροστά ἀπ' τό ξενοδοχεῖο πού ἔμενε στή Ρώμη, 1942.*

Καλοκαίρι τοῦ 1945, γράφει τά ἕνδεκα «Κάντο τῆς Πίζας» πού μᾶς ἔχουν παραδοθεῖ λογοκριμένα ὡς σήμερα... Πρόκειται γιά τήν μοναδική καί τελειότερη σύνθεση τοῦ Πάουντ, παρά μιά αἴσθηση ἀταξίας, φυσική ἄν ἀναλογισθοῦμε ὑπό ποίες φρικτές συνθῆκες ἔγραφε. 'Αρχίζει περιγράφοντας τήν ἀποτρόπαια εἰκόνα τῶν κρεμασμένων πωμάτων τοῦ Μπέν καί τῆς Κλάρας Πετάτσι, στό Μιλᾶνο καί κραυγάζει:

« Ετσι ὁ συνολικός τόκος πού ἐστράγγιζε ἀπό τόν ἱδρώτα τῶν 'Ινδῶν ἀροτῶν ἄνθισε μέσα στό Τσωρτσιλλιανό μεγαλεῖο (...) ὦ 'Αγγλία μου, αὐτή ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου χωρίς ἐλεύθερο λόγο εἶναι μηδέν κι αὐτό πού χρειάζεται ὁ Στάλιν...»

Πικρός ἀκούγεται ὁ θρῆνος τοῦ Πάουντ γιά τήν καταστροφή τῆς Εὐρώπης καί τή Βρεττανική ὑποκρισία πού ἀγωνίζονταν τάχα γιά τήν ἐλευθερία τῶν λαῶν καί τήν αὐτοδιάθεση καί τό ἐπιβεβαιώνει τοῦτο ἡ πολιτική τους στήν Κύπρο...).

Παρά τίς κακουχίες καί τήν ἀπογοήτευση ὁ Πάουντ ὑμνεῖ τήν κοινωνική δημοκρατία

τοῦ Σαλό, πού ὁ Μουσσολίνι ἵδρυσε τό 1944, καί τό Μανιφέστο τῆς Βερόνα. *Δέν ἀπολογεῖται γιά τίποτε* ***(«Δέν διέπραξα ἔγκλημα κατά τοῦ Ἔθνους, ἕνα μικρό παίσμα μόνον»),*** *σαρκάζει τούς νικητές* ***(«Ὦ Ἑρμῆ, προστάτη τῶν κλεπτῶν, τό κηρύκειο σου τό χρησιμοποιεῖ ὁ ἀμερικάνικος στρατός»),*** *ἐνῶ ἐπανατοποθετεῖ τίς ἰδέες του.* ***(«Ὁ Πεταίν ὑπεράσπισε τό Βερντέν ἐνόσω ὁ Μπλούμ ὑπεράσπιζε ἕναν μπιντέ»)***

Ἀποκαλύπτει τή συναλλαγή ἀμερικάνων, ἄγγλων καί σοβιετικών, τήν ἀμερικανική χυδαιότητα πού δέν διαφέρει ἀπό τήν γερμανική και μονολογεῖ:

«Πουλᾶνε τή χώρα τους γιά μισό ἑκατομμύριο ἐλπίζοντας νά κλέψουν κι ἄλλα ἀπό τό λαό...»

Γνωρίζει τά σφάλματα του καί ἀναζητεῖ

«ἕνα μικρό φως, σά λυχνάρι,
γιά νά μάς ξαναφέρει στό ἄπλετο φώς»

Καταγγέλει τούς νικητές, μά κατανοεῖ πως ή ἀνθρώπινη τραγωδία εἶναι πέρα ἀπό παρατάξεις.

«Να εἴμαστε ἄνθωποι, ὄχι καταστροφείς»

Τοῦτο ζητᾶ καί ἀρθρώνει ἕναν λόγο στερνό

«Οἱ θεοί ἄς συγχωρήσουν ὅ,τι ἔκανα.
Ἐκεῖνοι π' ἀγαπῶ ἄς προσπαθήσουν
νά συγχωρέσουν ὅ,τι ἔκανα».

Τόν Νοέμβριο τοῦ 1945 μεταφέρεται στήν Οὐάσιγκτων γιά νά δικαστεί ἐπί Προδοσία ὅπου τό «Ἰατρικό Συμβούλιο» τόν κρίνει... φρενοβλαβῆ.

Ὁ Μοιραῖος «τρίτος χαιρετισμός» ἀπέβαινε προφητικός... *Ἐγκλείεται σ' ἕνα λαϊκό ψυχιατρεῖο τῆς Οὐάσιγκτων ὅπου θά κρατηθεῖ δεκατρία (13) ὁλόκληρα χρόνια, ὡς τό 1958.*

ΤΑ ΨΥΧΙΑΤΡΕΙΑ ΩΣ ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΦΙΜΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΑΛΩΝ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ. Η ΔΥΣΗ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΝΑ ΖΗΛΕΨΕΙ ΤΙΠΟΤΕ.

Μέσα στό φρικτό ψυχιατρεῖο ὁ Ἔζρα Πάουντ «κάστρο τή θούληση του στήνοντας» *συνεχίζει νά ἐργάζεται μεταφράζει τίς «Τραχίνιες» τοῦ Σοφοκλέους, τό Κινέζικο Βιβλίο τῶν Ὠδῶν καί συνεχίζει τά «κάντο».*

Τό 1949 μέσα σέ κλῖμα φοβερῶν ἀντιδράσεων γιά τήν ἰδεολογία του κατακτᾶ τό βραβεῖο Bollingen Award γιά τά *«Κάντο τῆς Πίζας».*

Τό 1954 ὁ Χεμινγουέη δηλώνει πώς τό βραβεῖο Nobel πού τοῦ ἀπενεμήθη ἀξίζει στόν Πάουντ καί ζητεῖ τήν ἀποφυλάκισή του.

Τήν ἀποφυλάκιση ζητεῖ καί τό LIFE τό 1956, ἐνῶ πλῆθος ὀργανώσεων συγγραφέων καί λογοτεχνῶν ζητοῦν νά τερματισθεῖ ὁ

■ *Κλουβιά ἀσφαλείας στό στρατόπεδο συγκεντρώσεως κοντά στήν Πίζα. Ἄκρη ἀριστερά, είδικά κατασκευασμένο ἀπό ἀτσάλινο συρματόπλεγμα, φαίνεται τό κλουβί τοῦ Πάουντ.*

άνευ δίκης έγκλεισμός τοῦ Πάουντ τῆς «Σταυροφορίας» ἡγεῖται ὁ Ἄρτσιμπαλντ Μακλίης. *Στίς 7 Μαΐου 1958 μετά 13 ἔτη έγκλεισμό στό ψυχιατρεῖο ὁ Πάουντ ἀπελευθερώνεται.*

Φεύγει γιά τήν ἀγαπημένη του Ἰταλία ὅπου ἐγκαθίσταται μόνιμα. Τό 1959 ἐκδίδονται οἱ «Θρόνοι».

Τό 1959 ἐκδίδονται οἱ «Θρόνοι».

Τό 1961 ὁ Πάουντ παραδίδεται στή Μεγάλη Σιωπή... Ἀπό τότε ὡς τόν θάνατό του δέν θά μιλᾶ παρά σπανίως. Τό 1965 ἐπισκέπτεται τήν Ἀγγλία γιά τό μνημόσυνο τοῦ Σ. Ἔλλιοτ καί τόν Νοέμβριο τήν Ἀθήνα.

Τό 1968 ἐκδίδονται τά τελευταῖα τοῦ «Κάντο» καί τόν ἑπόμενο χρόνο κάνει ἕνα σύντομο ταξίδι στίς ΗΠΑ.

Τήν 1η Νοεμβρίου 1972, σέ ἡλικία 87 ἐτῶν πεθαίνει στή Βενετία.

Στήν κηδειά του παρέστησαν μόνο ἡ Ὄλγα Ράντζ καί ἡ κόρη τους Μαίρη ντε Ράτσεβιλτζ.

Τό 1973 στή Ν. Ὑόρκη ἐπανεκδίδονται ὅλα τά «ΚΑΝΤΟ».

*Οἱ τελευταῖοι στίχοι τοῦ ποιητῆ ἀντηχοῦν ἀκόμη: **«Νά εἴμαστε ἄνθρωποι, ὄχι Καταστροφείς».***

Εἶναι τό στερνό χρέος μας σ' ἕναν κόσμο χωρίς νόημα, σ' ἕναν κόσμο ἐρειπίων πού οἱ ἴδιοι συσσωρεύσαμε...

Κώστας Χατζηαντωνίου

1. Ο Πάουντ υπήρξε γνώστης και λάτρης της Ελληνικής Ιστορίας καί Μυθολογίας.

ΠΑΝΑΜΑΣ: Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΔΙΧΩΣ ΜΑΣΚΑ

Όλα μπορούσαμε να τα φανταστούμε, αλλά ότι θα βλέπαμε τους Αμερικανούς, που πρόσφατα απεκαλύφθηκε ότι η CIA είχε δικό της ολόκληρο δίκτυο διακινήσεως ναρκωτικών, με τις εισπράξεις των οποίων χρηματοδοτούσε τους εγκληματίες μισθοφόρους Κόντρας, να εισβάλλουν στον Παναμά για να πιάσουν τον εμπορο ναρκωτικών, όπως μας λένε, Νοριέγα, δεν το περιμέναμε. Φαίνεται πως οι κάου-μπόυς πεζοναύτες έχουν εθιστεί σε τέτοιου είδους ενέργειες, και τους είναι δύσκολο να προσαρμοστούν στον «ειρηνικό» διάλογο Ανατολής-Δύσης. Πριν μερικά χρόνια η τότε Αμερικανική κυβέρνησις του Ρήγκαν, είχε στείλει πάλι τον «αντικομμουνιστικό» της στρατό στην Γρενάδα. Οι μικροί σε ηλικία αναγνώστες του ΑΝΤΙΔΟΤΟΥ ίσως να μην θυμούνται τι είχε συμβεί τότε. Στις εκλογές λοιπόν που είχαν γίνει σ' αυτό το μικρό νησάκι, ο λαός της Γρενάδας έκανε το ολέθριο, για τους καου-μπόυς, σφάλμα, να εκλέξει κομμουνιστή πρόεδρο. Τον Μπίσοπ, ο οποίος είχε σπουδάσει στ' Αμερικανικά πανεπιστήμια και είχε εθνικο-αριστερές θέσεις. Έτσι λοιπόν, ο Ρήγκαν και οι ακροδεξιοί τρομοκράτες στρατηγοί τον θεώρησαν ότι κινδυνεύει η ασφάλεια των ΗΠΑ (!!!) από τη Γρενάδα και αποφάσισαν να επέμβουν. Αφού δολοφόνησαν τον εκλεγμένο πρόδρο της χώρας αυτής και τοποθέτησαν «αντι-κομμουνιστική» κυβέρνηση, επέστρεψαν με την συνείδηση ήσυχη στης Η.Π.Α. Γενικά η ιστορία της Αμερικής έχει πολλά παρόμοια παραδείγματα και «σταυροφορίες». Στον Α' Π.Π. πολέμησαν στο πλευρό των Δημοκρατιών της Ευρώπης ενάντια στην «αντιδραστική απολυταρχία του Κάϊζερ». Στον Β'Π.Π. τάχθηκαν στο πλευρό του «Ευρωπαϊκού πολιτισμού» ενάντια στο «εθνικοσοσιαλιστικό τέρας» και τον «αιμοσταγή δικτάτορα Χίτλερ». Μετά το τέλος του πολέμου επεμβαίνουν με διάφορους τρόπους σ' όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη μας. Τώρα ήρθε η σειρά του Παναμά. Το αληθινό πρόβλημα δεν είναι φυσικά τα ναρκωτικά, αλλά η εθνικοποίηση της διώρυγος του Παναμά από την κυβέρνησή του. Πράγμα τ' οποίο θα στερούσε ατού από την ηγεσία των ΗΠΑ, οικονομικά, στρατιωτικά, διπλωματικά. Οι Αμερικανοί λοιπόν αρέσκονται στο να παρουσιάζονται ως προστάτες της «δημοκρατίας του πολιτισμού και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων». Ο ιμπεριαλισμός τους, όπως λέει ο Καρλ Σμιτ, περνάει μέσα από το δίπτυχο της Βίβλου και του δολλαρίου.

Στον Παναμά όπως έχουν εξελιχθεί τα πράγματα, δεν έχει σημασία αν ο Νοριέγα σχετίζεται με ναρκωτικά ή όχι. Η ουσία είναι ότι καταλύθηκε η εθνική κυριαρχία ενός λαού από μια υπερδύναμι, ότι τοποθετήθηκε μια κυβέρνηση κάτω από τα όπλα των ΗΠΑ, ότι «κάποιοι» έχουν αναλάβει να δίνουν «μαθήματα καλής συμπεριφοράς» όπου νοιώθουν ότι απειλούνται τα συμφέροντά τους.

Ιωάννης Κυριαζόπουλος

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΑ... ΦΕΡΕΤΡΑ

Όσοι είναι σκεπτόμενοι, όσοι απομένουν ακόμα «ανένταχτοι» όσοι μπορούν και βλέπουν όλη αυτή την παρωδία και όλο αυτό το καραγκιοζιλίκι, ζούνε στην μεγαλύτερη ευτυχία.

Για ποιό θέμα μιλάω; Μα για τι άλλο από την «εθνικιστική» γιορτή που πανηγύρισαν – όλοι αυτοί που «συνουσιάζουν» χρόνια ολόκληρα τα όνειρά μας και τις ελπίδες μας.

Τιμήσαμε την εορτή τις 3 Δεκέμβρη για ποιό λόγο;

Μήπως για δοξάσουμε τους ήρωες του Μακρυγιάννη – και αυτό δεν το λέω ειρωνικά –, μήπως για να δηλώσουμε ξανά την δεξιά «μας» ταυτότητα και το πόσο αντιαριστεροί «είμαστε».

Τόσα χρόνια που τιμήθηκαν αυτές οι εορτές, ποιό το όφελος για τον ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ;... Τίποτα άλλο από να την βρίσκουν μερικοί-μερικοί τύποι με μαύρα γυαλιά και σηκωμένους γιακάδες. Έτσι για να λέμε πως την βρίσκουμε, και για να πιάνουν χώρο στις εφημερίδες κάτι περίεργες «φάτσες».

Κατέβηκαν στην εορτή του Μακρυγιάννη ποιοί; Αυτοί που θέλουν να υπερισχύσουν μέσα στον «Εθνικιστικό χώρο». Αυτοί που δηλώνουν και οι πρώτοι του «εθνικισμού» του δικού τους ΔΕΞΙΟΥ-ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥ. Για άλλη μια φορά η επικοινωνία με τα φέρετρα ήταν στημένο παιχνίδι που είχε ένα και μόνο σκοπό, ΝΑ

■ Η άκρα δεξιά... επαναπαυόμενη

ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ ΤΙΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΟΙ ΕΠΙΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥ της δεξιάς ταφόπλακας, που κάθε τόσο την ανοίγουν για να κρατούν την πρωτοπορία της δεξιάς σαπίλας. ΕΣΕΙΣ που δηλώνετε και οι «πρώτοι» του δεξιού-εθνικισμού μην ταλαιπωρείτε άλλο πια – τους νεκρούς –, μην γελοιοποιείται την ύπαρξή σας με το να επικοινωνείτε συνεχώς με «φέρετρα» και να έρχεστε σε επαφή με αυθεντικούς... «νεκρόφιλους», εκτός και αν την βρίσκετε.

SACRAMENT:
Όταν το Όνειρο γίνει πραγματικότητα

Ανηφόριζα την Μαυρομιχάλη, αφήνοντας πίσω μου το νεφώδες χάος των δρόμων και την μίζερη ταλαιπωρία των μέσων κυκλοφορίας. Μαυρομιχάλη και Τραπεζουντίου γωνία, μια μικρή όαση μέσα σ' αυτή την κόλαση, μια «μικρή ευκαιρία» για παιδιά με όνειρα, για νέους. Ώρα 12.50 τα παιδιά από το συγκρότημα περίμεναν υπομονετικά την σειρά τους για να περάσουν στο Studio II όπου θα έκαναν την πρόβα τους.

Μικροί στην ηλικία αλλά επαγγελματίες στην συμπεριφορά και στον τρόπο σκέψεως συζητήσαμε για την μουσική την νεολαία και τα προβλήματά τους, αυτοί οι Heavy Metals έχουν το δικό τους τρόπο να σε πείθουν, επιθετικοί και υπερήφανοι, αγαπούν και μισούν με το ίδιο πάθος. Νοσταλγοί του ρομαντισμού και του επικού χαρακτήρα, αποφασισμένοι να ρίξουν τα τείχη και να φτιάξουν τον δικό τους πύργο, όπου από εκεί να δώσουν την μάχη τους ενάντια στην αθλιότητα της ζωής. Πέρα από το καλό και το κακό το Heavy Metal έχει την δική του έκφραση μια έκφραση που περνά τον χρόνο και αποκτά την μορφή του Αιώνιου Πολεμιστή.

Το συγκρότημα αποτελείται από τέσσερα μέλη:
τον **Αλέξανδρο** μπάσο-τραγούδι
τον **Παναγιώτη** ντράμς
τον **Βασίλη** κιθάρα
τον **Θανάση** κιθάρα

Όλοι μαζί, τους ονειροπόλους Ιππότες... του 1990.

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Πότε ξεκινήσατε;
Αλέξανδρος: *Ξεκινήσαμε περίπου το Σεπτ. του 1988, τα αρχικά μέλη του συγκροτήματος ήταν εγώ, ο Παναγιώτης, και ο Θανάσης, μετά από κάποια ταλαιπωρία αφού πέρασαν πάρα πολλοί, αποκτήσαμε και τον Βασίλη.*

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Μέχρι τώρα ποιές είναι οι επαφές σας με το κοινό;
Αλέξανδρος: *Έχουμε κάνει 6 συναυλίες, εκ των οποίων 2 σε σχολείο, επίσης έχουμε παίξει και στο Ολυμπιακό στάδιο στα πλαίσια του φεστιβάλ μαθητικής δημιουργίας.*

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Έχετε δικά σας τραγούδια;
Αλέξανδρος: *Έχουμε αρκετά δικά μας κομμάτια, εξάλλου ο κύριος στόχος είναι να προβάλουμε την δική μας δουλειά. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν παίζουμε και διασκευές από άλλα συγκροτήματα.*
ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Τους στίχους στα τραγούδια ποιός τους γράφει;
Αλέξανδρος: *Αυτή την στιγμή εγώ γράφω τους στίχους.*
ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Με τι θέματα ασχολούνται τα τραγούδια σας;
Αλέξανδρος: *Οι στίχοι δεν αναφέρονται στην κοινωνία, υπάρχουν τραγούδια που αναφέρονται σε φανταστικές ιστορίες, και σε ιστορίες τρόμου, άλλοι στίχοι έχουν επικό περιεχόμενο.*
ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Γιατί στα τραγούδια σας υπάρχει ο ξένος και όχι ο ελληνικός στίχος;
Αλέξανδρος: *Γιατί πιστεύω ότι στο τραγούδι οι αγγλικοί στίχοι ταιριάζουν περισσότερο με το είδος της μουσικής που παίζουμε.*
ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Αυτό βοηθά την επαφή σας με το κοινό;
Αλέξανδρος: *Κοίταξε το κοινό πιστεύω λίγο μπορεί να καταλάβει αυτό που λέμε, εξάλλου η ουσία είναι η μουσική, όσο για τον ξένο στίχο, μπορούμε να μεταφράσουμε στα ελληνικά τα τραγούδια μας και να τα μοιράσουμε με φυλάδια.*
ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Εκτός από Heavy Metal τί μουσική ακούει ο καθένας από εσάς;
Αλέξανδρος: *Κλασική μουσική, καθαρό ρόκ και οπωσδήποτε επικό Η.Μ.*
ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Βασίλη εσύ;
Βασίλης: *Όλα τα είδη της μουσικής*
ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Παναγιώτη, πιστεύεις πως επαγγελματικά μπορείς να «σταθείς» με το είδος της μουσικής που παίζεις;
Παναγιώτης: *Αυτό δεν το πιστεύω, εδώ σκέφτομαι πως αν κάποια στιγμή αναγκαστώ να παίξω σε κανένα «σκυλάδικο» τι γίνεται, βλέπεις η ανεργία κάποια στιγμή που μπορεί να σε φτάσει, άστα να πάνε...*
Θανάσης: *Κοίταξε να δεις και να είχαμε τις δυνατότητες αυτές για επάγγελμα, δεν υπάρχουν οι ευκαιρίες δηλ. χώροι για πρόβες, φθηνά όργανα, εδώ δε σε προσέχουν καν, κάτι που δεν γίνεται στην Αμερική γι αυτό εκεί υπάρχουν τόσα συγκροτήματα, εδώ φίλε είναι Ελλάδα, ασχολούνται με άλλα πράματα...*
ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Πώς εξηγείτε το γεγονός ότι

■ **Μικρός άλλα Δημιουργός...**

δεν υπάρχει στο χώρο του Heavy Metal το «μεγάλο» μαύρο συγκρότημα.
Θανάσης: *Καταρχήν υπάρχει ένα συγκρότημα μαύρων που «παίζει» ΗΜ οι Living Colour.*
Αλέξανδρος: *Αυτοί είναι μαλάκες...*
Θανάσης: *Οι μαύροι δεν είναι να παίζουν Η.Μ. το καθαρό Η.Μ. είναι μόνο για λευκούς.*
Αλέξανδρος: *Οι μαύροι δεν έχουν θέση με το ΗΜ και μιλάμε για το καθαρό Η.Μ. και όχι μ' αυτές τις αηδίες που παίζουν οι Living Colour. Οι μαύροι δεν μπορούν να παίξουν Η.Μ. δεν είναι μέσα στο αίμα τους, ούτε κληρονομιά έχουν ούτε εκείνη την απέραντη μυθολογία για ν' αντλήσουν θέματα, όπως συμβαίνει με τους Έλληνες και τους βόρειους λαούς. Οι μαύροι δεν έχουν σχέση με την κλασική μουσική που έχει και εκεί τις ρίζες του το επικό Heavy Metal. Κάθησε ν' ακούσεις MANOWAR και θα καταλάβεις...*
ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Με την Πολιτική ασχολείσται;
Βασίλης: *Όχι, καθόλου, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν προβληματίζομαι.*
Θανάσης: *Δεν θέλω να εξαρτιέμαι από κανένα κόμμα, δεν υποστηρίζω κανέναν. Πάντως αν με ρωτούσες τι θα ψήφιζα, θα ψήφιζα Heavy Metal. Και λυπάμαι όλους αυτούς τους νέους που ασχολούνται διότι «σκοτώνονται» για ν' αναδειχθεί ένας και μόνο άνθωπος ο οποίος αύριο θα γκρεμίσει τα όνειρά μας...*

Αλέξανδρος: *Έχω κάποια συγκεκριμένη ιδεολογία την οποία την θέλω για τον εαυτό μου. Δεν θέλω να με επηρεάζει κανείς, και κυρίως να μην έχω πάρε δώσε με πολιτικάντηδες και καραγκιόζηδες.*

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Τους νέους σήμερα πώς τους «κρίνεις»;

Αλέξανδρος: *Κοίταξε υπάρχουν πάρα πολλά προβλήματα για την δικιά μας γενιά.*

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Όπως...;

Αλέξανδρος: *Τα ναρκωτικά, που για μένα δείχνουν την εικόνα της σημερινής κοινωνίας, την παρακμή της.*

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Ποιός φταίει για τα ναρκωτικά...

Αλέξανδρος: *Όχι πάντως τα παιδιά αυτά αλλά το ίδιο το κατεστημένο που δεν δίνει άλλα όνειρα, και πρότυπα για ν' αγωνιστούν. Υπάρχει ένα αδιέξοδο σήμερα που δυστυχώς οδηγεί τους νέους στα ναρκωτικά και τον χουλιγκανισμό. Εμείς σαν συγκρότημα θα θέλαμε να βοηθήσουμε αυτά τα παιδιά.*

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Δηλαδή...;

Αλέξανδρος: *Θα παίζαμε ευχαρίστως για να ενισχύσουμε τον αγώνα κατά των ναρκωτικών.*

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Πιστεύετε ότι σήμερα μπορεί ένα μήνυμα να περάσει πιο εύκολα στους νέους από ότι μέσα από κάποιο κόμμα;

Θανάσης: *Αυτό μπορεί να γίνει και σίγουρα μπορεί να έχει περισσότερα αποτελέσματα από κάποιο πολιτικό λόγο. Η μουσική σίγουρα προβληματίζει αυτόν στον οποίο απευθύνεται αυτό και μόνο για εμάς είναι επιτυχία.*

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Πως βλέπετε το μέλλον σαν συγκρότημα...

Βασίλης: *Είμαστε νέοι, πιστεύω πως αν προσπαθήσουμε μπορούμε να τα καταφέρουμε.*

Αλέξανδρος: *Είμαστε νέα παιδιά, έχουμε δύναμη και πίστη σ' αυτό που κάνουμε. Πάντως ότι και να γίνει μουσική θα συνεχίσω να παίζω γιατί για εμένα πάνω από όλα είναι τρόπος ζωής...*

Το μέλλον ανήκει στους νέους σ' αυτούς τους Νέους όπου η λογική ξεπερνά τα όρια, και η φαντασία εισχωρεί στην πραγματικότητα... το μέλλον σας ανήκει, ΕΜΠΡΟΣ για το Ιερό Μυστήριο που θα φέρει την ΝΙΚΗ Σας.

Η προώθηση του Νεοφιλελευθερισμού, ριγκανοθατσερικής εκδόσεως και ο προσηλυτισμός των σοσιαλιστικών χωρών στα εφήμερα αγαθά που αυτός απατηλά υπόσχεται, δεν προϊωνίζει ελπιδοφόρο μέλλον, ούτε για την Δύση, ούτε για την Ανατολή των εργαζομένων.

Ο τεχνητός παράδεισος, που δημιουργήθηκε από το άνοιγμα της τεχνολογικά καθυστερημένης Σοσιαλιστικής Ανατολής στις αχόρταγες αγορές της καπιταλιστικής Δύσης μόνο τα μονοπώλεια, τα ολιγοπώλεια, τα καρτέλ, και τις τεράστιες και διψασμένες για δύναμη και κέρδος πολυεθνικές εταιρείες αποκλειστικά θα βοηθήσει.

Άλαν Γκαρθία *Πρόεδρος Περού*

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΛΥΩΝ

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΙ ΦΥΛΕΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΤΟΣΟ ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΟΣΟ ΚΑΙ ΟΙ ΛΑΪΚΕΣ ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΣΤΟ ΟΤΙ ΕΠΙΔΥΝΩΘΗΚΑΝ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΟΠΩΣ Η ΕΙΣΒΟΛΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ, Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ κ.λ.π. ΕΤΣΙ ΕΞΗΓΕΙΤΑΙ ΚΑΙ Η ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΣΤΙΣ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ (ΓΕΡΜΑΝΙΑ, ΓΑΛΛΙΑ, ΑΥΣΤΡΙΑ) ΚΑΙ ΕΤΣΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ΝΕΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΑΡΙΩΝ ΛΑΩΝ ΠΟΥ ΚΑΘΑΡΑ ΕΞΑΡΤΩΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ.

ΕΙΝΑΙ ΛΟΙΠΟΝ τώρα περισσότερο αναγκαίο παρά ποτέ να μεταδώσουμε, τις δικές μας προτάσεις, λύσεις για την Νέα Ευρωπαϊκή τάξη που περιέχονται στις διακηρύξεις μας απο το 1951 έως το 1989 και να εργαστούμε για να ενισχύσουμε τις αντιστάσεις των εθνών μας. Για να αντιμετωπίσουμε τον κίνδυνο του τριτοκοσμικού δηλητηρίου που θέλουν να μας εμβολιάσουν οι σηντηρητικοί πρέπει να διεγείρουμε την επιθυμία για ζωή στους λευκούς λαούς. Η παρούσα διακήρυξη αποτελεί μέρος ενός έργου που ασχολείται με τα μεγάλα προβλήματα, προτείνει λύσεις και καλεί όλους να αγωνισθούν δυναμικά για την διάσωση της φυλής.

Η 19η συνάντηση της Νέας Ευρωπαϊκής Τάξης (μετά από εκείνες της Ζυρίχης το 1951, των Παρισίων το 1952, του Ανόθερο το 1954 της Λωζάνης το 1956 του Μιλάνο το 1958, της Λωζάνης το 1960, 62, του Μιλάνο το 1965, 67, της Βαρκελώνης το 1969, της Λυών το 1972, 74, της Βαρκελώνης το 1977, 79, 81, 87) έγινε στη ΛΥΩΝ στις 25-26 Μαρτίου 1989, με την συμμετοχή της Αυστρίας, ΔΑΝΙΑΣ, ΙΣΠΑΝΙΑΣ, ΓΑΛΛΙΑΣ, Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ, ΙΤΑΛΙΑΣ, ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑΣ, ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ, ΕΛΒΕΤΙΑΣ, ΣΟΥΗΔΙΑΣ. Στήν συνάντηση υιοθετήθηκαν τά ακόλουθα κείμενα:

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΚΥΡΗΞΗ:

Δεν είμαστε πια στην εποχή όπου ο κόσμος τρομοκρατούντο, αλλά ζούμε σε μια πιο ώριμη εποχή. Στην Ευρώπη παρατηρείται εισροή μουσουλμάνων και μογγόλων που αυξάνουν το αριθμό των ήδη υπαρχόντων.

Με πρόφαση την προστασία των ξένων από διακρίσεις, φυλετικές, και θρησκευτικές προσβολές και για να τους υποκινήσουν να εγκατασταθούν σον κόσμο των λευκών οι διάφοροι κυβερνητικοί παράγοντες έχουν αυξήσει τους νόμους και τις πιέσεις στην αστυνομία και δικαστική εξουσία οι οποίες: - Προετοιμάζουν τους ευρωπαίους να αποδεχθούν αυτή την κατάσταση και δημιουργούν την εντύπωση στο κόσμο της όμοιας εθνικής και πολιτιστικής ταυτότητας.

– Τους μειώνουν κατά εκατομμύρια την εργατική ανεργία και την μη απασχόληση.

– Προσπαθούν να τους πλησιάσουν και να τους αποτρέψουν απο το να απαντούν σε φυσικές ή και ηθικές επιθέσεις που καθημερινά πολλαπλασιάζονται καταπατώντας έτσι ένα στοιχειώδη ανθρώπινο δικαίωμα: το δικαίωμα της νόμιμης υπεράσπισης.

Σε αυτή τη βιολογική και πολιτιστική καταστροφή, που ευνοείται από Κυβερνήσεις που δεν είναι παρά υπηρέτες των φυλετικών και οικονομικών λόμπις, προστίθεται και η μειωτική συνενοχή των επιχειρηματιών που αναζητούν φτηνά εργατικά χέρια καθώς και η ελπίδα των μαρξιστών για σχηματισμό ενός «υπο-προλεταριάτου» ικανό να πραγματοποιήσει την δίψα για εξουσία. Οι εκκλησίες επίσης έχουν ένα μέρος ευθύνης προτιμώντας από το πειθήνιο ποίμνιό τους πιο έξυπνους ανθρώπους.

Αυτή η παρουσίαση στον λαό των ανησυχιών μας για την ασφάλεια των Άρειων ελευθεριών (προστασία του ατόμου από τις αυθαιρεσίες, πλήρη αγνότητα της γυναίκας) τείνουν να φαίνονται αδύνατες, κάθε ένας μας θα πρέπει να γίνει ένας αγνός και ακούραστος απόστολος και να απομακρύνει τους συνανθρώπους του από την τρομερή συνομωσία της οποίας είναι θύμα ο κάθε ευρωπαίος.

Μπρός στην ελευθερία, που έχουμε χάσει, και στην πιθανή διαφυγή των παραπλανημένων, από τις κυβερνήσεις μαζών, και σε μια μηδαμινή «ευφυία» κάποιας φανατισμένης και σκληρής εξουσίας πρέπει να οργανώσουμε το δυνατόν συντομότερα και να ορθόσουμε τις δικές μας δυνάμεις φυλετικής και πνευματικής προστασίας.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Η Ευρώπη είναι διαιρεμένη σε δύο μέρη, το ένα κυριαρχείται από την καταναλωτική κοινωνία των γιάνκηδων και το άλλο από τον κομμουνισμό. Και ενώ η δυτική Ευρώπη ασχολείται με τις εκλογές στην τρίτη βουλή του Στρασβούργου, με την επεξεργασία της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Πράξης η Ευρώπη της ανατολής υποταγμένη στο ονομαζόμενο καθεστώς του «σοσιαλισμού», υποφέρει απο αποξένωση και από μιά αβέβαιη οικονομικά ζωή.

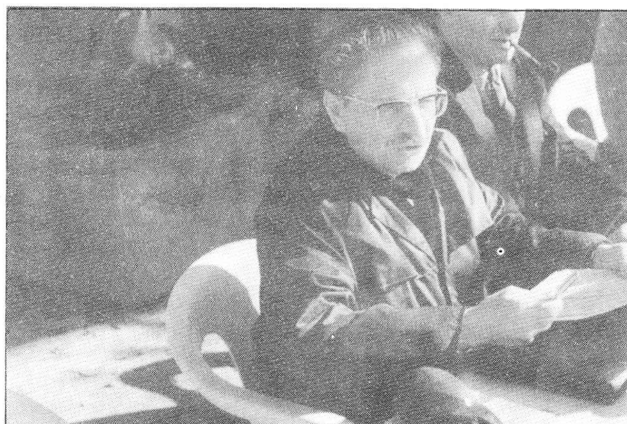
Όλη η μεταπολεμική πολιτική δεν είναι τίποτε άλλο, παρά η συνέχιση της διαίρεσης της Ευρώπης όπως σημειώθηκε στην Γιάλτα. Παρ' όλη την βέβαιη αύξηση της οικονομικής κρίσης που δημιουργεί πολιτικά φαινόμενα και κοινωνικές διαφορές με τα διάφορα κύματα ανεργίας προβλέπεται να αυξησή ή μετανάστευση των αφρικανών και ασιατών των οποίων ο αριθμός κυμαίνεται ήδη στα 20 εκατομμύρια.

Αν και οι διαφορές ανάμεσα στο Βορρά και το νότο επιδεινώνονται καθημερινά, δημιουργώντας αναρίθμητα κοινωνικά προβλήματα, οι κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ασχολούνται με το να προωθούν ειδικούς νόμους για να νομιμοποιήσουν την παρουσία των λαθραίων εργατών.

Συνολικά για όλη την Ευρώπη οι στατιστικές που δημοσιεύονται από την Ε.Ο.Κ. όσο και από τον Ο.Η.Ε. είναι πολύ σοβαρές στον τομέα τις δημογραφικής αύξησης. Τα νούμερα μαρτυρούν κρούοντας τον κώδωνα, τον χαμηλό δείκτη των γεννήσεων και την γήρανση του ευρωπαϊκού πληθυσμού. Από το 1973 ως το 1984 ο ετήσιος ρυθμός των γεννήσεων κυμαίνονταν: Γερμανία 0,1%, Γαλλία 0,5%, Δανία 0,2%, Τσεχοσλοβακία 0,5%, Ρουμανία 0,9%, Ελλάδα 1%, Αλβανία 2%, Ιρλανδία 2%, Τουρκία 2%. Γήρανση: για πάνω από τα 65 χρόνια η στατιστική του 1986 αναφέρει: Γερμανία 14.06% Γαλλία 12,7%, Ιταλία 12,6%, Μ. Βρεττανία 15,2%, Ισπανία 12,09%, Λουξεμβούργο 12,7%.

Αυτά τα στατιστικά στοιχεία δείχνουν ότι πολύ σύντομα στην Ευρωπαϊκή ήπειρο δεν θα υπάρχει ανανέωση με τις γεννήσεις, κατάσταση που επιδεινώνεται από την προοδευτική γήρανση του πληθυσμού, έτσι ώστε η Ευρώπη δεν θα είναι σε θέση να καλύψει τις ανάγκες της σε εργατικά χέρια, ενεργό πληθυσμό, αγροτικό πληθσμό και τέλος σχεδόν δεν θα υπάρχουν νέες οικογένειες. Η μόνη λύση θα είναι η εξυπηρέτηση, από λαούς έξω από την Ευρώπη κυρίως αφρικανούς και ασιάτες με μεγάλη προσφορά χεριών και εργασίας μαύρης και κίτρινης. Αναπόφευκτη συνέπεια τότε για τους λευκούς λαούς της Ευρώπης θα είναι να γίνουν μειοψηφία στον τόπο τους. Η καλλιέργεια και ο πολιτισμός των Ευρωπαίων απειλούνται στο σύνολό τους.

Η συνάντηση της Νέας Ευρωπαϊκής Τάξης καταλαμβάνει την σοβαρότητα της κατάστασης και αναλαμβάνει το έργο της αποκατάστασης των πραγμάτων, με την λήξη της υπόθαλψης της άλωσης της συνειδήσως της κουλτούρας και της ηθικής, στην μοίρα των λαών της Ευρώπης.

G.A. Amaudruz
Γενικός γραμματέας
της Ν.Ε.Τ.

ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΛΛΩΝ ΕΘΝΟΤΗΤΩΝ

Μια κοινωνία πολλών εθνοτήτων δημιουργεί ή επιδινώνει πολυάριθμα προβλήματα που τα πλουτοκρατικά συστήματα αφήνουνχωρίς λύση (εγκληματικότητα, ναρκωτικά, καταστροφή της φύσης και των εθνικών κοινοτήτων).

Δυνάμεις της παρακμής από όλες τις τάξεις δουλεύουν για την διάλυση των λευκών λαών υπο-

σκάπτοντας τους και μεταμορφώνοντας τους σε αγέλη εύκολα εκμεταλεύσιμη.

Για αυτό οι αγνές δυνάμεις της φυλής μας έχουν μεγάλο αγώνα, θα πρέπει να μεταδώσουν την φλόγα του φυλετικού αγώνα σε όλους τους λευκούς λαούς.

Η επιβίωση και η νίκη εξαρτάται από απλές επιταγές-μηνύματα όπως:

1. Άριε, αρία θα παντρεύεσαι μόνο με άτομα τις εθνικές σου κοινότητας.

2. Θα αποφεύγης άτομα άλλων φυλών, όπως, νέγρους, κίτρινους κ.λ.π.

3. Θα αποφεύγεις τους μιγάδες που αναγνωρίζονται από τα σγουρά μαλλιά τους το μογγολικό παρουσιαστικό και την σκούρα επιδερμίδα.

4. Θα αποφεύγεις τους εκφυλισμένους αρίους που αναγνωρίζονται από την έλειψη τιμής: Ένα λάθος έκφρασης είναι αρκετό να ανακαλύψης την έλλειψη ηθικής του.

5. Θα στηρίξεις τις ελπίδες σου σε εκείνους τους αρίους που συντρίβουν τέτοια παραδείγματα.

6. Θα οργανώσης την άρια αντίσταση, για παράδειγμα, μέσω κύκλων σπουδών, αντιπολιτευτικά κόμματα, εκδόσεις, ομάδες δράσης.

7. Όποια και αν είναι τα εμπόδια, δεν θα ξεχάσης ποτέ τα μακριά όρια της παγκόσμιας ομοσπονδίας των αρίων λαών.

8. Θα προσπαθήσεις να πείσεις τους θρησκευτικούς αρχηγούς, να προστατεύσουν την φυλή (σαν θείο δημιούργημα που είναι).

9. Θα μεταδόσεις την πολιτιστική και ηθική κληρονομιά των ηρώων των προηγούμενων γενεών της φυλής σου στους επόμενους.

Thies Christophersen, εκδότης του περιοδικού «Die Bauernschaft»

Η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Τόσο οι Μαρξιστές όσο και οι διάφορες μειονότητες που ευνοούνται από τις πλουτοκρατικές κυβερνήσεις θέτουν σε κύνδυνο την δυνατότητα της ελεύθερης έκφρασής μας στα προσεχή χρόνια.

Οι συμφωνίες ανάμεσα στην Ουάσιγκτον και τη Μόσχα προμηνύον ακόμη χειρότερα πράγματα. Χωρίς αμφιβολία είναι πιο σοβαρές και από αυτές που πάρθηκαν στη Γιάλτα στο τέλος του πολέμου και απέβλεπαν στη εδαφική διανομή της Ευρώπης ανάμεσα στις δύο νικήτριες δυνάμεις. Αυτή τη φορά όμως έχουμε να κάνουμε με κάτι παραπάνω από το μοίρασμα του κόσμου, μοιάζει να επιδιώκουν την διάλυση των λαών της ανθρωπότητας.

Ειδικότερα σε ότι αφορά τον γεωγραφικό χάρτη της Ευρώπης, αν οι Η.Π.Α. απομάκρυναν τις στρατιωτικές τους δυνάμεις από την Δυτική Ευρώπη θα ήταν ένα θετικό στοιχείο με την προϋπόθεση ότι θα τις αντικαθιστούσαν ένας ευρωπαϊκός στρατός, που θα εγγυόταν την πολιτική ανεξαρτησία στην Ήπειρο και θα προμηθεύονταν τον εξοπλισμό του από το ΝΑΤΟ.

Η οικονομική αποτυχία του μαρξιστικού σοσιαλισμού είχε σαν συνέπεια να επιβαρυνθεί η δυτική Ευρώπη με το έργο της συντήρησης των ανατολικών.

Την εποχή του ψυχρού πολέμου στην Δυτική Ευρώπη καλλιεργήθηκε η ελευθερία της έκφρασης και της συμμετοχής στον αγώνα κατά του μαρξισμού και στην ανατολική Ευρώπη ο αγώνας κατά του μαρξισμού και στην ανατολική Ευρώπη ο αγώνας κατά της πλουτοκρατίας, κάθε μία από τις θέσεις αυτές προσπαθούσε να αντικρούσει την άλλη.

Αν η Ευρώπη δεν εγκαθιδρύση μια δική της πολιτική δύναμη, οι δύο μεγάλες δυνάμεις θα

μας δημιουργούν διαμάχες και ο κάθε ένας θα αγωνίζεται κόντρα στις ιδέες που υπερασπίζεται ο άλλος.

Τα έθνη της ανατολικής και δυτικής Ευρώπης απειλούνται καθημερινά, από κύματα μετανάστευσης και γι' αυτό δεν πρέπει να μείνουμε σιωπηλοί μπροστά στο φαινόμενο παρά τις διαφορές που μας χωρίζουν.

Η κακή χρήση της έννοιας «ρατσισμός» και η προοδευτική σύγχιση του εθνικισμού από την ξενοφοβία δίνουν αφορμές στους αντιπάλους μας για να μας δυσφημούν και να μας επιπλήξη η δικαιοσύνη. Η δημοκρατία σήμερα επιτρέπει την αντιπροσώπευση μόνο του φιλελευθερισμού, της σοσιαλδημοκρατίας και των εναλλαγών τους περιορίζοντας έτσι τις πιθανότητες σε εμάς ανάδειξής μας μέσω εκλογικών διαδικασιών.

Η μετανάστευση παίρνει καθημερινά μεγαλύτερες διαστάσεις, πρόκειται για οργανομένη μεταφορά ανθρώπινου δυναμικού από τριτοκοσμικές χώρες που όντας υπεράριθμοι τους υποκινούν να εγκαταλείψουν την χώρα πότε για θρησκευτικούς λόγους, εθνικούς ή κοινωνικούς και να οργανωθούν σε τρομοκρατικές ομάδες.

Μπρος στην επιθυμία της πλουτοκρατίας και του μαρξισμού να αποσυνθέσουν τους λαούς και ιδιαίτερα το δικό μας, η Νέα Ευρωπαϊκή Τάξη θα έπρεπε να κινητοποιήσει όλους αυτούς που εγγυώνται την δημιουργία μιας καινούργιας κατάστασης πραγμάτων που θέλουν να πάρουν μέρος στην προσπάθεια αυτή μέσω πολιτιστικών, φιλοσοφικών ή άλλων ομάδων για να υπερασπιστούν την εδαφική τους ακεραιότητα, την θρησκευτική, εθνική, φυλετική, ύπαρξη και να απορρίψουν την λύση του μαρξισμού ή πλουτοκρατισμού που σε τελική ανάλυση οδηγούν και οι δύο από διαφορετικό φυσικά δρόμο ο καθενας στο ίδιο αποτέλεσμα.

Είναι λοιπόν αναγκαίο να προσανατολίσουμε τον αγώνα στην πολιτιστική πλευρά του προβλήματος.

Η ΑΦΡΙΚΑΝΟ ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ

Σύμφωνα με σοβαρές εκτιμήσεις ο αριθμός των Αφρικανών και Ασιατών στην Ευρώπη ανέρχεται στα 2.000.000

Αυτή η εισβολή ογανωμένη σε παγκόσμια κλίμακα από μεγάλα λόμπυ με ύποπτους σκοπούς φτάνει μέχρι τους λευκούς πληθυσμούς της Αμερικής.

Ήδη υπάρχουν οργανώσεις που στο πρόγραμμά τους έχουν προβλέψει τον αγώνα κατά της επιδρομής των αφροασιατών όπως αναφέρει η Νέα Ευρωπαϊκή Τάξη το 1951 ήταν μια χρονιά όπου απαιτήθηκε η επιστροφή αρκετών αλλοδαπών στις πατρίδες τους.

Ζήτησε, από τους πραγματικούς αγωνιστές να διακυρήξουν με προτεραιότητα μάλιστα την έκλειψη της έγχρωμης μετανάστευσης και την ενίσχυση του επαναπατρισμού αυτών των αλλοδαπών.

Η ευρωπαϊκή αυτή προσπάθεια θα πρέπει να πετύχη τον σκοπό της δηλαδή την επιστροφή των εγχρώμων στις πατρίδες τους και να αποτελέση μια στρατιωτική επιχείρηση εξεύρεσης των αναγκαίων μέσων μεταφοράς τους όπως, αεροπλάνα, καράβια κ.λ.π.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΨΕΩΝ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ ΜΑΣ

Καθοριστικός παράγοντας για τον άνθρωπο δεν είναι τόσο η μόρφωσή του όσο η κληρονομικότητα, αν και έχει παρατηρηθεί προσπάθεια να μεταβληθή αυτή η πραγματικότητα, όμως, δεν είναι εύκολο να ξεπεράσει κανείς τους νόμους της φύσης.

Είναι κάτι που το ξέρει καλά κάθε ένας που ασχολείται είτε με την γη είτε με τα ζώα.

Βλέποντας ότι τόσο η βοσκή όσο και η έτοιμη ζωοτροφή παρουσιάζουν τα ίδια τουλάχιστον οπτικά αποτελέσματα στα ζώα, δεν μπορούμεε όμως να πούμε ότι το ένα μπορεί να υποκαθιστήσει το άλλο, ότι ισχύει για τα ζώα αλλά και για τα φυτά ισχύει και για τους ανθρώπους.

Μετά τον πόλεμο μας σερβίρισαν μια καινούργια πνευματική τροφή που δεν μπορούσαμε να «καταπιούμε» ούτε να υιοθετήσουμε σαν τρόπο ζωής. Κάποιοι βέβαια το προσπάθησαν αλλά τελικά δεν έμειναν ικανοποιημένοι. Άλλοι την «κατάπιαν» και αρρώστησαν χωρίς να το καταλάβουν. Κατάπιαν ψέματα και αρρώστησαν από μίσος. Μίσησαν ότι όμορφο υπήρχε, μίσησαν τις αξίες την καταγωγή τους, το λαό τους την οικογένειά τους. Αισθάνονταν ντροπή που ήταν μέλη του. Ήταν το πρώτο βήμα στην εκμηδένιση ενός λαού. Τους αρκούσε, ότι ήταν άσχημο, εκφυλιστικό, και ανήθικο.

Και πρώτα από όλα ήταν το πορνό (όχι πως το σεξ είναι κάτι ανήθικο αλλά του γίνεται μια άσχημη εκμετάλλευση).

Εγκομίασαν τον αναρχισμό στις σχέσεις αντί της καταστολής του. Όμως το σεξ εκπληρώνι την λειτουργία της αναπαραγωγής και διατήρησης του ανθώπινου είδους και αποτελεί νόμο της φύσης.

Η ιδεολογική αμφισβήτηση που υπήρχε δεν έφερε τα επιθυμητά αποτελέσματα και οδήγησε στην αναθεώρηση του τρόπου ζωής. Ήταν απαραίτητο να ανατρέψουν αυτά τα πρότυπα ζωής που δεν οδήγησαν πουθενά. Ιδέες όπως αυτές του Κάουφμαν δεν εφαρμόστηκαν ποτέ. Το μήνυμα της στροφής αυτής θα έπρεπε να φτάσει σε όλους τους άριους λαούς της γης. Υπήρχαν έθνη ευρωπαϊκής προέλευσης και σε άλλες χώρες. Όπως στις αποικίες της Αγγλίας και των κάτω χωρών όπου και οι υπήκοοί τους που προέρχοταν από διάφορες φυλές μιλούσαν την γλώσσα της μητρόπολης.

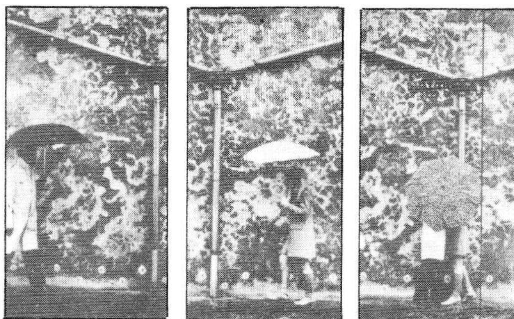
Βέβαια αυτό αποτέλεσε και την αρχή της εισβολής αλλοδαπών μεταναστών.

Χωρίς αμφιβολία, δεν υπάρχουν κακές και καλές φυλές ανθρώπων, αλλά κάθε μία φυλή, έχει την δική της πνευματική και πολιτιστική κληρονομιά. Ήδη έχουμε συνηθίσει τους αποτυχημένους γάμους, μεταξύ αλλοφύλλων. Θα πρέπει να τονίσουμε όμως το θρησκευτικό πρόβλημα που δημιουργείται. Θα μπορούν οι γυναίκες μας (αν παντρευτούν αλλόθρησκο) να συνηθίσουν στην ιδέα της πολυγαμίας που συνηθίζεται σε ορισμένες περιοχές του κόσμου. Σε εκείνες τις χώρες οι γυναίκες είνα ταπεινές δούλες των άκρων. Έτσι εξηγείται και η ταπεινοφροσύνη που διακρίνει τις ασιάτισες όλα αυτά όμως δεν αποτελούν τίποε άλλο παρά ένα θήμα προς το ανακάτεμα των λαών.

Παιδιά που γενιούνται από γονείς διαφορετικών φυλών ονομάζονται νόθα, (bastardos) μπορεί να είναι εύρωστα ή και ανίκανα. Ίσως αυτό να αποτελεί μια προειδοποιήση της φύσης, ποιός ξέρει; Τα φυτικά όρια είναι εύθραυστα. Υπάρχουν άνθρωποι που είναι υπέρ της ανάμιξης των φυλών, όμως όταν, απειλείται ο δικός του λαός παίρνουν άλλη θέσι. Το Ισραήλ είναι μία χώρα που έχει υπ' όψη τους φυλετικούς νόμους της Νυρεμβέργης του 1935.

Όμως η φυλετική ανάμιξη δημιουργεί προβλήματα. Οι αλλόφυλοι δεν αισθάνονται ικανοποιημένοι, επιθυμούν να βρίσκονται ανάμεσα σε όμοιους τους και κάνουν επιδείξεις εθνικής υπερηφάνειας, που τους δυσφημούν ανάμεσά μας.

Το φυλετικό πρόβλημα έχει και κοινωνικές προεκτάσεις. Σε χώρες με ισχυρή εργατική δύναμη οι μετανάστες αυτοί, χρειάζονται κάποια βοήθεια. Δεν είμαστε εμείς αυτοί που έκαναν τους ξένους εργάτες να έρθουν να δουλέψουν στις χώρες μας, αλλά τα βιομηχανικά λόμπυς που μόνο αν πάψουν να ζητούν φτηνά εργατικά χέρια θα λυθεί το πρόβλημα.

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΠΟΛΥΦΥΛΕΤΙΚΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ

Τα χρήματα που θα πρέπει να πληρώσουν αργά ή γρήγορα δεν συγκρίνονται με αυτά που δίνουν στους ξένους εργάτες τώρα. Δηλαδή, το κράτος συμβάλη δυναμικά στην εξασφάλιση τέτοιων εισοδημάτων.

Πάντα υπήρχαν μετανάστες και πάντα υπάρχουν διαφωνίες στο θέμα της εισβολής τους. Κάθε χώρα έχει το στρατό της για να αμυνθεί σήμερα. Οι μετανάστες περνούν στις χώρες μας ειρηνικά, κάποτε όμως ο πρίγκιπας Ευγένιος έκλεισε για τους Τούρκους τις πύλες της Βενετίας. Σήμερα όμως το Βερολίνο είναι η δεύτερη πόλη στην προτίμηση των Τούρκων μεταναστών. Έτσι ο πολιτισμός μας έχει «χρωματιστεί». Αυτό που δεν μπόρεσαν να κατορθώσουν τα όπλα το κατόρθωσαν οι συμφωνίες των πολιτικών.

Τι μπορούμε να κάνουμε όμως εμείς;

Δεν μπορούμε να υπερασπίζουμε για πολύ ακόμη τις παρατάξεις εκείνες που ανοίγουν τις πόρ-

τες των χωρών μας στην μετανάστευση.

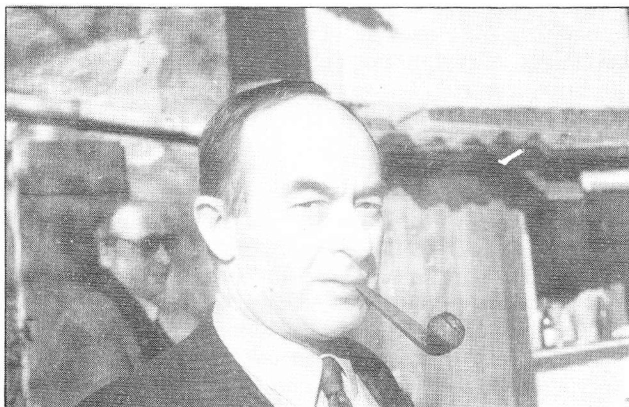
Αυτό δεν σημαίνει και ξενοφοβία; θέλουμε να ζούμε ειρηνικά με χώρες που έχουν διάθεση να συνεργάζονται μαζί μας. Ο φυλετικός διαχωρισμός δεν σημαίνει και φυλετικό μίσος.

ΕΚΤΡΩΣΗ

Σε αρκετές χώρες λευκών λαών, η έκτρωση είναι ήδη ελεύθερη σε άλλες όμως δέν επιτρέπεται ακόμη. Επιπλέον όπως όλες οι γυναίκες γνωρίζουν η ζωή είναι δυνατόν να συνεχιστεί με την γονιμοποίηση. Σύμφωνα με πρόσφατες εξελίξεις είναι δυνατόν μια γυναίκα να φέρει ένα παιδί μέσα της και να αναλαμβάνει την εγκυμοσύνη αντί άλλης που ονομάζεται βιολογική του μητέρα.

Η έκτρωση είναι μια δολοφονία, όλος αυτός ο αγώνας που γίνεται υπέρ της νομιμοποίησης της έκτρωσης για την απελευθέρωση της γυναίκας στην πραγματικότητα καλύπτει κάτι που ευννοεί όμως την μετανάστευση εγχρώμων ειδικότερα την υιοθεσία αλλοφύλων. Οι λευκοί λαοί έχουν χάσει ήδη αρκετά παιδιά εξ αιτίας της νομιμοποίησης των εκτρώσεων.

Γι' αυτό είναι ζωτική ανάγκη να ενωθούν όλες οι φωτισμένες δυνάμεις για να αποφευχθούν ή να ακυρωθούν τέτοιοι νόμοι. Και αυτό αποτελεί σοβαρή παράλειψη αν δεν γίνει είτε θρησκευτική είτε πολιτική είτε πνευματική. Η Νέα Ευρωπαϊκή Τάξη είναι υπέρ της καθιέρωσης ενός κρατικού θεσμού ο οποίος θα βοηθά τις ανύπαντρες μητέρες να ανατρέφουν τα παιδιά τους. Αυτό βέβαια θα ισχύει μόνο για τους πολίτες της χώρας.

ΠΑΡΩΝ ΚΑΙ Ο MARC FREDRIKSEN εκδοτης της «NOTRE EUROPE»

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

Το Τσερνομπιλ δεν ήταν αρκετό για να τους κάνει να συνειδητοποιήσουν τον κίνδυνο. Χρειάζονταν κάτι ακόμη πιο σοβαρό να συμβεί και έξω από κομμουνιστική χώρα (όμως οι άλλοι σπεύδουν να υποστηρίξουν ότι: «κάτι τέτοιο είναι αδύνατο να συμβεί σε 'μας»).

Καθημερινά τα σημεία των καιρών πολλαπλασιάζονται. Ας θυμηθούμε το πρόσφατο ναυάγιο σε θάλασσα του Βορρά όπου προκάλεσε βιολογική καταστροφή στην εκεί περιοχή. Το κιτρικό αλάτι, ο φώσφορος, ο μόλυβδος, ο χαλκός, το κάδμιο, που υπάρχουν στην θάλασσα έχουν οδηγήσει στην δημιουργία «χρυσοχρωμιλίνας» που καταστρέφει κάθε ίχνος ζωής στο περασμά της. Στην πρώτη μας διακύρηξη το 1983 στην Haguenau είχαμε επισημάνει την σημασία των επιστημονικών μέτρων προστασίας κατά της ρύπανσης των ωκεανών. Στην δεύτερη διακύρηξη το 1985 τονίσαμε την προοδευτική οικολογική καταστροφή που παρατηρείται. Στην πέμπτη διακύρηξη της Βαρκελώνης καταγγείλαμε τους κινδύνους που συνεπάγεται η χρήση της ατομικής ενέργιας.

Όλες αυτές οι ενέργειες σε βάρος της φύσης, που είναι πολλές και συχνά κρυφές, μπορούν να δημιουργήσουν, αδιόρθωτες καταστροφές και σύντομα να αποσυνθέσουν το οικολογικό σύστημα. Δηλαδή στην πραγματικότητα κινδυνεύει η ζωή πάνω στην γή.

Η Νέα Ευρωπαϊκή Τάξη προτείνει μια επιστημονική οικολογία η οποία θα χρησιμοποιεί την αναγκαία ενέργεια και θα εξασφαλίζει την υπεράσπιση των άλλων υπάρξεων συμπεριλαμβανομένων και των ανθρωπίνων φυλών.

Καταγγέλει την αριστερίστικη οικολογική αντίφαση που αγωνίζεται για την προστασία της φύσης και των ζώων, αλλά από την άλλη δέχεται την εισβολή εγχρώμων μεταναστών, δηλαδή στην πραγματικότητα αγνοεί την ιεραρχία των πραγμάτων και την διασφάλιση του είδους.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Η εγκληματικότητα αυξάνεται με τέτοιο ρυθμό που είναι δύσκολο να την παρακολουθήσει κάποιος λεπτομεριακή. Και σε αυτή τη δεκαετία τα ναρκωτικά και η έγχρωμη μετανάστευση παρουσιάζεται σαν αιτίες ύπαρξης του φαινομένου της εγκληματικότητας.

Είναι στις αρμοδιότητες των ευρωπαϊκών εθνικιστικών δυνάμεων και των αρίων ανά τον κόσμο να εξηγήσουν στους λαούς ότι μόνο μια σοσιαλιστική-εθνικιστική πολιτική μπορεί να μειώσει την εγκληματικότητα στο ελάχιστο.

ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Στην δυτική ευρώπη τα ναρκωτικά με πρώτη την ηρωΐνη αυξάνουν χωρίς προηγούμενο τις καταστρεπτικές τους συνέπειες. Οι πολιτικοί των ελευθέρων δημοκρατικών χωρών πέρνουν γελοία μέτρα. Από την μια μεριά οι νόμοι που υπάρχουν φαίνονται ανεπαρκείς, από την άλλη, δεν υπάρχει χρήμα ούτε προσωπικό διατεθιμένο να αγωνιστεί δυναμικά για να καταστείλει μια μάστιγα που κτυπά κυρίως τους νέους, τους εγκαταλείπει στην τύχη τους και κλεισμένο στο κόσμο τους.

Η Νέα Ευρωπαϊκή Τάξη απαιτεί μια νομοθεσία που να επιτρέπει όχι μόνο την καταστολή της κυκλοφορίας των ναρκωτικών, με παραδειγματικές τιμωρίες, αλλά και την καταστολή της χρήσης κατά τέτοιο τρόπο που να είναι δυνατή η αποτοξίνωση.

Απαιτεί επίσης να παρθούν και τα ακόλουθα μέτρα: ουσιαστικά και ανάλογα με κάθε τρόπο, μέτρα και προσωπικό κατάλληλο.

Να απομακρύνουμε την νεολαία μας από τους εμπόρους θανάτου καταβάλλοντας γι' αυτό την μεγαλύτερή μας προσπάθεια.

Οφείλουμε να υπενθυμίσουμε ότι το καλύτερο όπλο κατά των ναρκωτικών είναι να δώσουμε στους νέους να καταλάβουν την αποστολή τους: να αγωνίζονται για την ζωή πάνω στη γη, για την φυλή τους για το έθνος τους.

ΤΟ AIDS

Σε αντίθεση με τις διακυρήξεις των συντηρητικών και τις επιστημονικές διαβεβαιώσεις οι ασθενείς του AIDS τείνουν να αυξάνονται. Οι ομάδες υψηλού κινδύνου έχουν πολλαπλασιαστεί, οι γυναίκες και τα παιδιά είναι αρκετά.

Επιπλέον και έχοντας υπ' όψι την περίπτωση μόλυνσης όχι από σεξουαλική επαφή, πρέπει να αυξήσουμε τις προφυλάξεις. Είναι ιδιαίτερα ανεύθυνο να αφήσουμε τα παιδιά που έχουν προσβληθεί από AIDS να παρακολουθούν μαθήματα με υγιή παιδιά. Στα παιχνίδια οι γρατσουνιές και τα κτυπηματα μπορούν να επιτρέψουν στον ιό να περάσει από το ένα παιδί στο άλλο.

Η Νέα Ευρωπαϊκή Τάξη απαιτεί πιο αυστηρά μέτρα:

- *Έλεγχο όλων των μεταναστών*
- *Ξεχωριστά σχολεία για παιδιά που έχουν προσβληθεί από τον ιό.*
- *Προγεννητικό έλεγχο.*
- *Απέλαση των αλλοδαπών που είναι αντίθετοι με όλα αυτά.*
- *Φυλάκιση ή παρακολούθηση όλων των υπόλοιπων που επίσης δεν συμφωνούν με τα μέτρα.*
- *Αναμόρφωση των νόμων που αναφέρονται σε μεταδοτικές ασθένειες.*

Παραλείψεις ή αδιαφορία του καταστροφικού κινδύνου των ασθενειών του AIDS δεν πρέπει να επιτρέπονται.

ΙΣΡΑΗΛ

Τελειώνοντας ο πόλεμος των 7 ημερών το Ισραήλ άφησε να πράσει η ευκαιρία της διαπραγμάτευσης της ειρήνης με την εδαφική αλλαγή που εγκομίασε ο Goldman.

Σήμερα, η ύπαρξη κατακτητών έχει οδηγήσει σε σκληρή μεταχείρηση των παλαιστινίων και σε διπλωματική απομόνωση του Ισραήλ.

Στην συνάντησή της η Νέα Ευρωπαϊκή Τάξη μετέφερε στον λαό των παλαιστινίων τα αισθήματά της για αλληλεγγύη.

ΟΙ ΙΟΥΔΑΙΟΙ ΕΞΤΡΕΜΙΣΤΕΣ

Τα Ισραηλινά δικαστήρια αποφεύγουν προσεκτικά να ορίσουν ποιός είναι ιουδαίος, οι συντηρητικοί, ομόθυμοι να εξαλείψουν τον αντισημιτισμό, δείχνουν ανίκανοι να πιέσουν όποιον είναι αντισημίτης.

Αυτό επιτρέπει στους μαξιμαλιστές ιουδαίους (έτσι λέγονται εκείνοι που θέλουν να αποκτήσουν με καλό ή κακό τρόπο όσο το δυνατόν μεγαλύτερα οφέλη) να διαγράψουν από αντισημίτες εκείνους που επικρίνουν τον ισραηλιτικό ιμπεριαλισμό, αυτούς που απορρίπτουν το ολοκαύτωμα

(τον μύθο των 6.000.000 και τους θαλάμους αερίων) ή αμφιβάλουν γι αυτό, αυτούς που ψήφισαν τον Βαλτ Χάϊμ και τέλος αυτούς που τάχτηκαν με την ιδέα την ειρήνευσης στα κατεχόμενα εδάφη.

Έτσι, σήμερα, και σύμφωνα με τις προαναφερόμενες απόψεις οι αντισημίτες, σύμφωνα με τους μαξιμαλιστές αριθμούνται σε εκατομμύρια.

Αυτοί οι μαξιμαλιστές θέλοντας να μονοπωλήσουν τα πάντα έπαψαν να συγκρούονται με προβλήματα που τους έκαναν να χάσουν την ενότητά τους: δεν μπόσρεσαν να εμποδίσουν την κατάθεση λουλουδιών του Ρήγκαν στο Birburg, την εκλογή του Βαλτ Χάϊμ ούτε το άνοιγμα των σχέσεων P.L.O. και Η.Π.Α.

Αυτός ο μαξιμαλισμός το μόνο που κατορθώνει είναι να ωθεί τον εβραϊκό λαό σε νέες καταστροφές, η Νέα Ευρωπαϊκή Τάξη καλεί τους υπεύθυνους Ιουδαίους να αντισταθούν σε αυτή την απαίσια για το έθνος τους μεγαλομανία.

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ

Ο μύθος των 6.000.000 και των θαλάμων αερίων, εξυπηρετεί μόνο σαν μέσο εκβιασμού, όχι μόνο οικονομικού αλλά και πολιτικού και ψυχολογικού.

Έτσι στις εργασίες τους οι ανασκαφές της Ιστορίας ανακαλύπτουν κάτι πολύ σημαντικό και η Νέα Ευρωπαϊκή Τάξη τους το αναγνωρίζει τονίζοντας κυρίως την αξία των Γάλλων μελετητών όπως αυτή του καθηγητή Faurisson.

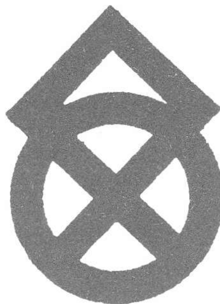
Φαίνεται καθαρά ότι η τελευταία πρόοδος του Ernst Zundel στον Καναδά, σύμφωνα με πληροφορία του ειδικού Αμερικανού Leuchter έχει αμφισβητήσει τους θαλάμους αερίων τις ανθρωποκτονίες του Auschwitz. Υπενθυμίζουμε επίσης ότι το βάρος της απόδειξης είναι ανάλογο με την κατηγορία **ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΕ ΕΘΝΗ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΘΕΤΑ**

Από το 1987, η τρομοκρατία ενισχυμένη από αρκετούς και με διάφορες προσπάθειες έχει διατηρήσει την δράση της. Αντίθετα η εβραϊκή καταστολή φαίνεται εξασθενημένη σε χώρες της δυτικής Ευρώπης. Έτσι στη Γαλλία η LICRA κατά τρόπο απροσδόκητο έχει χάσει πολλές ευκαιρίες. Στην Ομοσπονδιακή Δημοκρ. της Γερμανίας έχουν δώσει πολλές αφέσεις για τα «εγκλήματα πολέμου».

Αναφέραμε:

25-5-87, Γαλλία: Απαγόρευση της κυκλοφορίας του «Χρονικά αναθεωρητών». Μάϊος 1987, Ο.Δ. Γερμανίας: 9 άτομα καταδικάζονται για την άρνηση του «ολοκαυτώματος». Καναδάς: Τα λόμπυ απαιτούν το κυνήγι των εγκληματιών ναζί. Ιούνιος 1987: Πραγματοποιήθηκε η έκδοση του Ουκρανού Fedorenko από τις Η.Π.Α. στην Ρωσία.

27-6-87: Άγρια πολιτική καταστολή ενάντια των εθνικιστών της Ευρώπης στον Diksmiude (Flandes). 10-10-87 Εθνικιστική συνάντηση στη Γαλλία: Δύο τροπολογίες Chalandon προκαλούν την επέμβαση του νόμου Pleven. 7-11-87: Επίσημη ανακοίνωση της Γαλλικής δημοκρατίας: Απαγόρευση του βιβλίου «Souvenirs et reflexions d' une Aryenne... Φεβρουάριος 1988 Αυστραλία: Τα λόμπυ απαιτούν το κυνήγι των «εγκληματιών πολέμου» 25-2-88 Γαλλία: Ο δήμαρχος του Montermeil καταδικασμένος να πληρώση 10.000 φράγκα για φυλετική διάκριση. Ιανουάριος 1980, Η.Π.Α. ΚΑΝΑΔΑ: Το αμερικάνικο περιοδικό «Spotlight» περνά από λογοκρισία. Απρίλιος 1988 Γαλλία: Απειλή επιβάρυνσης των νόμων για την σοσιαλιστική πρόταση τίνει να καταστείλει την θέση που αμφισβητεί το «ολοκαύτωμα». Δεκέμβριος 1988 Eire: Δημοσίευση νόμου κόντρα στο φυλετικό μίσος. Μάρτιος 1989 Ολλανδία: Mme Rost Van Tonningen καταδικάζεται σε φυλάκιση για αμφισβήτηση των 6.000.000 Μάρτιος 1989 Βρυξέλλες: Απομάκρυνση από την αστυνομία του πάγκου μεταρυθμιστή σε έκθεση βιβλίων.

ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΑΜΒΛΩΣΕΩΝ

Σε μια χώρα σάν την Ελλάδα, που αντιμετωπίζει μεγάλο πρόβλημα λόγο της υπογεννητικότητας, πρόβλημα που σχετίζεται με το βιολογικό μαρασμό του έθνους μας, με την ανάγκη εισροής «νέου αίματος» στην πληθυσμιακή πυραμίδα της κοινωνικής διαστρωμάτωσης, το ζήτημα των αμβλώσεων δίκαια κρατείται στην επικαιρότητα. Η προσέγγιση όμως που γίνεται στο τεράστιο (ζωτικό) αυτό θέμα για μας είναι δογματική. Οι χριστιανικές οργανώσεις, η εκκλησία, οι συντηρητικοί, βλέπουν τις αμβλώσεις ως δολοφονία του εμβρύου, κάτι που δέχομαι διότι τό έμβρυο είναι ένας αυτάρκης ζωντανός ογανισμός με αισθήσεις και συναίσθηση του περιβάλλοντος χώρου που τις καταδικάζουν. Από την άλλη μεριά, οι αριστεροί μαρξιστές, μιλούν για «θεοκρατικές μισαλλοδοξίες», «οικογενειακό προγραμματισμό», «δικαίωμα επιλογής της γυναίκας» λες και ο άνδρας δεν συμμετέχει στην τεκνοποίηση, μπαίνει και η νοσηρή πλευρά του φεμινισμού στη μέση, και παίρνουν τελικώς θέση υπέρ των αμβλώσεων. Εμείς δεν θα παρουμε μέρος σ' αυτήν την αναπαράθεση διότι βρίσκουμε τη βάση πάνω στην οποία βασίζεται και αναπτύσσεται αυτή η επιχειρηματολογία ως λανθασμένη. Για μας το πρόβλημα των αμβλώσεων στη σημερινή κοινωνία που ζούμε, είναι καθαρά κοινωνικό, και δεν πρέπει να το αντιμετωπίζουμε από μία άκρατη στάση «χριστιανικότητος» ή «υπαρξιακής ελευθερίας» αντίστοιχα. Υπάρχει επίσης διαφορά μεταξύ της άμβλωσης που κάνει μία παντρεμένη από μία ανύπαντρη. Εκεί που πρέπει να ρίξουμε την προσοχή μας είναι στο αν υπάρχουν εκείνα τα βοηθήματα, που θα πρέπει να έχει ένα ζευγάρι, για να μεγαλώσει σωστά ένα παιδί. Δηλαδή ένα νιόπαντρο ζευγάρι που ο πατέρας είναι άνεργος ή μισθοσυντήρητος ή και φοιτητής, χωρίς περιουσιακή κατάσταση, μπορεί στα 10-25 του χρόνια, ν' αναλάβει τήν υποχρέωση να καλύψει τα έξοδα ενός νεου μέλους της οικογενείας; Βέβαια πολοί «έξυπνοι. θά πουν νά μήν παντρευότανε. Μά από τη στιγμή που παντρεύτηκε τί γίνεται, από κει και

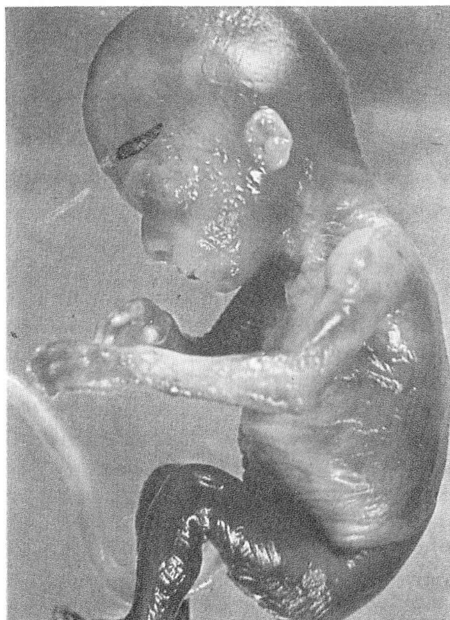

ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΖΩΗ

πέρα ξεκινούν τα προβλήματα. Μήπως το κράτος ακολουθεί μια δημογραφική πολιτική για να βοηθήσει τα νέα ζευγάρια στο ν' αποκτήσουν παιδιά; Το αντίθετο. Οι πολύτεκνοι παίρνουν επιδόματα πείνας. Η δημογραφική πολιτική στην Ελλάδα είναι εθνικά απαραίτητη διότι έχουμε απέναντι μας 50 εκ. Τούρκους και την Τουρκική μειονότητα της Δ. Θράκης, άλλο τεράστιο πρόβλημα, που ελέγχει πόλεις και χωριά της Ελληνικής επικράτειας. Όλοι οι επιστήμονες φωνάζουν ότι τείνουμε να γίνουμε «έθνος γερόντων», αλλά το ελληνικό κράτος φαίνεται ν' αντιμετωπίζει με ψυχραιμία την κατάσταση. Και επανέρχομαι στην αρχή. Μπορεί αυτό το ζευγάρι με τόσα καθημερινά προβλήματα να κάνει παιδί; Διότι από τη στιγμή που θα γεννηθεί το παιδί, δημιουργούνται καινούργιες ανάγκες. Ρουχισμός, ειδικές τροφές, γιατροί, παιδικοί σταθμοί, καί καθώς μεγαλώνει φροντιστήρια, ξένες γλώσσες, μουσική κ.ο.κ. Ακόμη και τα ζευγάρια που αποφασίζουν να κάνουν παιδί, περιορίζονται στο ένα και διστάζουν να προχωρήσουν στο δεύτε-

ρο. Εκτός βέβαια από την εγκληματική αδιαφορία του κράτους έχουμε και την επικράτηση της «σύγχρονης κουλτούρας». Αυτή η «κουλτούρα» συνίσταται στο «καλύτερα να πάρουμε ένα βίντεο, ένα αυτοκίνητο, να κάνουμε ένα ταξίδι στην Άπω Ανατολή, παρά να κάνουμε ένα παιδί». Η επίσης «ποιός θέλει να βάλει βάσανα τώρα, το βάσανο είναι το παιδί, καλά δεν περνάμε μόνοι μας;!!! **Αυτή η κουλτούρα είναι προϊόν της εμπορευματικής κοινωνίας, που θέλει ανθρώπους άψυχα καταναλωτικά ρομπότ, χωρίς καμμία υποχρέωση και δέσμευση στη ζωή τους, σωστούς φιλελεύθερους κοσμοπολίτες!** Σημεία των καιρών... Ο συνδυασμός των δύο αυτών νοσηρών καταστάσεων, κράτους-«κουλτούρας» οδηγεί τα νέα ζευγάρια στην άμβλωση. Για τις ανύπαντρες μητέρες οι περιστάσεις είναι ασύγκριτα χειρότερες. Εκτός από τους υλικούς παράγοντες έχουν ν' αντιμετωπίσουν τους ψυχολογικούς, τούς «ηθικούς κανόνες» της αστικής τάξεως οι οποίοι πνίγουν τη γυναίκα που θέλει πραγματικά να μεγαλώσει μόνη της το παιδί. Η φτηνή ρετσινιά που ακολουθεί μάνα και παιδί, η βρισιά του «μούλου» και «μπάσταρδου» για το παιδί και της «πουτάνας» για τη μητέρα, είναι η «βοήθεια» που δίνει η κοινωνία. Ποιά βοήθεια προσφέρει η σεμνότυφη αστική τάξη, που αντιδρά αδιακρίτως στις αμβλώσεις σ' αυτή τη μάνα; Απολύτως καμία, κι αν μπορούσε θα την οδηγούσε ακόμη περισσότερο στο βούρκο. Χαρακτηρίζουν ως πόρνη την ανύπαντρη μητέρα, επειδή αγάπησε και κοιμήθηκε μ' έναν άνδρα. Φτηνή ηθική από σιχαμερά ανθρωπάκια. Οι ανύπαντρες μητέρες, που μεγαλώνουν μόνες τους το παιδί τους, δουλεύοντας τίμια στη ζωή τους, είναι οι μεγαλύτεροι ήρωες της σημερινής κοινωνίας. Μιας κοινωνίας όπου η έννοια του ηρωϊσμού είναι παντελώς άγνωστη στα «αξιότιμα» μέλη της. Χίλια μπράβο στο ΠΑΣΟΚ που επέτρεψε και στη μάνα να δίνει

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

το επίθετό της στο παιδί. Διότι όταν η ανύπαντρη μητέρα πήγαινε τα παιδιά της να τα γράψει στο σχολείο έτρεμε από ντροπή. Το περίφημο «αγνώστου πατρός» της δεξιάς «ηθικής». Έτσι το παιδί φάνταζε σάν παράσιτο μέσα στην τάξη, μαθητής Β΄ κατηγορίας για την καθηγήρια και τους συμμαθητές του. Το πρόβλημα λοιπόν των αμβλώσεων είναι καθαρά κοινωνικό. Όταν όμως μια ολόκληρη κοινωνία κρύβεται δεν μπορούμε να βρούμε λύσεις.

Υπάρχει υποδομή που θα στηρίξει τις αναγκαία εθνικά πολύτεκνες οικογένειες; Υπάρχει ειδική φορολόγηση για τους άγαμους ή γι' αυτούς που δεν έχουν παιδιά; Υπάρχει αλλαγή στα «ηθικά κριτήρια» που χρησιμοποιούμε για να κρίνουμε μια μάνα; Αν δεν πάμε στην πηγή του προβλήματος, αν δεν δούμε από κοντά τις ανάγκες της σύγχρονης οικογένειας, δεν θα μπορέσουμε να πάρουμε σωστά μέτρα. **Ένα εθνικό κράτος δεν θα άφηνε τη μάνα και το παιδί στις ορέξεις μιας παρηκμασμένης κοινωνίας** θα τα προστάτευε. Οι αστικές κοινωνίες όμως έχουν άλλο σκεπτικό... Εμείς προτείνουμε: άμμεση προστασία μητέρας καί παιδιού, ειδικές οικονομικές ρυθμίσεις, δημογραφική πολιτική εκ μέρους του κράτους. **Κι όλα αυτά πριν ή Ελληνική Φυλή γίνει μια ιστορική ανάμνηση.**

Σ. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ

«ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ ΣΟΥΤΖΟΥ»

ίστορικοῦ-συγγραφέως

Ελληνική Εθνική Συνείδηση

–**«Πας μη Έλλην Βάρβαρος».** Είναι ένα αξίωμα που κυριαρχούσε στον Ελληνισμό από τα πρώτα ιστορικά του χρόνια όταν ακόμα οι Έλληνες ήτανε χωρισμένοι σε κρατίδια και το αξίωμα αυτό εκφράζει και υπογραμίζει την γενική αντίληψη, την κοινή αντίληψη των Ελλήνων της εποχής, ότι σαν ανθρώπινο σύνολο αποτελούν κάτι το ξεχωριστό και ότι σαν Έλληνες έχουν πολλά κοινά σημεία, παρά τα σύνορα που τους χωρίζουν. Ότι αποτελούν όλοι ένα Έθνος. Το Έθνος των Ελλήνων. Και αυτή την κοινή αντίληψη, την Εθνική συνείδηση θα την συναντήσουμε να έχει ήδη πάρει σάρκα και οστά ακόμη παλιώτερα στις μεταξύ Θρύλου και Ιστορίας εποχές του Τρωικού πολέμου και της Αργοναυτικής Εκστρατείας.

ΩΣ ΕΣΤΙΝ ΕΛΛΗΣΙ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣ ΑΝΔΡΑΣΙ» είναι ένα ακόμα Αρχαιοελληνικό αξίωμα που σημαίνει: «όπως αρμόζει (όπως ταιριάζει, όπως συνηθίζεται) σε Έλληνες και Ελεύθερους Άντρες». Ακόμα ένα αξίωμα που μαζί με την Εθνική μας συνείδηση που τονίζει με κάποια Εθνική υπερηφάνεια, εκφράζει ταυτόχρονα κάτι που ξεχωρίζει τους Έλληνες από τους άλλους λαούς συγχρόνως των, που ζούσαν κάτω από απολυταρχικά καθεστώτα όπου κυριαρχούσε η απεριόριστη εξουσία των αρχόντων και η τυφλή υποταγή των λαών.

Ανθρώπινα σύνολα που οι «ελεύθεροι» έλληνες αποκαλούσαν βαρβάρους.

Και εδώ πρέπει να παρατηρήσουμε ότι το «βάρβαρος» δεν έχει τη σημασία του απολίτιστου, του αγροίκου, που του δίνουμε σήμερα. Εσήμαινε τον αλλογενή, αυτόν που δεν είναι Έλληνας, που μιλάει μια γλώσσα κάπως διαφορετικά από τις Ελληνικές διαλέκτους και αντηχεί στα Ελληνικά αυτιά με τους παράδοξους ήχους βαρ-βαρ (εξ' ου και βάρβαροι). Άλλως τε οι Έλληνες ανέκαθεν θαλασσοπόροι και ταξιδευτές πήγαιναν στην Αίγυπτο, πήγαιναν στην Περσία και σε άλλες πιο μακρυνές χώρες με αξιόλογους και λαμπρούς πολιτισμούς. Ασφα-

λώς είχαν επαφές και με χώρες υποανάπτυκτες· όλοι όμως οι ξένοι, για τους Έλληνες ήσαν βάρβαροι και οι κουβέντες τους αντηχούσαν το «βαρ-βαρ». Ο τρόπος της ζωής τους ήταν διαφορετικός. Το ίδιο και η νοοτροπία τους. Το ίδιο τα έθιμά τους και η θρησκεία τους, το ίδιο και τα πολιτικά καθεστώτα τους. Δεν ήσαν σαν τους Έλληνες. Ήταν κάτι διαφορετικό. Ήταν βάρβαροι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ΕΠΟΠΟΙΙΑ

Και κύλησαν οι αιώνες ανάμεσα σε κοινούς αγώνες των Ελλήνων κατά βαρβάρων, αλλά και εμφυλίους πολέμους μεταξύ τους. Και όμως, κάποτε ξαναβρέθηκαν όλοι σχεδόν μαζί οι Έλληνες ενωμένοι κάτω από μια κοινή ηγεσία όταν «Αλέξανδρος και οι Έλληνες, πλην Λακεδαιμονίων» προχώρησαν σύσσωμοι στην μεγαλύτερη Πανελληνική εξόρμηση και έφτασαν πολεμώντας και νικώντας ως τα πέρατα του τότε γνωστού κόσμου. Δεν θα επεκταθούμε εδώ σε λεπτομέρειες της μεγαλειώδους Αλεξανδρινής εποποιίας να υπογραμίσουμε όμως ένα σημείο.

Το γεγονός ότι μετά το θάνατό του μεγάλου Αλεξάνδρου παρά τον καταμερισμό των συμπολεμιστών του σε πολυάριθμα Ελληνικά κράτη, για πολλούς αιώνες, μέσα στον απέραντο χώρο που εκάλυψε η Αλεξανδρινή εκστρατεία κυριάρχησε το Ελληνικό πνεύμα, η ελληνική νοοτροπία και ο Ελληνικός πολιτισμός, που καθιερώθηκαν χρονικά στην ιστορία με το χαρακτηρισμό **«ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ή ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΟΧΗ»**

Κι αυτό που επέβαλλε τον Ελληνισμό και διαιώνισε την παρουσία του στους βαρβάρους λαούς της Ασίας, ήταν περισσότερο από τις περίλαμπρες νίκες του Μεγάλου Αλεξάνδρου, η Ελληνική νοοτροπία των «Ελεύθερων Ανδρών» που αποτελούσαν τον στρατό του Μεγάλου Αλεξάνδου, η ανεξιθρησκεία τους, η έλειψη κάθε μισαλοδοξίας και ο σεβασμός κάθε εθνικής ιδιαιτερότητας των νικημένων.

Έτσι που και σήμερα ακόμα, μετά από τόσους αιώνες, να επιβιώνει το ελληνικό όνομα, στα πιο ακραία, στα πιο απρόσητα και απομακρυσμένα σημεία της Ασιατικής Ηπείρου.

Εθνική Ομοψυχία

Η Αλεξανδρινή εποποιία μπορεί πολλά ακόμα να μας διδάξει.

Αλλά το πιο μεγάλο δίδαγμά της είναι η εθνική ομοψυχία. Τότε όλοι σχεδόν οι Έλληνες βρεθήκαμε ενωμένοι κάτω από έναν τρανό Αρχηγό, γενναίο, φωτισμένο και μεγαλόψυχο. Μια μεγάλη Ελληνική ψυχή, που με το παράδειγμά της πραγματοποίησε και επαλήθευσε το ρητό:

«Η ΙΣΧΥΣ ΕΝ ΤΗ ΕΝΩΣΕΙ»

+ Κωνσταντίνος ο Παλαιολόγος:+

Δυστυχώς αυτήν την μεγάλη αλήθεια καθ' όλην την διάρκεια της μακράς ιστορίας, σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις μπορέσαμε να την συνειδητοποιήσουμε και να επωφεληθούμε. Αντίθετα οι ξένοι, οι μη Έλληνες, οι «Βάρβαροι» κάθε εποχής, όχι μόνο τη συνειδητοποίησαν αλλά και την μεταχειρίστηκαν επιτείδεια αντιστρέφοντας την εφαρμογή της εις βάρος μας εκμεταλλευόμενοι τα εθνικά μας χαρακτηριστικά που είναι όμως δίκοπα μαχαίρια:

Τις φιλοπρωτίες μας και τις φιλοτιμίες μας, τους εγωϊσμούς μας και τα ζωηρά πάθη μας, την φιλοξενεία μας και την ξενοφιλία μας, τους εύκολους ενθουσιασμούς μας και τις εύκολες απογοητεύσεις μας.

Γιατί δεν πρέπει ποτέ να παραβλέπουμε ότι όλοι οι ξένοι που μας γνώρισαν από κοντά – είτε σαν σύμμαχοι - είτε σαν εχθροί – μας έχουν θαυμάσει, μας έχουν φθονήσει και μας έχουν φοβηθεί. Δεν μας θέλουν δυνατούς και ενωμένους γιατί μας βλέπουν πάντα σαν μία μελοντική απειλή. Και προσπαθούν πάντοτε να μας διχάζουν. Δεν είναι όμως μονάχα η αρχή του «Διαίρει και βασίλευε» που έχουν χρησιμοποιήσει οι ξένοι για να μας αποδυναμώσουν.

Χριστιανισμός και Ελληνισμός

Μελετώντας την μακραίωνη ιστορία μας, θα αποκαλύψουμε κι άλλους τρόπους που έχουν

χρησιμοποιήσει οι ξένοι εις βάρος μας. Κι ένας σημαντικός τρόπος για να αποδυναμώσει ένα λαό είναι να τον κάνεις να χάσει την εμπιστοσύνη στον εαυτό του εκμηδενίζοντας την εθνική του αυτοπεποίθηση τα πατροπαράδοτα «πιστεύω» του και τα πατριωτικά του φρονήματα.

Μιά σημαντική μέθοδος αφελληνισμού και εθνικοσυνειδιακής διαφοροποίησης του Ελληνισμού έγινε μέσω της Θρησκείας.

Μην ξεχνάμε ότι στα πρώτα χρόνια της Βυζαντινής αυτοκρατορίας όταν πια η Χριστιανική Θρησκευτική Φιλοσοφία (Αναμφισβήτητο γέννημα και θρέμμα της Θρησκείας των Εβραίων) είχε επικρατήσει στο Ανατολικό Ρωμαϊκό κράτος, κυρίως στην εποχή του Μεγάλου Κων/νου, μια απροκάλυπτη εχθρότητα για κάθε τι το Ελληνικό είχε εξαπολυθεί στον Ελληνικό χώρο Δύσης και Ανατολής. Το «Έλληνας» και «Εθνικός» εθεωρούντο από το Χριστιανοκρατούμενο κράτος, ταυτόσημα με το «ειδωλολάτρης» και συνεπώς και καταδικαστέο για το «πυρ το εξώτερον». Δεν έλειψαν βέβαια οι αντιδράσεις (όπως του Ιουλιανού του «Αποστάτη» ή αργότερα των Ισαύρων) που συχνά κατέληγαν σε αιματηρές αναμετρήσεις.

Κάποτε όμως τη νέα Θρησκεία επεβλήθηκε χωρίς εν τούτοις να πετύχει να εξαλείψη ολοκληρωτικά τις εθνικές Θρησκευτικές μνήμες του Αρχαίου Ελληνισμού. Πολλοί αρχαίοι Ναοί (όπως ο Παρθενώνας που αφιερώθηκε στην Παναγία) έγιναν χριστιανικές εκκλησίες και αρκετοί αρχαίοι θεοί επεβίωσαν στην Ελληνική ψυχή με την μορφή Χριστιανών Αγίων όπως ο Ποσειδώνας σαν Άγιος Νικόλαος, ο Άρης σαν Αγιος Γεώγιος, ο Απόλλων σαν Προφήτης Ηλίας, η Αθηνά σαν Παναγία - υπερμάχος Στρατηγός κτλ.)

Και με το πέρασμα των Αιώνων σιγά-σιγά ο Χριστιανικός δογματισμός απορροφήθηκε από το Ελληνικό Εθνισμό, κι ήρθε κάποτε η στιγμή που η Χριστιανική ορθόδοξη εκκλησία είχε πια συνταυτιστεί με τον Ελληνισμό, και κατέληξε να ονομάζεται «Ελληνική». Η θρησκευτική αυτή διαφοροποίηση που πιθανότατα είχε αρχίσει να αναπτύσσεται ψυχολογικά κατά την 4η Σταυροφορία με την επιδρομή των Φράγκων στον Ελληνικό χώρο έφθανε στο αποκορύφωμά της όταν ο Ελληνισμός υπέκυψε στην Οθωμανική κατάκτηση με την καινούργια Θρησκευτική θυγατέρα του Ισραήλ, τη Μωαμεθανική θρησκεία. Τότε κάτω από τους βιαίους και ομαδικούς εξισλαμισμούς μεγάλου μέρους του Ελληνισμού, προχώρησε ο αφελληνισμός σε πολύ μεγάλη έκταση, αλλά η Ελληνική αντίδραση για την Εθνική μας επιβίωση παρουσιάσθηκε συνταυτισμένη με την Χριστιανική ορθοδοξία.

Για της πατρίδος την ελευθερία
Και του Χριστού την Πίστη την Αγία
Γι' αυτά τα δύο εγώ πολεμώ
Μ' αυτά να ζήσω επιθυμώ
Κι αν δεν τα αποχθήσω
Τι μ' ωφελεί κι αν ζήσω.

Εμείς και οι άλλοι

Ο Αφεθνισμός όμως μεγάλου μέρους του Ελληνισμού κυρίως στο Μικρασιατικό, αλλά και στο Ιλλυριακό χώρο δεν κατόρθωσε να εξαλείψει τα φυσικά και ηθικά φυλετικά χαρακτηριστικά της Ελληνικής καταγωγής αλλά ούτε να στήσει ολότελα από τα βάθη της ψυχής των αφελληνισμένων Ελλήνων τις εθνικές μνήμες, παρά τους ομαδικούς βίαιους εξισλαμισμούς και τις γενιτσαροποιήσεις.

(Μια ταξιδιωτική επαφή με τον πληθυσμό που ζει σήμερα στην Κων/πολη και στα Μικρασιατικά παράλια, μπορεί να επιβεβαιώση του λόγου το Αληθές).

Ο Χρόνος όμως κυλά, ο κόσμος εξελίσσεται οι ιδέες και τα πνευματικά ρεύματα διαφοροποιούνται. Οι θρησκευτικοί φανατισμοί ατονούν ή εξαφανίζονται για να παραχωρήσουν τη θέση τους σε νέες ιδεολογίες, που δεν θ' αργήσουν όμως κι αυτές να χρησιμοποιηθούν σαν επιδέξια όπλα για την διάβρωση του Ελληνισμού.

Καινούργιες μεγάλες δυνάμεις θα βγουν στο προσκήνιο και καινούργιοι Ιμπεριαλισμοί... αλ-

λά και καινούγιες ιδεολογικές προσωπίδες.

Τρεις μεγάλες δυνάμεις θα εμφανισθούν γύρω από το αναγεννημένο Ελληνικό έθνος κατά την επανάσταση του 21 για να καπελώσουν αυτοδιοριζόμενοι «μεγάλοι προστάτες» μας.

– **Ο Γαλλικός σωβινισμός** εμφανιζόμενος με το προσωπείο της Λογικοκρατίας, της Δημοκρατίας, και του Φιλελευθερισμού.

– **Ό Βρετανικός Ιμπεριαλισμός** εμφανιζόμενος με την μάσκα του ανθρωπισμού και της ειρηνοφιλίας (Pax Brittanika).

– **Και ο Ρωσικός πανσλαυιστικός** επεκτατισμός εμφανιζόμενος παλιώτερα μεν σαν ομόδοξος συμπαραστάτης μας, αργότερα δε – μετά την επικράτηση της κομμουνιστικής επανάστασης – σαν υπέρμαχος της κοινωνικής απελευθέρωσης. Δεν είναι όμως μόνον αυτοί. Όσο περνούν τα χρόνια θα εμφανίζονται στον Ελληνικό ορίζοντα καινούργια μαύρα σύνεφα... καινούργιοι κίνδυνοι... Καινούργιες διαλυτικές προσπάθειες.

Κι έτσι σήμερα δυο μεγάλα απειλητικά για την Εθνική μας υπόσταση παγκόσμια ιδεολογικά ρεύματα προσπαθούν να διεισδύσουν να επιβληθούν να αποδυναμώσουν και να υποδουλώσουν τον Ελληνισμό:

Ο Μαρξισμός και ο Αμερικανισμός. (Χωρίς να αποκλείονται κι άλλες μικρότερης δυναμικότητας ανθελληνικές απειλές).

Μαρξισμός είναι η κοσμοθεωρία που θεωρεί μοναδικό κίνητρο κάθε ιστορικού γεγονότος και κάθε ανθρώπινη πράξη τον οικονομικό παράγοντα. Κάθε εκδήλωση της ζωής, κάθε κοινωνικό φαινόμενο για τον Μαρξισμό δεν είναι τίποτ' άλλο παρά αποτέλεσμα οικονομικών συνθηκών.

Η φιλοπατρία, το θρησκευτικό συναίσθημα, η οικογενειακή στοργή, το αίσθημα της τιμής, η καλλιτεχνία κάθε πνευματική ή ηθική αξία για τον μαρξισμό αποτελούν διαφοροποιημένες μορφές της ύλης και μόνον της ύλης.

Κάθε συντελεστής διαμόρφωσης καταστάσεων ή αξιών που δεν είναι οικονομικός είναι απαράδεκτος και απορριπτέος.

Το κατά πόσο οι μονόπλευρες απόψεις του Μαρξισμού μπορούν να ταιριάξουν με την ανθρώπινη φύση, φάνηκε όταν δοκιμάστηκε στην πράξη: Στην ΕΣΣΔ που από τον Λένιν ως τον Στάλιν, και από τον Χρουτσώφ ως τον Γκορμπατσώφ έχουμε μια σειρά αναθεωρήσων και αναπροσαρμογών του μαρξισμού που στοιχειοθετούν τις διαδοχικές αποτυχίες του Σοβιετικού πειράματος.

Ο Αμερικανισμός, δεν είναι κοσμοθεωρία είναι μια νοοτροπία, ένας τρόπος ζωής. Ο Αμερικάνικος τρόπος ζωής σε μια κοινωνία που αξιολογεί τους ανθρώπους ανάλογα με τα πόσα χρήματα κερδίζει ο καθένας και που έχει αναγάγει σε υπέρτατη επιδίωξη το κυνήγι του δολλαρίου. Μια κοινωνία που δεν εξετάζει τις αξίζεις σαν άτομο αλλά πόσα δολλάρια βγάζεις, χωρίς να πολυσκοτίζεται για τον τρόπο που τα βγάζεις, αρκεί να καταφέρνης να ξεγλυστράς από την τσιμπίδα του νόμου. Μια γενική νοοτροπία που φρονεί ότι όλα αγοράζονται, πουλιώνται και υποτιμώνται σε δολλάρια. Και η πατρίδα και η θρησκεία και γενικά η κάθε ηθική αξία. Άλλωστε μην ξεχνάμε ότι το ανθρώπινο σύνολο που γέννησε και ανέτειλε τον Αμερικανισμό είναι ένα πολύχρωμο ανακάτεμα από διάφορες φυλές και εθνότητες που δεν τα κατάφεραν ακόμα να αποκτήσουν ενιαία εθνική συνείδηση. Με αποτέλεσμα να φτιάξει ένα κράτος που προστατεύει νομοθετικά τον εξεφτελισμό του πιο ιερού συμβόλου του Έθνους: Την σημαία του.

Και ακόμα ότι ο Αμερικανισμός βλάστησε και θέριεψε σε μια χώρα όπου, ενώ η αναμφισβήτητη τεχνική υπεροχή έρχετε πρώτη στον κόσμο, το πνευματικό επίπεδο του λαού της στην συντριπτική του πλειοψηφία είναι αντιστρόφως ανάλογο.

–Έτσι ο Αμερικανισμός κάτω από το γενικό πνεύμα της κερδοσκοπείας που τον χαρακτηρίζει, κατέληξε να διαμορφώσει μια νεολαία χωρίς ιδανικά που ψάχνει να βρή διέξοδο στα ναρκωτικά, στον εκφυλισμό, στην εγκληματικότητα στην αυτοκαταστροφή.

– Και οι δυο μεγάλες σύγχρονες απειλές του ελληνισμού στηρίζονται στην ίδια φιλοσοφική βάση: Στον υλισμό. Καλλιεργώντας με ιδιαίτερη έμφαση την φυσιολογική τάση του κάθε ζωντανού οργανισμού να ικανοποιεί τις οικονομικές του ανάγκες, οι υλιστικές αυτές τάσεις σκοπεύουν τους ίδιους στόχους που σκόπευαν άλλοτε ή παλαιώτερες ανθελληνικές δυνάμεις. Οι στόχοι παραμένουν αμετάβλητοι. Τα όργανα σκοπεύσεως και τα βλήματα παρουσιάζονται διαφορετικά, άλλα και η τροχιά της βολής. Άλλοτε προσπαθούσαν να περάσουν μέσα από τα αισθήματα ή τους λογισμούς τώρα προσπαθούν να περάσουν μέσα από τις αισθήσεις. Πώς θα αντιμετωπίσει ο Ελληνισμός τις νέες αυτές απειλές;

Πώς αλλοιώς! Όπως τις αντιμετώπισε και κατά το παρελθόν. Με την ίδια πατριωτική φωτιά που σιγοκαίει, σαν σπίθα μέσα στην στάχτη, στο βάθος κάθε Ελληνικής ψυχής. Με την εύστοχη χρησιμοποίηση όλων των εθνικών μας χαρακτηριστικών, πού με την κατάλληλη διεργασία μπορούν να νεργοποιηθούν σαν Εθνικά Προτερήματα και όχι σαν Εθνικά ελαττώματα.

Και προπαντός με την Ελληνική μας ενότητα την Εθνική μας ομοψυχία που θα ενισχυθεί κυρίως με την αδιάκοπη προσπάθεια για την επανασύνδεση μέσα στην μεγάλη μας Εθνική Ελληνική Οικογένεια, όλων των αδελφών μας, όλων των Ελλήνων.

Και αυτών ακόμα που οι ξενοκίνητες θρησκείες και οι ξενοκίνητες προπαγάνδες απέσπασαν κατά καιρούς από τον Εθνικό Κορμό με εξισλαμισμούς με εκσλαυισμούς, με αριστερισμούς και με πάσης φύσεως και προελεύσεως ανθελληνικές διεθνιστικές φιλοσοφίες.

Αυτή είναι η Βάση και η πεμπτουσία του Ελληνικού εθνικισμού.

Το Εθνικό μας ιδανικό

Ελληνικός Εθνικισμός δεν έχει καμιά ιεολογική συγκένεια με τον κάθε είδους ή προελεύσεως Ιμπεριαλισμό.

– Ούτε με το Γαλλικό Σωβινισμό.

– Ούτε με το Ρωσσικό Πανσλαυιστικό επεκτατισμό.

– Ούτε με τον Βρετανικό ή τον Γερμανικό ρατσισμό.

– Ούτε με τον Ιταλικό Φασισμό.

– Ούτε με τον Πρωσσικό Μιλιταρισμό.

– Ούτε με την Οθωμανική αρπακτικότητα.

– Ούτε με θρησκευτικούς φανατισμούς και μισαλοδοξίες. Ο Ελληνισμός πολεμούσε πάντα για την Λευτεριά του ή την τιμή του.

Μια σύντομη θεώρηση της ιστορίας του και των αγώνων του το πιστοποιεί.

Από τον πρώτη Μεγάλη Εξόρμηση των πανελλήνιων του Τρωικού Πολέμου που ενώθηκαν για να ξεπλύνουν μια εθνική προσβολή, ως τους δοξασμένους πολέμους κατά την περσικήν επιδρομή που εξασφάλισαν την εθνική ανεξαρτησία του αρχαίου Ελληνικού κόσμου...

Απότην Αλεξανδρινή Εποποιία ως τα χρόνια των συνεχών αγώνων της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας μέχρι και το ηρωϊκό τέλος του Έλληνα Αυτοκράτορα, Κων/νου Παλαιολόγου... Από την Τουρκοκρατία με τις αναρίθμητες – και πολύ λίγο γνωστές – επαναστάσεις και εξεγέρσεις για την αποτίναξη του οθωμανικού ζυγού (αλλά και της Βρετανικής κυριαρχίας στα Επτάνησα και την Κύπρο) πρίν, κατά και μετά το μεγάλο '21 ως τους Βαλκανικούς πολέμους και την Μικρασιατική εκστρατεία.

Τέλος δε από τον πόλεμο του '40-41 και την εθνική μας αντίσταση κατά των Γερμανοιταλών και Βουλγάρων Κατακτητών ως τους πρόσφατους αγώνες των Αγωνιστών της Κύπρου. Ο Ελληνισμός δεν έπαψε να πολεμά και να υπογράφη με το αίμα του μια σειρά αποδείξεων που πιστοποιούν την πραγματική φύση του Ελληνικού Εθνικισμού.

Δεν ζητήσαμε ποτέ να κατακτήσουμε και να υποτάξουμε ξένους λαούς. Δεν επιδιώξαμε ποτέ να επιβάλλουμε την Εθνική μας φιλοσοφία σε αλλοφύλους διά της Βίας.

Συνηθίσαμε πάντα σαν Έλληνες να βλέπουμε τους μη Έλληνες σαν ανθρώπους με τις Εθνικές τους ιδιαιτερότητες που πάντα τις σεβαστήκαμε σαν ανθρώπους με όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Αλλά.

Δεν θα πάψουμε ποτέ να αγωνιζόμαστε για να ξαναγύρισει στόν Εθνικό μας χώρο κάθε ξεριζωμένο Ελληνικό κομμάτι. Να ξαναγυρίσει κάθε εξισλαμισμένος, εκσλαυισμένος αφελληνισμένος Έλληνας στην Ελληνική μας οικογένεια.

Και με το πνεύμα... και με το αίμα! Αυτό είναι ο Ελληνικός Εθνικισμός.

Αυτό είναι το Εθνικό μας ιδανικό.

Αυτή είναι η Μεγάλη Ιδέα του Ελληνισμού.

ΤΕΥΤΟΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Deutsche Bürgerinitiative

Διεύθυνση: Τ.Θ. 30612, ΤΚ 100 33 - ΑΘΗΝΑ

No 1/1989

Αγαπητοί φίλοι ανά τον κόσμο,

Τα πράγματα αλλάζουν ραγδαία παντού, επίσης και στην προσωπική μου κατάσταση...

...Όταν θα με ρωτήσουν γύρω από το παρελθόν και τη γνώμη μου για τον ADOLF HITLER και το Τρίτο Ράιχ, εγώ θα τους προκαλέσω πρώτα απ'όλα να ενδιαφερθούν για το μέλλον. Τούτο είναι το καθήκον μας. Ζούμε σ'έναν συναρπαστικό καιρό και θα πρέπει να είμαστε υπερήφανοι που καλούμαστε να τον ζήσουμε και να τον διαμορφώσουμε. Ναι, αυτό μέλλει να πράξουμε. Διαμορφώνοντας το μέλλον, διαμορφώνοντας την ιστορία, όχι υπερασπίζοντας ή δικαιολογώντας το παρελθόν.

Η Τευτονική Ενότητα δεν είναι άλλη μία δεξιόπνοη οργάνωση. Δεν παρέχουμε απλώς σχόλια για τα διεθνή προβλήματα. Προσπαθούμε να στρατολογήσουμε τους σωστούς άνδρες και γυναίκες να συναντήσουν την πρόκληση των καιρών μας. Δεν προσπαθούμε τίποτα παραπάνω από το να σταματήσουμε την παρακμή της Δύσης. Ηχεί τούτο ως παραίσθηση μεγαλείου; Δεν με νοιάζει πως ηχεί και νομίζω πως για τους ανθρώπους της σοφίας και της πίστης δεν υπάρχει τίποτα που να είναι αδύνατο. Το τέλος της ιστορίας δεν έχει έλθει ακόμα.

Και προκαλώ τους φίλους στη Βρετάννία και Αμερική, στην Αυστραλία και στη Νότιο Αφρική να αφήσουν πίσω τους τις μηδαμινές προκαταλημμένες ιδέες τους γύρω από τον κόσμο του χθες, ειδικά τις ιδέες τους για τον Κομμουνισμό και τα Κομμουνιστικά κράτη. Οι αλλαγές των τελευταίων 5 ετών είναι τόσο ριζοσπαστικές που πραγματικά τίποτε δεν είναι όπως ήταν πριν. Αλλά ακόμα ακούω αυτή την παλαιά ανοησία για τους Εβραίους που κυριαρχούν την Ρωσία και τον Εβραϊκό Μπολσεβικισμό που πρόκειται να καταβροχθίσει ολόκληρο τον κόσμο. Αυτοί επανέρχονται με τα παλαιά ονόματα της Ρωσικής Επανάστασης. Τα γνωρίζω όλα αυτά, αλλά είναι το χιόνι του χθες και δεν ενδιαφέρουν κανένα. Ο GORBACHEV δεν είναι ο επιτευχτής του STALIN αλλά ο εξολοθρευτής του Σταλινισμού και είναι πολύ λιγώτερο Κομμουνιστής από τους περισσότερους Αμερικανούς εφημεριδογράφους και τηλεπαρουσιαστές και βέβαια είναι πολύ πιο αξιόπιστος από όλους τους άλλους ανά τον κόσμο πολιτικούς.

Οι περισσότεροι εθνικιστές είναι κοντό-φθαλμοι. Μισούν τον STALIN. Εντάξει, αλλά μισούν αυτοί τον CHURCHILL και τον ROOSEVELT τόσο πολύ που πρόδωσαν τα έθνη τους πολύ περισσότερο απ'όσο ο STALIN; Ο STALIN εξολόθρευσε εκατομμύρια συμπατριωτών του, αλλά έκανε την Ρωσία μεγάλη και δυνατή. Ο CHURCHILL οδήγησε δύο παγκόσμιους πολέμους ενάντια στον Λευκό άνθρωπο και τον Ευρωπαϊκό πολιτισμό και κατέστρεψε την Βρεταννική Αυτοκρατορία. Υπήρξε ποτέ μεγαλύτερος εγκληματίας στην ιστορία; Και όταν ο STALIN απαλλάχτηκε απ'όλους τους Εβραίους που είχε γύρω του, ο ROOSEVELT ήταν ολοκληρωτικά τυφλό όργανο των Σιωνιστών σε όλη του τη ζωή και όλα του τα επιτεύγματα αύξησαν την Εβραϊκή δύναμη επάνω στην Αμερική, όπου σήμερα ελέγχεται σχεδόν εξ ολοκλήρου από τα Εβραϊκά συμφέροντα. Οι περισσότεροι εθνικιστές επίσης ξεχνούν ότι ο Σταλινισμός εκδιώχ-

- 2 -

θηκε από την Ρωσία, αλλά στις Δυτικές χώρες όλοι οι συνεργάτες του STALIN βρίσκονται ακόμη στην εξουσία και δεν έχουν αλλάξει τις ιδέες τους. Ο GORBACHEV παραδέχθηκε ότι το KATYN ήταν ένα έγκλημα του STALIN. Αλλά η Δύση δεν έκανε κάτι ανάλογο μέχρι σήμερα. Σε αντίθεση, η MARGARET THATCHER πριν από μερικά χρόνια στο Λονδίνο είχε κατηγορήσει ως υπεύθυνο για το KATYN τη "Ναζιστική βαρβαρότητα" και ποτέ δεν το διόρθωσε, ούτε απολογήθηκε γι'αυτό. Γιατί όχι; Γιατί δεν απαιτήθηκε τούτο απ'αυτήν;

Όταν αρχίσαμε τα Τευτονικά ενημερωτικά δελτία μας είχαμε έναν πιστό και αφοσιωμένο εκπρόσωπο στην Αμερική, ο οποίος ήταν υπεύθυνος για τη διανομή τους και διατήρησε την προσωπική επαφή και στρατολόγησε νέα μέλη και φίλους αγωνιστές. Τώρα ο BRUNO CLIFTON έχει αναλάβει το ίδιο καθήκον για το Ηνωμένο Βασίλειο. Τούτο, νομίζω, είναι ένα τρομακτικό βήμα προς τα εμπρός που θα θέσει την εργασία μας σε ευρύτερη βάση και θα ενδυναμώσει τους δεσμούς μας. Είμαι πολύ ευχαριστημένος και ευγνώμων γι'αυτό και επιθυμώ να ευχαριστήσω τον BRUNO για την αφοσίωσή του και ελπίζω οι φίλοι μας στη Βρεταννία να συνεργασθούν μ'αυτόν με αληθινή συντροφικότητα και να εργασθούν μαζί του για την αναγέννηση των Λευκών εθνών, όπως ο ALEXI πράττει ήδη εδώ και πολλά έτη με αδιάκοπη προσπάθεια.

Ο CHURCHILL και ο ROOSEVELT κατέστρεψαν τον Ευρωπαϊκό πολιτισμό, η ηγεσία του Λευκού ανθρώπου. Η Ευρώπη δεν είναι τίποτε άλλο πλέον, παρά ένα παράρτημα της Αμερικής, καταποντισμένο από τον ψυχοκτόνο "Αμερικάνικο τρόπο ζωής", την οδό του θανάτου. Και να τώρα το μέγα θαύμα συντελείται. Ολοκληρωτικά απρόσμενα, ο GORBACHEV, ο άνδρας της Ανατολής, προσφέρει στην Ευρώπη ένα νέο μέλλον, μία πρόκληση καθήκοντος, κάνοντας την Ευρώπη ξανά κέντρο του κόσμου, αφήνοντας στην άκρη την Αμερική, δείχνοντάς μας την μόνη οδό για την αναγέννηση της δύναμής μας. Ωστόσο οι πιο πολλοί από μας δεν βλέπουν την ευκαιρία και εμμένουν στην "υπεράσπιση της Δύσης", τούτη η "LA CESSPOOL GRANDE", όπως ο ROBERT MILES την αποκαλεί τόσο προσφυώς. Ας αφήσουμε πίσω μας το παρελθόν, ας αναλάβουμε το αιώνιο καθήκον - και τα έθνη μας θα ζήσουν ξανά!

Δικός σας όσο ποτέ,

Manfred Roeder

- 3 -

Ο MANFRED ROEDER δεν αποφυλακίσθηκε στις 12 Νοεμβρίου όπως αναμένονταν, παρόλο που είχε εκτίσει 9 έτη και δύο μήνες, δηλαδή τα δύο τρίτα της ποινής του.

Ο λόγος που ο MANFRED ROEDER οδηγήθηκε στη φυλακή δεν είναι άλλος από εκείνον που οι Γερμανικές δημοκρατικές αρχές σκοπεύουν να τον κρατήσουν έγκλειστο για άλλα τέσσερα χρόνια, να διασπείρουν άνανδρα τον πολιτικό φόβο. Παραθέτω λοιπόν κάποια ενδιαφέροντα αποσπάσματα επιστολής του MANFRED ROEDER, όπου έλαβα πρόσφατα.

A.A.

Στις 10 Νοεμβρίου το δικαστήριο της STUTTGART, εκείνο που με κατεδίκασε σε 13 έτη, αρνήθηκε να με αφήσει ελεύθερο... Όλα κινούνταν προς την σωστή κατεύθυνση, η γνώμη τους είναι ότι δεν έχω αλλάξει αρκετά, ότι παραμένω ακόμα ένας Ναζί, υμνώντας τον Φύρερ και ότι ακόμα προσπαθώ να ιδρύσω μια Εθνικοσοσιαλιστική πολιτεία.

Σύμφωνα με το σύνταγμά μας κανείς δεν μπορεί να διωχθεί για τις πολιτικές του πεποιθήσεις. Γι'αυτό με διαβεβαίωσαν ξανά και ξανά στη φυλακή. Η γνώμη μου γύρω από τον HITLER και το Τρίτο Ράιχ δεν έχει καμμία σχέση με την αποφυλάκισή μου. Αλλά τώρα οι δικαστές έκριναν διαφορετικά.

Φυσικά έχω το δικαίωμα να προσφύγω στο Ανώτατο Δικαστήριο, πράγμα που ήδη έκανα. Αλλά το αποτέλεσμα είναι περισσότερο από αμφίβολο. Είναι φανερό ότι θα κρατηθώ υπό επιτήρηση και εκτός δράσης για όσο το δυνατόν μακροχρόνιο διάστημα. Διώκομαι μόνο για τις πολιτικές μου απόψεις και πεποιθήσεις. Τούτο είναι παράνομο, αλλά είναι γεγονός.

Θα πρέπει να περιμένω τρεις ή τέσσερεις μήνες για την τελική απόφαση. Αλλά θα παραμείνω στο αποκαλούμενο ανοικτό σπίτι στην KASSEL, θα συνεχίσω να πηγαίνω για εργασία σε μία εκτυπωτική επιχείρηση κάθε μέρα, να συναντώ τους φίλους μου οποιαδήποτε ώρα, αλλά δεν θα είμαι ελεύθερος. Μια παράλογη κατάσταση...

...ένας διαφωνών πολιτικός σαν εμένα βρίσκεται έγκλειστος για έναν ακαθόριστο χρόνο στην αυτο-αποκαλούμενη Ελεύθερη Δύση. Φαίνεται ότι θα υπάρχει λιγώτερη ελευθερία γνώμης στη Δύση απ'ότι στην Ανατολή. Δραματικές αλλαγές λαμβάνουν χώρα σε κάθε Ανατολικό κράτος.

Μερικές φορές αναρωτιέμαι, άραγε μόνον οι Κομμουνιστές χρειάζεται ν'αλλάξουν; Είναι το σύστημά μας τόσο άψογο, είναι οι πολιτικοί μας τόσο υπεράνω κριτικής ώστε κανείς να μην χρειάζεται ν'απολογηθεί, κανένας να μην χρειάζεται ν'απολυθεί; Καμμία αναθεώρηση δεν είναι αναγκαία; Ουρανέ βοήθησέ μας εάν παραμείνουμε με αυτή τη νοοτροπία!

Η ελεύθερη γνώμη είναι όλο και πιο δυνατή στην Ανατολή κι όλο και πιο πολύ καταπιεζόμενη στη Δύση. Το δικαστήριο της STUTTGART δεν άφησε καμμιά αμφιβολία ότι το μόνο τους ενδιαφέρον είναι να με κάνουν να σωπάσω και να σταματήσω το γράψιμο. Αλλά αυτό δεν πρόκειται να το πράξω ποτέ.

M Roeder

MANFRED ROEDER

ΣΕΚΙΟΥΡΙΤΑΤΕ:

Γράφει ο Χρήστος Σκούρος

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΠΡΑΙΤΩΡΙΑΝΟΙ

Οι συνεργάσιμοι και συνένοχοι του ανατραπέντος Νικολάϊ Τσαουσέσκου και η ανέντιμη μεταστροφή τους

Την 25η Δεκεμβρίου 1989, ημέρα Χριστουγέννων, ο έκπτωτος Πρόεδρος της Ρουμανίας Νικολάϊ Τσαουσέσκου και η σύζυγός του Έλενα, έκπτωτη Αντιπρόεδρος του Ρουμανικού Κράτους, θανατώθηκαν με εκτέλεση, πυροβολούμενοι από στρατιωτικό εκτελεστικό απόσπασμα, μετά την θανατική καταδίκη που τους επιβλήθηκε από έκτακτο στρατοδικείο, το οποίο τους είχε δικάσει και καταδικάσει με συνοπτική διαδικασία προσάπτοντάς τους τις κατηγορίες της καταχρήσεως εξουσίας, της καταστροφής της Ρουμανικής οικονομίας και της γενοκτονίας εις βάρος του Ρουμανικού λαού.

Ο γράφων διευκρινίζει ότι πάντοτε πίστευε και πιστεύει ότι η μονοπώληση της οικονομικής δραστηριότητας από το κράτος, δηλαδή το κρατικό μονοπώλιο, και η επακόλουθη έλλειψη ανταγωνισμού οδηγούν οπωσδήποτε στην κατακόρυφη πτώση της ποιότητας των παραγομένων αγαθών και των παρεχομένων υπηρεσιών και ευνοούν την ανάπτυξη του αυταρχικού και καταπιεστικού κράτους, το οποίο έχει ως αποστολή την προσωρινή κατάπνιξη της δυσαρέσκειας των πολιτών, η οποία τροφοδοτείται από τα πενιχρά κι απογοητευτικά αποτελέσματα του αντιπαραγωγικού σοσιαλιστικού οικονομικού συστήματος, ενώ παράλληλα οι μαρξιστές ιθύνοντες τρέφουν την αφελή ελπίδα ότι κάποτε οι λόγοι της λαϊκής δυσαρέσκειας θα εκλείψουν μετά την επίτευξη των επιθυμητών στόχων και την απόδοση καρπών της δυσάρεστης, μακροπρόθεσμης αλλά και ματαιοπονούσας κρατικιστικής μαρξιστικής οικονομικής πολιτικής. Οι ηγέτες των λεγομένων κρατών του υπαρκτού σοσιαλισμού, αρχικά καλοπροαίρετα, εφάρμοζαν κι επέβαλλαν τα κρατικά αυταρχικά κι αντιλαϊκά μέτρα δυσβάστακτης λιτότητας και την επακόλουθη αστυνομοκρατία στην μη προνομιούχα πλειοψηφία του δυσαρεστημένου πληθυσμού, με την πρόθεση να δώσουν χρόνο στο ανεφάρμοστο κι αντιπαραγωγικό κρατικιστικό οικονομικό σύστημα να λειτουργήσει και να αποδόσει τους προσδοκόμενους καρπούς αλλά παγιδευμένοι μέσα στη φυσικότατη δυσλειτουργία και στη νομοτελειακή παταγώδη αποτυχία του μαρξιστικού σοσιαλισμού, μετέτρεψαν σταδιακά τη σκοπούμενη προσωρινότητα του κρατικού αυταρχισμού και της αστυνομεύσεως σε μονιμότητα και υπέκυψαν στον πειρασμό της εξουσιαστικής αυθαιρεσίας, της αλαζονείας, της ισοθιότητας της ασκήσεως της εξουσίας και του αθέμιτου πλουτισμού εξελισσόμενοι σε λαομίσητους δικτάτορες.

Το καθεστώς του Ρουμάνου Προέδρου Νικολάϊ Τσαουσέσκου ήταν όντως αυταρχικό, καταπιεστικό και έν πολλοΐς άδικο και απάνθρωπο συμμορφούμενο στις έπιταγές του ανεδαφικού μαρξισμού και της αντιανθρώπινης κι ανεφάρμοστης ιδεολογίας της ολοκληρωτικά κρατικής απρόσωπης οικονομίας, η οποία ποτέ δεν επέτυχε την ευημερία των λαών αλλ' αντίθετα επέφερε την πτώχευση, την εξαθλίωση, τη δυστυχία και τη στέρηση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων επιβάλλοντας και τροφοδοτώντας τη νοοτροπία και την ιδεολογία του αυταρχικού κι αστυνομικού ολοκληρωτικού κράτους, εφόσον ήταν μια κοινωνικοοικονομική θεωρία μη αρεστή και μη αποδεκτή από τους πολίτες αλλά επιβλητέα κατά τη γνώμη της κομμουνιστικής κρατικής ηγεσίας.

Αλλά το θέμα του παρόντος σημειώματος δεν είναι η αυταρχικότητα κι ο γενικός χαρακτήρας του καταρρεύσαντος κομμουνιστικού Ρουμανικού καθεστώτος αλλά η ανεντιμότητα κι η αναισχυντία των μεταστραφέντων πρώην υποστηρικτών και υμνητών του, οι οποίοι το καταδίκασαν και το αποκήρυξαν μόλις και μόνον όταν αυτό κατέρρευσε και πρόδοσαν τον ανίσχυρο πλέον ηγέτη τους και παληό σύντροφο και συνεργάτη τους, ο οποίος τους είχε περιβάλει και τιμήσει με την εμπιστοσύνη του όταν ήταν ισχυρός και φαινομενικά παντοδύναμος, δηλαδή όταν όλοι οι έμπιστοι και συνειδητοί συνεργάτες του επωφελούντο από τη δύναμή του. Σιχαμερά χαμαιλεοντοειδή ανθρωπάρια όπως οι αξιωματικοί των Ενόπλων Δυνάμεων της κομμουνιστικής Ρουμανίας, οι πρεσβευτές του κομμουνιστικού Ρουμανικού κράτους ανά την υφήλιο και οι Ρουμάνοι κρατικοί υπάλληλοι των προνομιούχων βαθμίδων, κατά τη διάρκεια της παντοδυναμίας του ηγέτη του Ρουμανικού κομμουνιστικού καθεστώτος Νικολάϊ Τσαουσέσκου, συνεργούσαν συνειδητά και χωρίς αντιρρήσεις στις αδικίες και στα εγκλήματα τα οποία το καθεστώς διέπραττε κι εθελο-

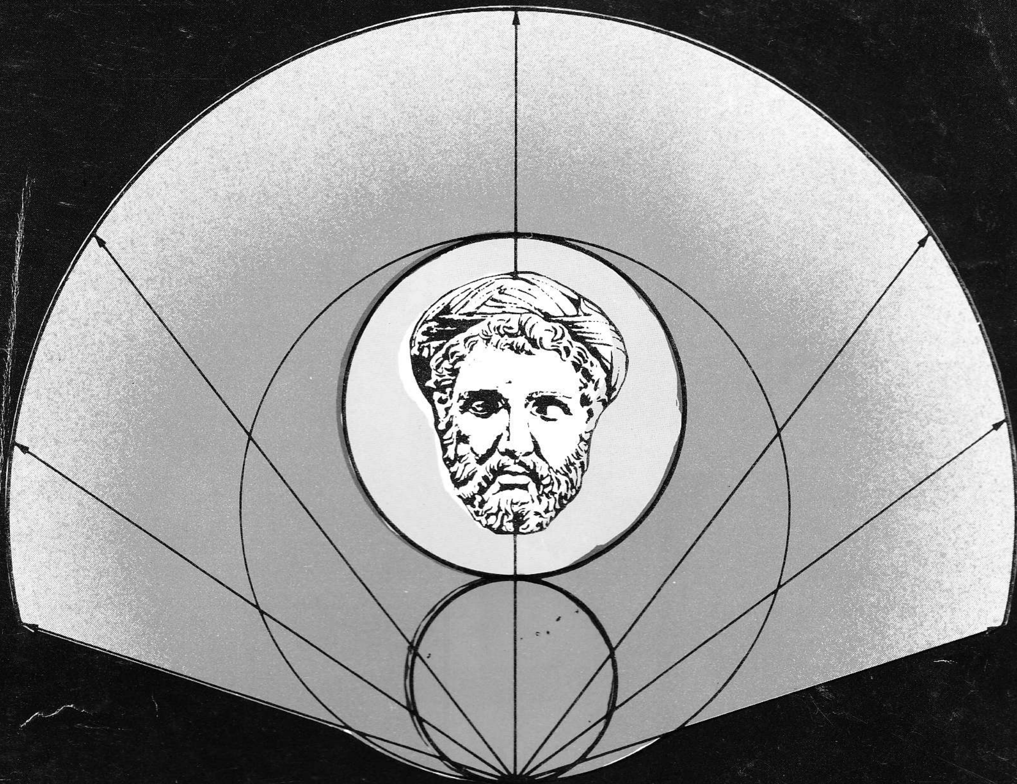
τυφλούσαν εμπρός στην απάνθρωπη καταπίεση, την οποία ο Τσαουσέσκου ασκούσε πάνω στους μη προνομιούχους συμπολίτες τους, δικαιώνοντας δουλικά κάθε εγκληματική πράξη του καθεστώτος και του ηγέτη γου για να αποσπάσουν την εμπιστοσύνη του και να επιτύχουν προνομιακή μεταχείριση για το σαρκίο τους. Οι Ρουμάνοι που κολάκευαν το αυταρχικό καθεστώς του Τσαουσέσκου στελέχωσαν συνειδητά όλους τους μηχανισμούς του και κατέστησαν σκανδαλωδώς προνομιούχοι πολίτες γινόμενοι αξιωματικοί των ενόπλων δυνάμεων, Διπλωμάτες κι ανώτεροι κρατικοί υπάλληλοι, συνεργούσαν συνειδητά στα εγκλήματα του καθεστώτος, εξυμνούσαν δουλικά τον ηγέτη του, ο οποίος καλόπιστα τους τίμησε με την εμπιστοσύνη του, και αιφνιδίως, μόλις ο ηγέτης τους κλονίστηκε κι άρχισε να καταρρέει τον αποκήρυξαν και τον πρόδοσαν αναίσχυντα, επειδή δεν περίμεναν πλέον κανένα όφελος απ' αυτόν λόγω της απώλειας της δυνάμεώς του, και προσχώρησαν στις τάξεις των νικητών αντιπάλων του ισχυριζόμενοι ότι πάντοτε κατέκριναν και καταδίκαζαν τον προδομένο κι ανίσχυρο πια ηγέτη τους. Οι συνειδητοί συνεργάτες του Νικολάϊ Τσαουσέσκου «ανακάλυψαν» ότι αυτός ήταν ένας στυγνός κι αιμοβόρος δικτάτορας μόνο μετά την κατάρρευσή του και την αδυναμία του να τους προσφέρει κι άλλα οφέλη.

Κατά την περίοδο της καταρρεύσεως του Ρουμανικού κομμουνιστικού καθεστώτος, οι άνδρες της προσωπικής ασφάλειας του Ρουμάνου Προέδρου Νικολάϊ Τσαουσέσκου (γνωστής ως σεκιουριτάτε) υπήρξαν οι εντιμότεροι της υποθέσεως, διότι πολέμησαν με πίστη στις ιδέες τους όταν τα πάντα κατέρρεαν γύρω τους, και δεν πρόδοσαν τον κλονισμένο κι ανίσχυρο ηγέτη και σύντροφό τους, ο οποίος τους είχε περιβάλει και τιμήσει με την εμπιστοσύνη· του όταν ήταν ισχυρός. Τιμούμε τους γενναίους μαχητές οι οποίοι δεν προδίδουν τους ηγέτες και τους συντρόφους τους μόλις αυτοί χάσουν τη δύναμή τους, ακόμη κι αν διαφωνούμε με τις ιδέες τους, ακόμη κι αν είναι ιδεολογικοί ή εθνικοί αντίπαλοί μας. Τιμούμε τους ανθρώπους που εκτιμούν και δεν προδίδουν την εμπιστοσύνη των συνανθρώπων τους.

Άν όχι όλοι, οι πλείστοι άοπλοι Ρουμάνοι διαδηλωτές πυροβολήθηκαν και φονεύθηκαν από άνδρες των Ρουμανικών Ενόπλων Δυνάμεων, πριν την προσχώρηση των αξιωματικών τους στις τάξεις των επαναστατών, οι οποίοι προσχώρησαν τους αντιπάλους τρομοκρατημένοι από την σταδιακά αυξανόμενη άρνηση των οπλιτών να πυροβολήσουν εναντίον άοπλων διαδηλωτών, μετά τις πρώτες μαζικές δολοφονίες. Στις συγκρούσεις που επακολούθησαν μετά την προσχώρηση των Ρουμανικών ενόπλων δυνάμεων στις δυνάμεις των επαναστατών, οι μαχητές της προσωπικής ασφάλειας του Νικολάϊ Τσαουσέσκου πολεμούσαν πλέον μόνον εναντίον ενόπλων και μαχίμων αντιπάλων, δηλαδή εναντίον ενόπλων στρατιωτών και εξοπλισμένων πολιτών, με αντικειμενικό σκοπό την κατάληψη νευραλγικών σημείων. Οι τελευταίοι υποστηρικτές του καθεστώτος του Νικολάι Τσαουσέσκου, επωφελούμενοι από το γεγονός ότι ήσαν μυστικοί πράκτορες κι άγνωστοι στο μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού, θα μπορούσαν να παύσουν να πολεμούν και να κρυφτούν μακριά από τους χώρους των πολεμικών επιχειρήσεων για πολλές ημέρες μέχρι την εξομάλυνση της καταστάσεως ή να αφαιρέσουν τα διακριτικά σήματά τους και να αναμιχθούν με το πανηγυρίζον πλήθος των νικητών, αν ήθελαν να σώσουν το σαρκίο τους. Οι πραιτωριανοί του Τσαουσέσκου δεν πολεμούσαν για το σαρκίο τους, όπως κατηγορήθηκαν, αλλά μάλλον για λόγους τιμής, διότι πολεμώντας μόνοι και περικυκλωμένοι από οργισμένους αντιπάλους διέτρεχαν μεγαλύτερο κίνδυνο παρά κρυπτόμενοι ή παραδιδόμενοι. Αλλά κι ο κλονιζόμενος Ρουμάνος Πρόεδρος Νικαλάϊ Τσαουσέσκου, παρά την επιλήψιμη διαγωγή του κατά τη διάρκεια της ασκήσεως της εξουσίας του, υπήρξε εντιμότατος προς εκείνους τους οποίους θεωρούσε έμπιστους φίλους και συναγωνιστές, επιστρέφοντας αμέσως στην συγκλονιζόμεενη και σειόμενη Ρουμανία μετά τήν επίσημη επίσκεψη την οποία είχε πραγματοποιήσει στο Ιράν, για να συμπολεμήσει με τους ήδη μαχόμενους συντρόφους του, ενώ θά μπορούσε κάλλιστα να παραμείνει στο Ιράν ως φιλοξενούμενος έκπτωτος ηγέτης, σώζοντας τον εαυτό του και μόνον, όπως πράττουν συνήθως όλοι οι ανατρεπόμενοι ηγέτες. Όμως ελάχιστοι άνθρωποι είναι αντάξιοι της εμπιστοσύνης των συνανθρώπων τους. Ενώ οι άνδρες της προσωπικής ασφάλειας του Νικολάϊ Τσαουσέσκου του ανταπέδωσαν την εμπιστοσύνη με την οποία τους είχε τιμήσει πολεμώντας με αυτοθυσία γι' αυτόν, μια άλλη μερίδα εμπίστων συνεργατών του, κάποιοι αξιωματικοί του στρατού, τον πρόδοσαν προσχωρώντας στους ήδη ισχυρούς αντιπάλους του και τον θανάτωσαν εσπευσμένα μετά από συνοπτική και παράνομη δίκη για να εμποδίσουν τη διεξαγωγή κανονικής δίκης η οποία θα οδηγούσε στην αποκάλυψη της δικής τους συνέργειας και συναυτουργίας στις αξιόποινες πράξεις του καταρρεύσαντος καθεστώτος του ανατραπέντος ηγέτη τους. Δηλαδή οι υπεύθυνοι της συνοπτικής δίκης και της εσπευσμένης θανατώσεως του Ρουμάνου Προέδρου Νικολάϊ Τσαουσέσκου απλώς έκλεισαν γιά πάντα το στόμα ενός πρώην συνεργάτη και συνενόχου τους, για να μην αποκαλύψει και τη δική τους συμμετοχή.

Ή αλλαγή γνώμης για μια κατάσταση την οποία ο άνθρωπος υποστήριζε στο παρελθόν είναι φυσιολογική και αποδεκτή αλλά και η μεταστροφή ενός πρώην υποστηρικτή και υμνητή της ανατραπείσας καταστάσεως πρέπει να γίνεται με σεμνότητα και αναγνώριση των σφαλμάτων κι όχι με αναίσχυντο υπερθεματισμό σε καταδίκες των ανίσχυρων ή νεκρών πρώην συνεργατών και φίλων.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΔΑΚΟΓΛΟΥ
Πολιτικός Μηχανικός

$1 + \Phi + \Phi^2 = 2\Phi^2 = K$

$0 + \infty = 1$

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΑ

καί ἡ ἀποκρυπτογράφησι τῆς διδασκαλίας του

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΝΕΑ ΘΕΣΙΣ

ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΑ